

972
BHĀRATIYA-KATHĀ-MANJARI SERIES

No. I

ADVENTURES OF KING VATSA

BY

M. SESHAGIRI PRABHU, M. A.
MADRAS EDUCATIONAL SERVICE

3

வாரதியகமாமஜரி
கனாங் இடுப்
வத்ஸராஜ வரிதா

ஸாஹித்ரகலேங்
ஓ. சேஷாரிப்ரபு

ரவிசுமு

PUBLISHED BY THE AUTHOR

1921

All rights reserved.

KK
Q 77
(mol)

விலை: மு. அமல்.

ଶଶୀବ କିଛି ଯାହା ପାରିପୁର୍ବାକ୍ଷ ନେତ୍ରଗମାତ୍ର ଦେଖିଲାଗିଲାଯେଥା ଏହାରେ

36-୧୧ ଡାକ୍ତର ରୋଯିକ..

BHĀRATIYA-KATHĀ-MANJARI-SERIES

No. I

ADVENTURES OF KING VATSA

ഭാരതീയകമാമഞ്ജരി

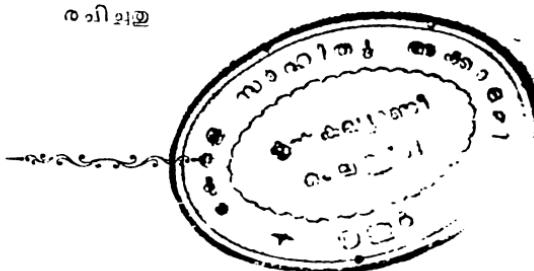
കന്നാട് ലക്ഷ്മണ

വ സൗരാജ്യ ചരിതം

സാധിത്രുക്കാലോഹം

എം. ഫേഡ്സിഗിരിപ്പള്ളി എം. എ.

രവി ചന്ദ്രൻ

PUBLISHED BY THE AUTHOR

1921

All rights reserved.

**PRINTED AT THE
KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT, MANGALORE**

PREFACE

It is intended to write a series of Malayalam books to serve as a means of teaching Malayalam composition. The University and the S. S. L. C. Board attach very great importance to vernacular composition. The series attempts to illustrate the general principles of composition explained in the Vyākaraṇa-mitram. When taught on right principles vernacular composition will enable our students to express their thoughts easily and directly in their mother tongue and will assist them in writing their English composition with grace and facility.

The Vatsarājacharita is the first of the series and the second contains a brief sketch of the life of Sri Harsha of Thanesvar and his drama of the Nagānanda. The publication of the remaining books will depend on the measure of success of these two. The reader is referred to the valuable and interesting introduction which gives in a nutshell the scope of the series and outlines of Vatsa's life.

A few misprints have crept in for which I crave the indulgence of my readers.

I am under deep obligation to Mr. V. K. Achyuta Menon, B. A., L. T. Headmaster, Training School, Trichur, for his many valuable suggestions. I express

my grateful thanks to Mr. V. K. Rama Menon, M. A. Bar-at-Law, our popular Inspector of schools, for his beautiful introduction and to Mr. P. Gopalkrishnayya, Artist, Mangalore, for preparing the illustrations.

Calicut, 22-12-21.

M. S. Prabhu.

INTRODUCTION

This book contains three episodes from the life of Udayānan, the king of the Vatsas. One of them is from the Purānas and the other two from Harsha's dramas, "Priyadarsika and Ratnāvali". From all accounts of his reign, the king of the Vatsas was a striking figure in the past of the Hindu Aryans, although most of his adventures lie in the realm of Love rather than in that of War. He enjoys great popularity with poets and literary men.

Sri Harsha's dramas have an added interest—in that they lift the veil over court-life in the "piping times of peace", at an age when material and literary culture reached its culmination, and when beauty, rather than vigour, began to be the rule of life. Such a period, the modern critics call "Decadent". It is a time when life is lived beautifully, and when beauty and truth are equated. Udayana, the king of the Vatsas, lived his peaceful life, surrounded by his courtiers and fair ladies. The only ruffles in these still waters were the king's love adventures which created innumerable storms in his harem, which once blown over, everything was calm and quiet for a time. But in the kings of this age one misses the sturdiness of the war-loving Kshatriyas adorned with

their hundred scars as we find them earlier in the age of the Pandavas and later on in the Rajaputs. But here the king spends his time in his harem with his courtiers and poets while his trusty ministers rule the country and his brave generals win battles for him and bring in treasures to be spent in court festivities.

The story of the gallant king of the Vatsas has a great fascination for us, and the author has done well to bring all the traditions about him in one book in such an interesting manner. The literary form he has given to the story is also happily chosen. It is akin to the 'essay' in which a great deal of brevity is possible, but which in the hands of a skilful writer may be made to spin out delicate description without losing force. That is why it is becoming highly popular and fashionable in Malabar at the present moment as a literary form of expression. There is a rigid economy in words. And to make the whole thing effective a careful selection of words is necessary. Each word must tell.

The author has used this highly difficult but fascinating form very cleverly. The hammer strokes which beat the raw metal into shape have been made to produce a cadence. Each sentence is clear cut, each word is distinct.

The author is well known in the Malayalam literary world. Though not a Malayali himself yet he has assimilated so thoroughly the spirit of the language and literature that it is almost impossible

to detect foreign strain in his style. He is a grammarian of repute and in many a place in the present book he has consciously illustrated grammatical usages and forms without detracting from its literary charm. The pages in which the whole story of the Mahabharata is condensed at the beginning of the book and those pages which describe the Spring festival towards the middle of the book, illustrate the control of the writer over the literary form he uses.

There are two divergent views about the future development of Malayalam literature to-day. These may be termed the Dravidic and Sanskritic views. The first looks towards the Dravidian languages to enrich the future of Malayalam and the second looks up to Sanskrit. The author evidently leans towards the second view.

I wish this book every success. The value of such endeavours is that they bring out the treasures from our great Purānas to the light of day. We are too much neglectful of the many good things we have got, but which we cannot get at easily. It is hinted in the title page that it is the first of a series of books to come. This is good news. Book-writing to-day in Malayalam does not pay unless it is made a textbook in schools. May we hope for a time when educated people would buy vernacular books? Then with the increase of audience greater freedom in style and contents will surely come. Then we can expect in books less show of erudition but liberty withal and the restraining influence on

authors to conform to the whims of the members of the Textbook Committees will be removed.

Lastly, a few words of apology for writing the preface for a Malayalam book in English. The preface is written mainly for those who do not well understand the language of the book. This is only written to announce a new kind of literature is being produced in Malabar. To those who can read the book, the book itself is its introduction and advertisement.

Calicut, 22-12-21.

V. K. Rama Menon.

വസരാജുചരിതം.

കന്നാട് വണ്ണം.

വാസവദാതാവിവാഹം.

i. പാണ്യവന്നാർ.

പല നൂറാണ്ടുകൾക്കുമുകളിൽ മുന്നു കൈശാംഖി എന്ന നഗരിയിൽ ഉദയനൻ എന്ന രാജാധിരാജൻ നിവസിച്ചിരുന്നു. വളരെ കീർത്തിമാനായ ഈ ചക്രവർത്തി ഉദയാചലത്തിൽ ഉയൻ വരന്ന പ്രഭാകരനേപ്പോലെ വിളഞ്ഞി. ഈ റവേ ഗ്രന്ഥിന്റെ വീരപുത്രഹോചിതങ്ങളായ ചരിതങ്ങളേയും വിസ്താരങ്ങളായ പരാക്രമങ്ങളേയും കവിത്രേഷുനായ ഗ്രന്ഥം സ്വന്ന ബുദ്ധ മതക്കമയിൽ സമ്പ്രൂഢി ദ്രാഡിച്ചവസ്ത്രിക്കുന്നു. ചന്ദ്രവംശത്തിന്റെ അലങ്കാരങ്ങളായി മഹാഭാരതക്കമാപ്പു തശ്ശനാരായ പാണ്യവന്മാതരട രംഭത്തിലാണെല്ലോ ഉദയനൻ ഉദിച്ചതു. സ്വപ്നക്ലോഡാതിരെ അംഗ്രേഖം ബഹുമാനിച്ചു ശോത്രപിതാക്കന്മാരേപ്പോലെ മഹാത്മയും, ധർമ്മനിഷ്ഠ, രാജുഭരണം, യുദ്ധവൈദിക്യം ഇത്രാദിസദ്ധാന്വൈ ഹിൽ താഴ്വരുപ്പുതിരെ ദ്രാവിപ്പോൻ ഉദയനൻ .അഭിലുഷിച്ചു തന്നെ അഭിഷ്ഠസിദ്ധിക്കായി നിരന്തരം ഉത്സാഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രാസദേവതരട പവിത്രത്തിരായ മഹാഭാരതമന്നു ഇതിഹാസത്തക്കണിച്ചു് അറിവില്ലോത്തവർ നമ്മുടെ ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിൽ ആരാനം ഉണ്ടോ? ഇതിൽ ഉപഘാടിക്കാതെ പ്രാസർ വിട്ടതായ ശ്രദ്ധയിഷ്യം വല്ലതും ഉണ്ടോ? മതം, നീതി, ധർമ്മം, പ്രാചീനശാസ്ത്രം, പ്രാക്കന്നകളാണ്

വിദ്രുക്കൾ, തത്പരാന്തം, രാജത്രം, വുവഹാരശാന്തം, ചരിത്രം, ഏതിഹ്യം, ലോകാനഭവത്തെ തീ ഭൂഷിംഗതപ്പട്ടത്തുന്ന കല്പിതകമകൾ, ജനതാരജ്ഞകകമകൾ ഇത്രാദിസവ്വിഷയങ്ങളേയും അടക്കിക്കൊണ്ടുന്ന വിരോധജാനമഹോദയിയാക്കണമെന്നാണരം. ഈ റത്നാകരം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ അനുലൂപ്യനും? വിചുലത, അശായത, ജനതാനുത്സമുള്ളി ഇത്രാദിവിഷയങ്ങളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥരതാത്തക്കവിത്തുവോക്കനുമരുന്നുകാവും ലോകത്തിൽ എങ്ങാനും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇതിലേ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ വേദവചനത്തപ്പോലെ ആസ്തികർ വിശ്വസിച്ചു് അദ്ദരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് ഇതിനെ പെൻറാൺകുന്നാർ പബ്ലുമവേദം എന്ന പറയുന്നു. വേദങ്ങളെ പുരിച്ചു് അത്മം നിന്നുന്നിച്ചു ധമ്മം അംബുജിപ്പുന്ന എല്ലാവക്കും സാധ്യമല്ലാത്തതു കൊണ്ടു് ക്രാനിയിങ്ങായ വുംസംഗവാൻ ഭാരതമെന്ന വുച്ചതേരേതാട വേദത്തെ വുംപും നിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉർക്കുശ്ശമായ സംസ്കാരപ്രത്യത്തിന്റെ ആരോഹണാവരോഹണക്രമത്തിൽ ഇനിക്കുന്ന ശാന്തിക്കിയിൽ ഭാാത്തത്തപ്പുന്നതു കേട്ടാൽ ആരാണു് ആനും പരവര്ഗനാകാത്തതു? ധാദവപാണ്ഡവന്മാതാട ചരിതാനുത്സാഹരത്തെ എത്ര പാനും ചെളിട്ടു് തുള്ളിപ്പുടാതെ വുംക്രാനായ വുംസർ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയും പാണ്ഡവന്മാതാട ദേയും കമ്മരയപ്പുരാണങ്ങളിലും പിന്നെയും പിന്നെയും വുംപുംനാനിച്ചു് ആത്മപ്രീതിക്കു പ്രയതിക്കുന്നു.

കൊരവന്നാർ പാണ്ഡവന്മാരുക്കപ്പട്ടത്തത്തിൽ ചതിച്ചു് അവക്കു വിത്രവകാശമായിക്കിട്ടിയ രാജുത്തെ അവധിച്ചു് അവരെ രാജുത്തത്തിൽനിന്നു ചുറ്റതാക്കി. പാണ്ഡവന്മാതാട രാജും അവക്കു മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു സ്വാധം എന്നു രാജസദയിലുള്ളവർ ഏകക്കണ്ണേനു ഉദ്ദീശ്യിച്ചതു കൊണ്ടു് പിതാവായ യുതരാശ്ശതാട ഇപ്പുത്തിനും അന്നുണ്ടാക്കുന്നു.

രിച്ചുന്നാവൻ കെ കരാർ ചെയ്തു. പാണ്യവന്നാർപ്പാട്ടിൽ
കൊല്ലും കാട്ടില്ലും. കെ കൊല്ലും റാട്ടില്ലും ഇരിക്കയുള്ളോന്നാട്ടിൽ
ഇരിക്കുന്നോപാർമാ തന്മാപാം പാണ്യവന്നാരെന്ന അറിവു കിട്ടിപ്പോ
യാൽ പിന്നെങ്ങും അതുപോലെ തന്നേ പതിമുന്ന കൊല്ലും
കഴിപ്പാനും. അറിവിൽ പെടാതെ പതിമുന്ന കൊല്ലും പ്രവാ
സം ചെയ്തു തിരിച്ചു വന്നാൽ രാജും അവക്ക് ഒടക്കിക്കൊട്ട
ക്കാനും ആശാ നിശ്ചയിച്ചിരിത്തന്നതു.

പാണ്യവന്നാർ പ്രവാസനിഞ്ചുങ്ങങ്ങളെ റൂഡായമായും
എത്തുമായും നിന്നവേറി അജാതാതവാസാവസാന്താികൾ
പെപതുകമായ രാജും മടിക്കിക്കിട്ടുന്നുമെന്ന പിത്രപ്പുന്നായ
ധൂതരാഷ്ട്രരോടു സ്വിന്നയം പ്രാത്മിച്ചു. സ്വാത്മപരനും
ധനലോല്പ പരം അരയ ദ്രശ്യാധനൻ പാണ്യവജാക്ക് രാജു
തനിനു യാത്രാരവകാശവും ഇല്ലാജ്ഞയാൽ സൃച്ചി കത്താ
നജ്ഞ ഇടം പോല്ലും കൊട്ടക്കായിട്ടുന്ന ശാസ്ത്രം പിടിച്ചുത്തു
കൊണ്ടു ധൂതരാഷ്ട്രർ ചുത്രവാസപ്പുത്രാർ പ്രാമോഹനാനിൽ
അരക്കുട്ടുട്ട പാണ്യവന്നാരുടെ അപേക്ഷയെ തിരസ്സുവിക്കേ
ണ്ണി വന്നു. പാണ്യവന്നാർ യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ
വേണ്ടി സന്ധാനത്തിനു വളരെ പ്രയതിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ? വിഡിവിഹിതം ആക്ക് തട്ടുപാൻ കഴിയും? ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നേ
പാണ്യവന്നാരുടെ പ്രതിനിധിയായി റൂഡായങ്ങൾ പറഞ്ഞ
പ്പോൾ സമാധാനം പറവാൻ കഴിയാതെ ദ്രശ്യാധനൻ ശ്രീകൃ
ഷ്ണനും കിട്ടിച്ചു ബാധനത്തിൽ വരുട്ടാൻ ശുചിച്ചു. ശ്രീകൃ
ഷ്ണൻ തന്നെ ഇംഗ്രേസ്റ്റപാം പ്രത്യുക്കമാക്കിക്കാണിച്ചു രൈക്കിലും
ദ്രശ്യാധനാവായ ദ്രശ്യാധനൻ തന്നെ ദ്രശ്യനിർണ്ണയത്തെ ഉണ്ടോ?
കഴിച്ചില്ലെ. “ഞാൻ മരിച്ചിട്ടുട്ടുകൊണ്ടും നിന്നെന്ന വിധവയാക്കാതെ
ഇരിക്കയില്ലെ” എന്ന രാജുലക്ഷ്മിയോടു ദ്രശ്യാധനൻ ചുറഞ്ഞു.
ഈ കാരണത്താൽ ഇരഭാഗക്കാരം യുദ്ധത്തിനും കരാണു.

தண்ணீடு உருவெடுவுடு ஹெஷு ஸபாவுடு ஹூஸ்ரு ராம் பரதேவதியூடு அதை ஞீதூஜி கீர்த்தி திருப்போடு கேள்வியோடு சொல்ல முன்னிய வகையில் கொள்கிறேன்தொடர் கைக்காளூடு கூறு கூறுவது நிரந்தரமானாடு பதிகெட்டு திவாஸம் கோரமாயிரும் செய்து. கடுவிட்ட அவர்கள் வெறிக்கூறு அமுத்தி விஜயம் பூவிச்சு. தண்ணீடு அவகாசம் வீளைக்காளூடு அறுவட்டம் ஸாரோவரிக்காயூடு செய்து.

இன்னால் ஹூ ஸாரோவரம் கூறுகிறமாயிடனா. விஜயத்தில்லை வர்ணாமம் ஒவ்வொரு கூடு முறை கூடு கூடு பறிதப்பிச்சு. அநாவயி கஷ்டங்கஷ்டம் ஸாரிச்சு லதிச்சு மஹாராஜுத்தில்லை ஏழைப்பற்றுத்து பாளையவர்கள் தடை கோவட ஸ்தாநாவகாரியாகி ஸிஂஹாஸ்தாரை விடும் செய்து அநாவயிடூாந் யோசமுடைவர் அதுவர்கள் யூயிஷ்டிரில் அநிட்டிடிடு. பூஸு காலிலூடு ஸாமந்தனா விலூடு பொறுத்துமையும் ஒரு வகையில் படிப்போயி. லோகம் முஷ்வரம் தூநூவு நிலையாறு மாயி தோனியதினால் அவச்சு விரகி முஷ்வர். யம்மிழு, ஹூபேரங்கேளி, ஸநு ஸஸ்த, பரோபகாரதூஜி ஹதுாடி விளேஷு ருள்ளைப்பகை ளூடு ஶோலிச்சுத்தன் பாளையவர்கள் வாங்காலை காளை கோ யோசம்? ஹூபைரஸ்கல்பிதம் அநிவாந் அநாக்ருமாக்காத் அநாக்ரு வகை எலுக்கங்குத்து நிதும் சின்திச்சு சின்திச்சு பாளையவர்கள் மாநிலத்துக்கி ரோகாந்தியில் அதுளூடுபோயி. ஜகந்திதாவாய ஹூபைரகை காரணம் பூவிச்சு அவன்னியுத்திக்காலி பூத்திச்சு.

ஹூ லோகத்திற் வாஸு வமாய ஸுவ. உஙோ? ஸுவம் கிடுமென அநாயாத் பேரித்தாய மாநில ஸங்பூதி தபுயத்துமை செய்து ஒவ்வொரு கூடு விடுவது காலுவ கால் கிடுவாலூடு தூடி ஸுவஸம்பூத்தி உள்ளாவு நால்லூ.

பல்லிசூ ஸாயகத்தில்லை நூற்றுக்கணக்கை நிக்கி ஸுவழைத்து கண்ண வஸ்து கூலைக்கிடுவானாயி மங்குள் பிளையூங் காரோ வியங் புயத்தைப் பெற்று சீர்வடொஜங்கமாண்டினால் ஹண்ண தூக்கர் வத்தை அத்தூரையெடுத்து காரணமைப் போது அத்தூரைத்த விவாப் கசியாதை ஸு லிமுட்டிக்கு, “காலஸு கடிலு ரதிஃ” என்ற பாரத்து அத்தூரையிக்கையேப் பூண்டைப் பெற்றுள்ளது?

இந் நவாலாரதயூலம் குத்தப்பாளியவனாக்கி மாறுமலூப் ரோகப்பஞ்சவஸாயியான்து விசூதி. டாரதமாதாவினாங்குடிகி மஹாவிபத்தினா ஸிஜமாண்டின். ரக்ஷாபூதங்களைக் கூலூங் தத்து கொள்ள டாரதவஷ்டத்திலே யம்மாசாரணத்தினாங் ஸபா தற்குத்தினாங் ஸஂகோஶம் வங்கி அவ காலகுமேளு லோ பிசூத்துக்கணி. விழேஷியர் தூக்கர் வத்தை நம்முடை பாவி அதுமீதை அத்துநிச்சூ அத்துமண்டைப் பாத்தியது கொள்ள ராஜுத்திலென்ற அலிருப்பிக்கு பாரிஷ்ஜாரத்தினாங் ஸுதூவி அலூ ஈடைப் பேரிடு. ஹபூாசத்தை பாரிஷ்ஜத்தியிதியித் தீர்த்தாக் குடு காலம் வேடு வங்கி! ஹண்ணென்றையேப் பாக்குமியிதி அலித்தைக்கு பாயாதிக்கு அலூமாய ஸஂபூராந்துகிடேனெமனா மக்கடத்துவது முடிகிடுகிடுக்கு கோட்டி ஏன் யம்கேஷ்டுத்தில் கயரி குத்தகேஷ்டுத்திலே லோர டு ஸும் ஹண்ண பெற்றுவத்தைப் பேரிடு?

மஹாரதத்திலே ஸூங்குவிரங்காரித் வைத்து புமம் சுள்ளுக்கான்தேயே. அங்குள்ளென்ற பூரு நாய அலிமநூ ஶைஞ்சுப்பராதுமாதிக்கூத் அத்துயிகு தொல் பிதாவினேயூங் கரித்திதான். “ஸவதோ ஒய உபிசேஷ்டத் பூருதிசேஷ்டத் பராஜயம்” என்ற நிதிவாகும் காத்து பரமஸ்தாந்துவது நாய அங்குள்ளென்ற அத்தூங்களென்ற உருகை ப்பத்தில் பக, கொள்ள ஸு விக்காரையாங் அத்தூங்கிடுகிடுதான். நிட்டாஸுத்தால் கொரவங்கூர் அலிமநூவின்சூதிசூது

വധിച്ച. ഇതിനു മതിയായ പ്രതിക്രിയ അജ്ഞന്നൻ ചെയ്തു വെകില്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു യത്തിൽ ഉജ്ജപവിച്ചിരുന്ന പുത്രഗണകാഗി ജീവാവസാനം വരെ ശമിച്ചില്ല. സുദ്രാ ദേവി ജ്ഞാനം നായ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാനും തുടർന്നെങ്കന്ന യ പ്രേജ്യപുത്രനെ സംരക്ഷിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെല്ലാ ഏന്ന വിചാരിച്ച് അതുനും പരിപാലിച്ച നിരാശപ്പെട്ട് തന്റെ പദ്ധതാഗ്രഹം കാതേതാത്തു ദിവാഖാന്തിക്കിൾ നിമിശയായി. അഭിമന്നുവിന്റെ പ്രാണപ്രിയയായ ഉത്തരാദേവി ഗഭി സ്ഥിരയായിരുന്നു. യുദ്ധാരംഭം മുതല്ലു വിജയസിദ്ധിക്കായി അഭിമന്നു ചെയ്തു വന്ന മഹാലോചനകളിലും യുദ്ധസന്നാ ഹന്ത്രീലും ഉത്തരയും മനസ്സിൽത്തി ഭർത്താറിനെ സഹായി ദ്വാൻ നിരാതം ഉത്തരമിച്ചതു കൊണ്ടു ഗഭംസംരക്ഷണത്തിലും സ്വാരോഗ്രഹപരിപാലനത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഉത്സാഹം കുറ തെന്തു പ്രോത്സാഹിയിരുന്നു. ഭർത്താറിന്റെ മരണം നിമിത്തം തണ്ടാ യ നവവൈവധ്യം ദല്ലുഹമാകയാൽ മും തത്സ്ഥിമസി നി രാശപ്പെട്ടു സ്വാക്ഷരയു ഉപേക്ഷിച്ചു. ഭീമസേനനു ധിസിം ബാദ്ധവിയിൽ ജനിച്ച ലാഡോക്കച്ചൻ ഉഹാത്രും ആയി തന്നെ. കണ്ണന്റെ അജ്ഞന്നനെന്നക്കാനുകളും പ്രയോഗിച്ചു കൈകി എന്ന തെ ആയും യുറു ഭീമസുതൻ മരിച്ചു പ്രോത്സാഹിയി. സ്വാത്മപ്രതിപത്തിയാലും ലോഭന്താലും നീതിന്റൊന്നു വിഹിനന്നായ ദിശ്യാധനയും ഭാരതവാണ്യത്തിന്റെ വിനാശ ത്തിനു മേരുവാക്കാനും. യുദ്ധാവസാനത്തിവസം ദിശ്യാധന നും ഭീമന്റെ ഉംഗാൻഡഗദയുടെ പ്രധാനം കൊണ്ടു രണ്ടാം ഗണത്തിൽ വീണാം രാജുലക്ഷ്മിയെ വിട്ട് വിരസപർബ്ബം പ്രാപിച്ചു. പാണ്യവന്മാരുടെ പക്ഷം ചേന്ന യുധു തു ഏകൻ മാത്രം നൂറാവരിൽ മേരുച്ചു. അവരുടെ സേനനായകമാരിൽ അശ്രദ്ധമാഘും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാത്രലനന്ന കൂപ താം കഴികെയുള്ള വരെപ്പും വരുത്തിൽ മരിച്ചു പ്രോത്സാഹിയി.

സ്വാത്മപ്രതിപത്തിയാലും ലോഭന്താലും നീതിന്റൊന്നു വിഹിനന്നായ ദിശ്യാധനയും ഭാരതവാണ്യത്തിന്റെ വിനാശ ത്തിനു മേരുവാക്കാനും. യുദ്ധാവസാനത്തിവസം ദിശ്യാധന നും ഭീമന്റെ ഉംഗാൻഡഗദയുടെ പ്രധാനം കൊണ്ടു രണ്ടാം ഗണത്തിൽ വീണാം രാജുലക്ഷ്മിയെ വിട്ട് വിരസപർബ്ബം പ്രാപിച്ചു. പാണ്യവന്മാരുടെ പക്ഷം ചേന്ന യുധു തു ഏകൻ മാത്രം നൂറാവരിൽ മേരുച്ചു. അവരുടെ സേനനായകമാരിൽ അശ്രദ്ധമാഘും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാത്രലനന്ന കൂപ താം കഴികെയുള്ള വരെപ്പും വരുത്തിൽ മരിച്ചു പ്രോത്സാഹിയി.

പാണ്യവന്നാർ ധമ്മയുഖാസനങ്ങളെ ഉള്ളംഗലിച്ചു സുഖാധരനെ വധിച്ചു എന്ന് അശ്വത്രമാമാവു വിശ്വസിച്ചു. ഈ വിധം റൂഡംസന്നാരെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിട്ടുകളെ തൊൻ പ്രോക്കം അചിരേണ നബിച്ചുപോക്കം എന്ന വിചാരിച്ചു പ്രവച്ചയത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കു പാണ്യവന്നാരെ നിന്മിലെ നബിപ്പിച്ചാൻ അശ്വത്രമാവാവു ശ്വേച്ഛം ചെയ്തു.

രണ്ടുമിയിലേ ശ്രോച്ചൃജാളിം ഗഹ്ന്ത്രാളിം ബീഭത്സാളിം അതയ കമ്മ്ത്രാളക്കണ്ണു വിരക്കാനായ സൃഷ്ടിൾ അത്രമുള്ളിലി കാക്കി സ്ഥാനം ചെയ്തുവൻ പദ്ധതിമസമുദ്രത്തിലേക്ക് ചെന്നു. മന്ത്രത്തം അരമന്ത്രത്തം കാതക്കേശത്രത്തിലേ മുരദർന്നനാളെക്കാണാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി രാത്രികാപാലിക തൃജ്ഞാവസ്തുക്കാണ്ണു ഭേദവം മുടിക്കാളെത്തു. നിസ്സുന്നനന്നാളിം ധൂതരാജ്യത്തെ പ്രജനാചക്ഷുല്ലും മുടി ഉണ്ടിപ്പോയി. അതുനിമിത്തം ബാഹ്യാന്തരങ്ങളിൽ അഞ്ചാനമില്ലാതെ ഇം അണ്യന്നചൻ തുന്നുവാദം അവലുംബിച്ചു. ദ്രുംസത്തെ അനന്തരമത്താൽ കാതക്കേശത്രത്തിലേ സംഭവങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷാനഭവം പോലെ പറവാനും ശക്കി ലഭിച്ചു സജ്ജയൻ ത്രൈത്രജ്ഞനാൽ ഉവദേശിക്കുന്നു; കൂടുതലായി ശ്രീതാമുത്തേരെ ചുള്ളുകാംക്ഷിതനനായി വിവരിച്ചുതു കേട്ടിട്ടും ധൂതരാജ്യക്ക് ഒരു ഗ്രാന്തം ലഭിച്ചില്ല. സമുദ്രത്തിലേ പാറകളിനേൽ ഓളങ്ങൾ എന്നു ശക്കിയോടു മുടി അടക്കിച്ചിട്ടും അവ മുടിവാക്കുമോ? ലെഞ്കിക്കസ്തുവങ്ങളിൽ അത്രാസക്കമായ മുദ്രയത്തിൽ ശ്രീതയും വേദാന്തവും ഏറു കടന്നാലും അതു മോ മാറ്റുന്നു? സംസാരവീജമായ ശ്രോകമോഹങ്ങൾ അധികാരത്തിൽനിന്നും മുകാരത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നു. എന്നാൽ കമ്മം ചെയ്യുന്ന എന്ന കത്തുപ്പബ്ലു ലഭിക്കാനു അധികാരം. സുവത്തിനാളും കമ്മം എന്നേൻറു് എന്ന ബോധമാക്കുന്ന മമകാരം. അധികാരവും മുകാരവും അക്കാനു ബന്ധകാരംനാണ്. ഇവ രണ്ടും ശ്രീതോപദേശം നിമിത്തം ധൂതരാജ്യം

ഖൂതരട പ്രദയം വിട്ട് പ്രോയില്ല. തനിക്ക് സെമ്മൺമില്ലാത്തതു എകാണ്ട് പുത്രന്മാർ ദിമ്മാറ്റിക്കാളം ധന്മദ്ദേശികകളം അത്യുണ്ടിന്. ഭീഷ്മാദിമഹാത്മാകാളിട ദിതോപദേശരണഭൈ മാനിച്ചു പുത്രന്മാരെ ശാസിച്ചു സദ്യതന്മാർ അതാം ശ്രമിക്കുന്നതിനു പകരം ദിഞ്ഞാധനന്, ശക്തി, കണ്ണൻ മുതലായ അവിവേകികളിട സ്ഥാത്മ്പരാഗായ ദിരിപ്രായങ്ങളെ കേട്ട നടന്നതിന്റെ ഫലം ധ്യതരാഖ്യർ വാദംകു തനിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. ശവദ്വേഷത്തിനും സജ്ജ നന്നിനക്കം താൻ പാത്രമായതു് കാത്തു് മഹാരാജാവു് ലജ്ജാ ക്രാന്തനായി. സുഡോധനവയത്രൊടു ഒരു മഹാഭാരത യുദ്ധം അവസാനിക്കയും പരാജയം പൂണ്ടിമാകയും ഏ.ഒരം വംഡം തീരെ അററു പ്രോക്കയും ചെയ്തു് അഭിഭ്രതു് ധ്യതരാഖ്യർ പദ്മാത്മാപത്താൽ വിവരണായി മുച്ചിച്ചവീണു. മോഡം വന്നപ്പോൾ വിവസയായ ശ്രോവിനപ്പോലെ ആത്മസ്വരത്തിൽ വിലചപിക്കുന്ന ഗന്ധാരിയും തിനസ്വരം കേട്ട രാജാവു് ശ്രോകാധിക്രൂം നിമിത്തം മോഹാപസ്യപ്പെട്ടു പിന്നെയും നിലത്തു വീണു.

ധ്യതരാഖ്യക്ക് മോഡം വന്നിട്ടും പ്രേയസിയെ സമാധാനപ്പെട്ടത്തുവാൻ ആരിച്ചിട്ടിട്ടും നാവെട്ടത്തു പറവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈ അപാരമായ ദിവസമുദ്രത്തേക്കുന്ന പ്രോവാവാൻ ഈശ്വരരാജഗ്രഹം കനാമാത്രമല്ലാതെ മരൊറായ മാർഗ്ഗരും ഇല്ലെന്ന ഭാഗവിശ്വാസം പ്രദയത്തിൽ ഉണ്ടായി. ഈ വിശ്വാസത്താൽ ദൈയങ്ങൾപ്പെട്ട ധ്യതരാഖ്യർ കണ്ണം ഉയര്ത്തി ഭക്തിപൂർണ്ണരം ഇഗ്രജിനക്കുന്നതു് പാവിത്രനാമങ്ങളുപ്പാടി ദ്രോക്കനിവൃത്തിക്കായി പ്രാത്മിച്ച.

പാപത്തിന്റെ ഉപശാന്തിക്ക് ഉത്തമമാർഗ്ഗം മനഃചൂഠം മായ പദ്മാത്മാപമാണപ്പോൾ. പുത്രരോക്തതാൽ വെള്ളത്തു തക്കന ഈ ദംപത്തിമാരെ ആരാസിപ്പാനും സമിരാവും ധ്യവ

വും അയ ആനന്ദത്തെ പ്രാപിപ്പുന്നു വാന്മാവിനുക്കാണിപ്പുനും ഭക്തവത്സലനായ ഭഗവാൻ ആലോചിച്ചു. വിജ യസിഡിയാൻ പ്രാദിഷ്ടം നാറായ പാണ്യവന്മാരെ അത്രാസ നമായ അഹായത്തിൽനിന്ന് സംരക്ഷിപ്പുന്നാനായി അവരെക്കു തക്കേതുതിൽനിന്ന് ഘസ്തിന്പു രത്തിലേക്കു നയിച്ചു. അംഗീക്ഷിപ്പിൾ മുത്രാഷ്ട്രയേം ശാഖാരിയേയും സമാധാനപ്പെട്ട തതി അവത്തെ ദിവ്യങ്ങളെ ശമിപ്പിപ്പുന്നു തത്തോപദേശം ചെയ്യു. പാണ്യവന്മാർ പിത്രവ്യാഖ്യൻറെ കാല്ലുകൾ വീണാ നമ സ്ത്രിച്ചു താന്തരാഖ്യൻറെ പേര് അറിയിച്ചു് അനന്തരമത്തെ പ്രാത്മിച്ചു. “ഒന്നു ദിശ്യമുഖങ്ങളുടെ വിപാകമായി സംബന്ധിച്ചു ഈ വിനാശം മേത്രവായി നിങ്ങളെ ഞാൻ കാണപ്പെട്ടതുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നു കൈകൾ ചെയ്യു അനീതികളുണ്ടെന്നും ക്ഷമയ്ക്കേണ്ട അനഭവിച്ചു യുംഡം ക്രിക്കറ്റ് കഴിപ്പുന്നു മുയ തിച്ചു. എന്നു സീമിതപ്പുതുരുന്ന് അതിനെ ആംഗക്രിക്കാരത തു നിന്മിത്തം ഈ കണ്ണപ്പുട്ടുകൾ ഞാൻ അഭിവിക്കേണ്ടി വന്നു. എനിക്കു നിങ്ങളോടു ശത്രുതപരമോ ശൈവകുമ്പുമോ ഈല്ല. സുഖമായി രാജ്യം ഭർത്താചാരിച്ചു രക്ഷിച്ചു കൂദാപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യവിന്ന്” എന്ന് ആര്ദ്ധിര്ത്തിച്ചു മുത്രാഷ്ട്ര അവരെ പറഞ്ഞെന്നും. പാണ്യവന്മാർ ഘസ്തിന്പുരത്തിൽ പോയപ്പോൾ അശ്വത്ഥാമാവു ദിശ്യാധനനെക്കാണാൻ പോക്കളുത്തിൽ ചെന്നു. താൻ ഭത്തചിണിയത്തിനെന്ന് ആന്ത്രണ്ണം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് എന്നു ചെയ്യേണും എന്ന മരിപ്പുനായ ദിശ്യാധനനോടു ചോദിച്ചു. പ്രാണവേദനയാൽ നാവെട്ടത്തു ക്രിക്കറ്റ രാജാവു എക്കു ഉയർത്തി അണ്ണു വിരലുകൾ ഇളക്കി. പഞ്ചാണ്യവന്മാരെ സംഘരിച്ചു അവത്തെ ദിരസ്സുകൾക്കുണ്ട് വന്ന തനിക്കു സമാനനേണ്ണം എന്ന് ഈ മുദ്രയെ അശ്വത്ഥാമാരാവു വൃഥതാനിച്ചു, ഭത്തസമീക്ഷിതം നിംഫിപ്പുന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

ക്രേണി പാണ്യവന്നാതട പാളയത്തിലേക്ക് യാത്രയായി. ഒരു വന്മരത്തിന്റെ കൊമ്പിനേമലുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടിൽ കുറ ദുങ്ങ കടന്ന് അതിലേ കാക്കക്കളെക്കാലുണ്ട് കണ്ണ്; കെന്നശേക്കോപദേശം ആതാരിച്ചു സകരിച്ചുണ്ട് നിശ്ചയിച്ചു; മല്ലുരാത്രിയിൽ പാണ്യവന്നാതട സേനനാനിവേശത്തിൽക്കു നന്നാചെന്നു. പ്രശാന്തവും നിഴ്വേണ്ടും മായ ആ സ്ഥലത്തു ശാസനിത്രനിമിത്തം ഭോധം കെട്ട് സവർത്തം കിടക്കയാണെന്നു മുത്തുക്കം കണ്ണറിഞ്ഞു് അപരൈത്തുമാവു സ്പാമിക്കിയും ദീ അതിക്രോക്കത്താൽ പ്രഹോദിതനായി ധന്തയും ലുനിയും ഒരു അംഗം വിസു ലിച്ചു തെന്നു വിതാവിന്നു മന്ത്രവായ യും ചുള്ളിനു നെക്കാനു കളിഞ്ഞു. ഇവർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ദീ ഓപയും ഉണ്ടും ഉണ്ടാണ് സൈനികമാർ അപരൈത്തുമാവാവിനെന്നെയെത്തുതുതുതുപൂം ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ ഇവരും നിഷ്ടയാസം വധിച്ചു അപരൈത്തുമാവു ഫ്രോപദേശമാർ നിഘൃകമായി വിശ്രാന്തിസുവം അനുഭവിക്കുന്ന തന്പിൽ കടന്നു. ഇവർ പാണ്യവന്നാരെന്നു നിന്നു തെന്നു ഭാഗ്യാതിശയ തെരു അഭിനന്ധിച്ചു. ഇം വീരൻ ക്രോഡുക്കത്തെ നിംഫാണ്യവ മാക്കാനുള്ള ശ്രദ്ധും ഹ്രസ്വത്തം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന വിശ്രാസ താബൾ അത്രുന്നം സന്തോഷിച്ചു. യാതൊത്ത് ശങ്കയും കതണാക്കണികയും ഇല്ലാതെ ഇം ദിജും ക്രേണപദേശയന്മാരെക്കാണ് അവരുടെ മസ്തകംപാ കൈകയിൽ എടുത്തു ദ്രോഗതിയായി ദിഝ്യാധനനു അവികിൽ ചെന്ന് അരാധയെ അദ്ദേഹത്തിനു കൈകയിൽ കൊടുത്തു ആപ്പാസവാക്കകൾ പറഞ്ഞു തെന്നു ചാരിതാത്മം അറിയിച്ചു. ഇവർ പാണ്യവന്നാർ അല്ലെന്ന റിഞ്ഞു ദിഝ്യാധന തിലോദകത്തിനും തുടി സ്പവംഞ്ഞു ശേഷിച്ചില്ലപ്പോൾ എന്ന പരിത്വിച്ചു മോഹാലസ്യത്തിൽ തന്നെ പ്രാണങ്ങളെ വിട്ടപോയി. തെന്നു സ്പാമിയെ സന്തുട്ടിട്ടും ഉള്ളമിച്ചു അപരൈത്തുമാവു് അദ്ദേഹത്തിനു

ബുദ്ധാൻഡമായ അപകാരം ചെയ്ത പോയി. കൗണ്ട്! കൗണ്ട്!!

ഉറുനായ അപേതമാമാവിന്റെ ആയുധത്തിന് ഈ യാകാതെ ജീവിച്ച പാണ്യവചക്ഷക്കാർ ഈ ദേശംസംഘാരതെക്കണ്ട മാത്രയിൽ ശ്രോകാഗി പ്രജപലിച്ച ക്ഷണത്തിൽ വല്ലിച്ച സഖ്യരു വ്യാപിച്ച യാജത്തേസനിയുടെ കോമളം ദയത്തെ ആകുമിച്ച ചെത്തന്നും നില്പിച്ച് ആ രാജഞ്ചി യെ അസഹ്യമായി വ്യാകലപ്പെട്ടുടത്തി. യുദ്ധത്തിൽ സി ലിച്ച വിജയംനിമിത്തം നില്പിമല്ലായ ഏപ്പേരും അനാവി ക്ഷാനായ ഭ്രാഹ്മിക്ക പുതുനാശമോ വിഡി! ജഗന്നിയതാ വിന്റെ ചതിതം അതിഗഹനിയം തനേ!

ക്ഷപക്കുത്തതിൽ പാണ്യവർ തോററപ്പോൾ ചാ എംബി തങ്ങളുടെ ദാസിയായി എന്നോത്തു ദ്രശ്യാധനവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം അനഭിന്ന ദ്രശ്യാസനവിന്ന് ഈ ദേവിയെ പിടി ചൂവലിച്ച സഭാമധ്യത്തിൽ വെച്ച പഠന്മായി അപാമാ നിച്ച. ഈ പതിപ്രത ചരിത്ര ഗ്രായങ്ങളെ നിശ്ചയി പ്പോൾ സത്രാക്കം അഭാര്യമായതു കൊണ്ട് അവർ മെംഗം തീക്കിച്ച തല താഴ്ത്തിയിരുന്നു. ത്രുതനിശ്ചയപ്രകാരം ചാ ണ്യവന്നാർ വനത്തിൽ പോവാൻ ക്രാന്തിയപ്പോൾ ഭ്രാ പാദി തനെ മാനദംഗം ചെയ്ത കൈഞ്ഞവന്മാരെ ശീക്ഷിക്കാ തത്തു കൊണ്ട് പാണ്യവന്നാരോട് ക്രൂലിക്കയോ അവരെ നി നിക്കയോചെയ്തുതെ വിന്റു യക്കരമായ ദെയൽത്തോടും അതി രാറ ക്ഷാന്തിയോടും ശ്രോകത്തെ ശമിപ്പിച്ചു. തന്റെ ചാ തിപ്രത്യുശക്കിയാൽ കൈഞ്ഞവന്മാരെ ഭസ്തു മാക്കാമായിരുന്നു വെളിപ്പും ഈ രാജഞ്ചി കുട ശ്രാവവാക്ക് പോലും ഉരിയാടാ തെ വിരക്കയായ സന്ന്യാസിനിയെപ്പോൾ സെമ്പയ്ക്കേതാ ടാ ഒന്താസിന്നതോടും അവർ ചെയ്ത അപമാനങ്ങളെ സഹിക്കാതോ ചെയ്തതു്? ബുദ്ധവിധിപത്തുകൾക്കുണ്ട്

നിറഞ്ഞ കാട്ടകളിലും ഭൂമധ്യമായ മലകളിലും കൂടിപ്പാണ്ടാലി തെന്നാക്കന്നാതട പഞ്ചനാഞ്ചലിലെപ്പോലും ഒരു ചൊയ്യെല്ലോ ലെ അവരെ പിന്നുടൻ അവതരം സുഖങ്ങളിൽ എന്ന പോലെ ദിവഞ്ഞലിലും സമമായിപ്പുണ്ട്, കൊണ്ടു. തനിക്ക് ദേ ദബുഡിയില്ലെന്നും തെന്റുഹിതം സദാ അനവത്തിക്കന്നതു ത എന്നും യമ്മാക്കുന്ന എന്നും പ്രത്യുക്തിയാക്കിയ ഈ ദേവി പിതൃ കലത്തിന്നേറയും തെന്റുകലത്തിന്നേറയും അധിദേവത തന്നേ.

പ്രവാസനിശ്ചയങ്ങളും പ്രമാണിച്ചു പാണ്യവസ്ഥാക്ക ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും പോവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർ ഈ തീർക്കാലം ഭയംകരവനങ്ങളിൽ കഴിക്കേണ്ടി വന്നു. അപ്പോൾ ഉണ്ടായ നാനാവിധ്യമായ ആ ചത്രുകളെ ശാന്തിയോടും ക്ഷാന്തിയോടും ഈ ദേവി എന്നു പുതിച്ചായ്ത്തടിനായിട്ടുണ്ട് സഹിച്ചുള്ളിരുന്നതു? അജ്ഞാത വാസം ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹത്തി വിരാടരാജ്ഞിയുടെ ശ്രൂരാധ്യാ യായി അന്തഃപുരത്തിലേ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു സ്വാഭി മാനഗ്രാഹം വിട്ടപജിരിക്കേണ്ടി വന്നു. വിരാടരാജ്ഞി യുടെ അനാജനായ കീചകൻ ഈ സാധിപ്പിച്ചിട്ടു സ്വാധിനമാക്കാൻ ചെയ്തു സാഹസരംക്കു പഞ്ചാഘ്നമായ മലമായി കീചകൻ ഭീമൻറെ മൃഷ്ടിംലാതം കൊണ്ടു് മുണ്ടന്നൂരിത്രജിക്കേണ്ടി വന്നവെങ്കിലും ഈ തീർമ്മായ അംജനാതവാസം ദ്രോഹനന്നിനിക്കു ജീവന്മരണമായിരുന്ന എന്ന വാവിട്ടു പറയേണമെന്നില്ലപ്പോലും.

ഈമീനെന്നും ഭാഗ്യക്കയ്യത്തിൽ നേരിട്ട് അവത്തു, മേയും കുഷ്ഠാനഭവങ്ങളും ലക്ഷ്യമാക്കാതെ സഹിച്ചു സ്വാത്മാവിനേയും സ്വാഭിമാനത്തേയും നാനു തെന്റുള്ളതും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കപ്പോൾ ദ്രോഹത്തിക്കു ചിലപ്പോലും ദൈഖ്യം നശിച്ചു, നിരാശ വാദിച്ചു, ചെവരാഗ്രം ഉഭിച്ചു, ദോഹം ഉപേക്ഷിച്ചു ഭഗവാനെ മോക്ഷസിദ്ധിക്കായി നിം

നീരും യുാനിച്ചുരിക്കനുത്തമം എന്ന തോന്തരതിന്റെ കില്ല്. എന്നിട്ടും പുതുമാതരട താൽക്കാലികാവസ്ഥയും രാജ്യപ്രാണിയിക്കൽ അവക്ഷണാവുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പാശ്ചാലി പ്രീതിപ്പുവും ആലോച്ചിച്ചുനോക്കി. അവരുടെ ഉൽക്കാംബ തനിന്നായി ഇത്രവരെ ചെളിത്തന്ന് ശ്രമങ്ങളേയും അന്തഭവിച്ച കാശ്ചന്ദ്രങ്ങളേയും വ്യത്തമാക്കാത്തതനാറെച്ച. അവരുടെ സുപ്രതിഷ്ഠയുംകാശനമനംഈ ആരശയേ ദശമാക്കി അം തിൽ പിന്നെയുാനയോഗത്താൽ ജനസാഹ്യവും വരുത്താമെ നീ നിന്നുംയിച്ചു നിത്രാനന്നും ഉപേക്ഷിച്ചു സംസാരവുാമോ ഹത്തിൽ തന്നെ കിടന്ന. ഇതാണ് പുതുവാസല്പവിജയം.

യുദ്ധാവസാനത്തിൽ വിജയം പാശ്ചാവന്മാക്ക കിട്ടി യെന്ന് അറിഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു രാജകിരുടുടെ ഏദേയത്തിൽ പ്രകാശിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ പുതുമാതരട സൈംഭാവും ഉദയ തനിക്കൽതന്നെ ഗ്രഹണം പിടിച്ചു തീരെ ഇതണ്ണു പോയി. എ നേതാവ അത്രുതം! പ്രഭാതത്തിക്കൽ ഹസ്തിനപുരത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി വരുന്ന പാശ്ചാവന്മാരെപ്പുതുസമേതം അഭിന ഓപ്പാൻ ആലോച്ചിച്ചു ക്രൊപ്പാടി പുതുമാതരട ശയ്യാഗ്രഹ തനിൽ ചെന്ന നോക്കിയപ്പോൾ കൂതാനും ഇം മാതാവി നെക്കാണിച്ചുതു് എന്താക്കന്ന? അതികർഖിനമായ വഡ്യുഡാ രഹാൽ മുറിവേറു രക്ഷപ്രവാഹത്തിൽ മുണ്ടി നീംക്കിന്ത്യാം ഉായ വികടക്കബന്ധങ്ങളെ നിലത്തു കണ്ണു പാശ്ചാലി അദ്ദേഹ ഇംഗ്രേസ് എന്ന നില വിളിച്ചു ബോധം കൈകു നില തതു വീണു. പുതുമാതരട അഭ്യുദയത്തെയും യശസ്വിനേയും കാറിച്ചുജു പാശ്ചാലിയുടെ മനോരമങ്ങൾ എല്ലാം ദിവാസപാളാ മായിപ്പുരിണ്ടിച്ചു. ഇം നോക്കാസ്യകാരത്താൽ ഇതണ്ണു പോയ ക്രൊപ്പാടിഎദേയത്തിൽ മഹംസുംഖും ഇനി എപ്പുംശക്കില്ലും ഉദിക്കമെന്നു് ആരശംസിക്കാമോ? ധാരണ സേന്നിക്ക തന്നെ ഇം ആശ നശിച്ചു പോയതു കൊണ്ണു

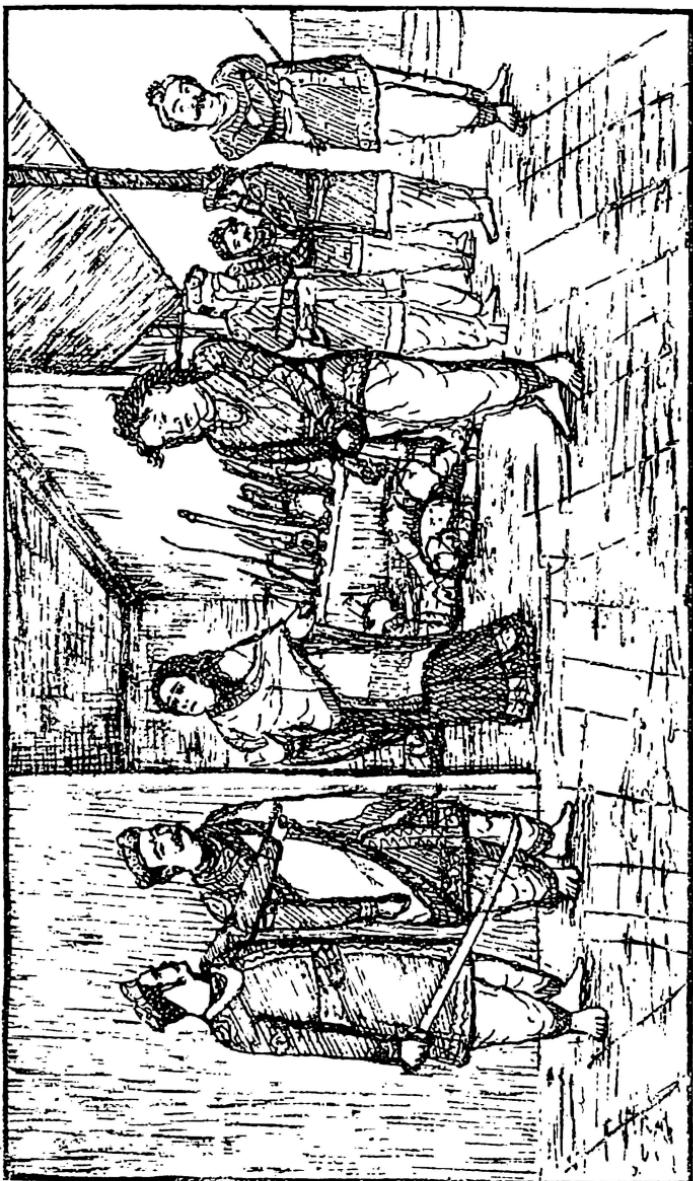
തന്നെയാണ് അത് പ്രേരണ പ്രോബല നിലത്തു കിട്ടുന്നത്. ധാർമ്മികപ്രാം, പാതിപ്രത്യും, ഭക്തി, ഗൃഹസേവ ഇത്രാദി ഗുണങ്ങളാൽ ശ്രോഖിച്ചീരിക്കുന്ന ഭ്രാവദിക്കൾ ഈ ദിംശ വിടിപെടാൻ വല്ല കാരണമും ഉണ്ടോ? നിരംകാശകവിയായ വും സർസ്പദ്രതിഭാസാമത്ര്യം കാണിപ്പൂം ഇങ്ങനെവർഗ്ഗിച്ചീരിക്കുന്നവോ? ഈ സംഭവം ഇംഗ്രേസിനിക്കും ലോകാന്തരവ തനിനും യോജിച്ചീരിക്കുന്നവോ? ഈ ഇ സതീരത്തിൽ നന്നറ കാഞ്ചവിപാകം തന്നെ എന്നോ സർവ്വശക്തനായ ഈ പ്രൈൻറ മധ്യിമരയ അല്ലാജന്തനായ മനസ്യുന്ന ഗ്രഹിപ്പൂം അസാധ്യമന്നോ എന്ന പറത്തു ആശപസിക്കാം. മനസ്യുഖ്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനമായ ഈ രഹസ്യവിഷയം തന്ത്ര ജ്ഞാനികൾ ആലോചിക്കുന്നത്. നാം ഫുക്തകമയിൽ ആ വേഗിക്കുന്നത്.

മഹിന്ദ്രപുരത്തിൽ ചെന്തിന ശ്രീകൃഷ്ണനും പാണ്ഡിവന്മാരം യുത്തരാജ്യ രേഖയും ഗാന്ധാരിയേയും ആശപസിപ്പിച്ച സമാധാനപ്പെട്ടതി. അവതരം ഉപജീവനത്തിനും മറ്റും ഉജു എപ്പറ്റാടകൾ ചെയ്തു തിരികെ കൂത്തുകൊത്തിൽ ഉടന്തി യെതിയപ്പോൾ നേരം പ്രഭാതമായിത്തന്ന. അവർ സേനാനിവേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. ആന്ത്യുധപ്രമാരം എററു മരിച്ച കിടക്കുന്ന അസംഖ്യം സപവക്ഷിയരുക്കണ്ണു് ആതു മുളപ്പെട്ടു്. ഈ ദേശരസംഭവത്തിന്നറ കാരണം അറിവാനായി ഭ്രാവദിയുടെ മരിത്തതിൽ ചെന്ന് അവർ അതു മുളുമായുണ്ടു് അതുനും പരിശീലിച്ചു. പുതുനാതരം ശയനഗ്രഹത്തിൽ ബബ്ലപ്പെട്ടു പോയി നോക്കിയപ്പോൾ ഉമ്മ രത്തു മോഹാലസ്യത്താൽ ശിലാലുത്തിമരയപ്പോലെ കിടക്കുന്ന ഭായ്യേയും പ്രഭൂയിയറയുടെ മല്ലുത്തതിൽ ചുതുനാതരം കബസ്യങ്ങളും കണ്ണു് അടക്കിക്കൂട്ടാതെ വുസനാവേഗത്താൽ പരത്രനുന്നാരായി പ്രഭാവിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ പ്രഭാ

പത്താൻ ബോധം വന്ന ഭ്രാഹ്മി ശ്രീകൃഷ്ണനേയും പാശ്യവന്മാരേയും കാണ്ടു മുക്കുക്കണ്ടും കരണ്ടുംകൊണ്ടു് ഈ ദിംജുമ്മും ചെങ്കു അത്തതായിരെ കട്ടം താമസിക്കാതെ കറിന മായി ശിക്ഷിക്കേണ്ടും എന്ന പ്രാത്മിച്ചു.

ഭ്രാഹ്മിരെ അദ്ദേഹസിസ്തീച്ചു് അജ്ഞാനനം ശ്രീകൃഷ്ണനും രമം കയറി അന്വേഷണത്തിനു പോയി. ദ്വാരമയികം പോകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നേ അപരാധിരെക്കണ്ടതി. അദ്ദേഹമാമാവിനെ ഉടനെ പിടിച്ചു രമത്തിൽ കയറി പ്രേയസിയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി വംഡും നശിപ്പിച്ചു ലാതകനെ എന്നും ശിക്ഷിച്ചാൽ തുള്ളിയാക്കുമെന്നു ചോദിച്ചു.

താൻ ചെങ്കു നിന്തുക്കുമ്പതിനും പരിശാമം അല്ലോച്ചിച്ചു ലജ്ജാവിനിതനായി തല താഴ്ത്തിപ്പുരിതപിക്കുന്ന ശ്രൂവണണെനക്കണ്ണ മാത്രയിൽ ഭ്രാഹ്മി പുതുനാശത്താൽ ഉണ്ടായ അപാരാജോക്കത്തെ മറന്നു മനസ്സുലിവുണ്ടായി ഈ ദ്വാരമാമാവിനും മഹാപാതകങ്ങളെയെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു അധാരാശൈ ഒരു നിന്ത്യവാക്കു പോലും പറയാതെ ഉടനെ വിട്ടയപ്പോൾ പ്രാത്മിച്ചു. “എൻ്റെ പ്രാണനാമാ, ഈ ദിംഗൾ അന്നെയുടെ ധനവേദംചാഞ്ചുനായ ഭ്രാഹ്മണം പുതുനാക്കാൻ ഭ്രാഹ്മാർ തന്നേ. അതുകൊണ്ടു മുത്തവിനെ പ്പോലെ വന്നുനാണു. തെന്തുവിപത്തിനാൽ വൈഡാവുക്കും വിന്തുമനബവിക്കുന്ന ഇയാളുടെ മാതാവായ കൂപി പുതുനിൽ പ്രേമസ്വർസ്പം നിക്ഷേപിച്ചു ജീവസന്ധ്യാരണം ചെയ്തു വരുന്നു. ഈ പാവിഷ്ടും മരണത്തിക്കരും ബഹുലീഭവിച്ചു ശ്രോകം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ പ്രാണനെ നിഖലയ മാറ്റും ഉപേക്ഷിക്കും. ഭ്രാഹ്മാരുടെ ദാശം അററു പോകിം. അതു കൊണ്ടു് ഇയാളെ ഭസിക്കുന്നോ ശിക്ഷയോ ചൊയ്യാതെ ഇപ്പോൾും തന്നേ വിട്ടയപ്പീൻ. ഇയാൾ നിത്യപദ്ധതിമായി

19-05-1970 மேற்கூர் பாக்டீரிய கிழமையில் வாழ வட்டித்திருப்பதோல்களை புரைப்பிடி

പോരുളും ഉള്ളടക്ക്” എന്ന ഭ്രാഹ്മി അനുകമ്പാവരവരയായി ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു

ഇത്തിലെ സാധിത്രത്തിൽ പാശ്വാലിക്ക തുല്യയായ ഒരു മാതാവും ണ്ണോ? ദേവനാർ, ആശിമാർ, പിതൃക്കൾ എന്നി വർഷം മരശ്ശുക്കും സന്താനമുളമായി ഒരു നിത്യസംബന്ധം ഉണ്ടാക്കന്നതാക്കന്ന ഫിന്റുക്കാളിട വിവാഹസംസ്ഥാരം. ദേവ ആജയും അശ്വഗ്രഹണങ്ങളിട പാരായണവും പിതൃക്കൾക്ക ശ്രാദ്ധവും വിവാഹത്താൽ ഇനിക്കുന്ന സന്തതിനിമിത്ത മായി മുടക്കമില്ല ഒരു നടന്ന വരം. ഈ കാരണത്താലു കൂന ഫിന്റുക്കൾ പുതുസന്താനത്തിനായി ഇതു അതിക്ക നന്ന്. ക്ഷരസപ്തത്രം ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദത്തത്വത്തു കൂതക പുതുനെനക്കാണ്ടു വാംശം സുസ്ഥിരമാക്കുന്നു. അത്തമാവു തന്നെ പുതുനായി ഇനിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഭായ്യേരു ജായ എന്ന പേരു വിളിക്കുന്നു. തന്നെ നകരത്തിൽനിന്നും പരമസൂഖ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നവർക്ക് പുതുനാകയാൽ കൂടംബവ്യതിരിറ്റി ബഹുമാനവും ശൗര്യവവും പുതുനെനയാണ് അതുകൂടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈതു കായ്യമായി വിചാരിച്ച് വരുന്ന പുതുനാർ ഒരു സാമ്രാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടിയവരായാൽ അവത്തെ അനന്തരയുടെ ശൈശവം എന്തു പറവാനാണോ! സംഗ്രഹണാവേതമായം വാംശലുതിജ്ഞാപകനായം അതു തന്നീറ പുതുനാരെ ഭാഗ്യാദയാരംഭത്തിക്കൽ നിംബാക്കിശ്രൂവിച്ചും നിംബാവരായവും അതു വധിച്ചുകളിൽ ഏതൊക്കെനെ സദയം വിട്ടുക്കുന്നു തിൽ പ്രദർശിച്ചു മഹാമനസ്ത സാധിത്രാന്തരിൽ ഉണ്ണോ എന്നതു സന്ദിശ്വമാണോ. മഹാസംഘം ഗ്രാന്താസ്താക്കാണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന ഈ സതീരനം മഹാഭാരതത്തിൽ നായികാപദം വഹിപ്പുാൻ എല്ലാം കൊണ്ടും യോഗ്യരായതു കൊണ്ടു പുണ്ണ ദ്രോകനായ പൂഞ്ഞൻ ശ്രൂഹപദിയെ എത്രച്ചത്രം കൊണ്ടു ദ്രോ

എക്കെന്ന. പാണ്ഡാലീദേവി ഭാരതമാതാവിന്റെ പുതി മാക്ഷ ദിവ്യനിദംബനമായും വിപ്പുതാക എന്ന സദാ പ്രാത്മിച്ച കൊപാവിൻ.

യാജത്സേനിയുടെ ഒപ്പായ്ക്കുത്തെ അഭിനന്ധിച്ച മഹാ തമാവായ അജ്ഞന്നും കൈ ക്ഷണം പ്രോലും ശക്തിച്ച നില്ലും തെ അപേത്യമാവിനെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും വിരു കുന്നാ കു ഇഷ്ടമുള്ളുടെ പോലെയും പാർവ്വതി അനുവാദവും അഭയ വും കൊടുത്തു പാതയെച്ചു. ഏകിലും ഭ്രാംഗി ഇതിനെ കൈ മധ്യാപകാരമായിക്കാത്തി തൃത്യജനനായിരിക്കുന്നതിനു പകരും കോപാംബനായി പാണ്ഡവന്മാരെ നശിപ്പിപ്പാൻ കൈ ദിവ്യാസ്തും വിട്ട്. ആ അസ്തു കൈ ജ്പാലയായി അവരെ ചുറി വളഞ്ഞു. ആയും യാദാം നിലത്തു വെച്ചു സ്വന്ധരാ യിരിപ്പാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കല്പിച്ചപ്രകാരം അവർ ചെയ്തു. അപ്പോൾ അസ്തു അവരെ വിട്ട് ഉത്തരയുടെ വയറിൽ കടനു ഗംഗത്തെ നശിപ്പിപ്പാൻ തെങ്ങി. ഉദരത്തിലേ അസ്സ മുഖ്യേദന കൊണ്ടു ഉത്തര പ്രഘവിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണനെ ശരണം പ്രാവിച്ച ദ്രോപം ഭഗവാൻ ആ ഗംഗത്തെ സംരക്ഷിച്ചു. മാസം തികഞ്ഞു ഉത്തര പ്രസവിച്ചു, ശിശ്രൂവിനെക്കാണ്ടു രാജക്കിലും സന്ദേശാചിച്ചു. ജാതകമംം കാണ്ണാൻ കൂടിയ ബന്ധുക്കളിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെക്കാണ്ടു ശിശ്രൂ ചുമ്പിരി തുകി യതു കൊണ്ടു കട്ടിയെ പരിക്ഷിത്തു് എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു.

ഭാരതയും ഭാതുവയൽത്തിൽ പഞ്ചവസാനിച്ചു. അതു മുലം പാണ്ഡവന്മാർ വളരെ വേദിച്ചു നശ്ച മായേം ഉന്ന സ്വാസ്ഥ്യം കിട്ടാൻ അനേകയാഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്തു വെക്കിലും മനസ്സാന്തി ഉണ്ടായില്ല. രാജുഭരണത്തിൽ ഉസാധാരം കു ഞ്ഞു, വർഷ്ണിച്ചു വരുന്ന റിഷാദത്താൽ വിഷയസ്സും പഞ്ഞാറിൽ വിരക്കി തോന്തി, മുവു തനിക്കാർജ്ജം വിട്ട് നിപു തനിമാർജ്ജത്തിൽ

പ്രവേശിപ്പാൻ അവർ നിന്ന് തിരിച്ചു. അവർ പരീക്ഷിത്തിനിടന്ന രാജാധിരാജനാക്കി അഭിഖേകം ചെയ്തു സ്ഥാനമാനങ്ങളേയും സകലദോഗങ്ങളേയും പരിത്രജിച്ചു. റിമാലയപബ്ദത്തിനെന്ന് താഴെ രക്കളിൽ ഉള്ള മഹാസ്രൂണ്ടളിൽ പ്രവേശിച്ചു യുനിഷ്യാനനിഷ്യയിൽ ഇതനു മോക്ഷം പ്രാപിച്ചു.

ii. പരീക്ഷിത്തിനെന്ന് ചരിത്രം.

ഭാരതയും തൃടങ്ങിയ ദിവസം കലിയുഗത്തിലേ മുമ്പ് മതിനമായിരുന്നു. കലിയുടെ അവിഭാവം മുതല്ലു ലോകത്തിൽ നീതിന്റുന്നായണ്പാം കരയുകയും അധ്യംം വബ്ലിക്കയും ചെയ്തു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ മത്തുപേരും വിട്ട് സപ്യാമത്തിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ കലിക്ക പ്രാബല്യം കൂടി. പാണ്ഡിതന്മാരുടെ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിനെന്ന് ശേഷം പരീക്ഷിത്തത്തു് രാജാവു ദിഗ്ബിജയത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കലി ലോകത്തിൽ എങ്കിലും യൂം വിച്ഛുത കൊണ്ടു ജനങ്ങൾ അത്യന്തേയും കാമത്തേയും സംഖാദിപ്പാനാളി ശ്രമങ്ങൾ ഹേതുവായി ധന്തതേയും മോക്ഷതേയും വെടിത്തു ലോകായതിക്കന്നരാണിന്നിരിക്കുന്ന എന്ന കണ്ടു വളരെ പരിത്വിച്ചു. ധന്തം സ്ഥാപനത്തിനും വും സംഖാദിപ്പാനാളി ശ്രീകൃഷ്ണനും ചെയ്ത പ്രയതിണങ്ങൾ ഫലിക്കാൻ തൃടങ്ങിയിപ്പുണ്ടോ എന്ന വിചാരിച്ചു വും കലാനായി. അധ്യംമുത്തിയായ കലിയോട് പൊതത്തു് അവനു രാജുത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി വൈദികയമ്മം സ്ഥാപിച്ചു മറ്റു രാജാക്കന്മാരും ജയിച്ചു സ്വാധീനരാക്കി അവതരായി യോജിച്ചു പ്രാചീനമതതേയും പുംബാരണങ്ങളും പ്രബലപ്പെട്ടത്തുവാൻ ഉദ്ദമിച്ചു.

നാട്ടപുറങ്ങളിലേ മുധിയെ കാട്ടുന്ന ഗണങ്ങൾ വരുത്തുന്ന എന്ന ചാരനാർ അറിയിച്ചുതു കേട്ട രാജുസംഘത്തിൽ ഭാഗി വെച്ചു നടക്കുന്ന പരീക്ഷിത്തത്തു് മഹാരാജാവും

சிறு முறைகளை வேட்காங்கானி அடவியில் சொன். நட்சத் து வரை வருத்தில் ஸங்கிரிதீ நேரம் 'கல்லூரி' வெகிலூ் குத முறைபோலு் பிடிகிகிடியிலூ். மஸ்தாவருத்திலே அது தொங்கொள்ளு் முறையாகும் கொள்ளு் செய்தாவதைப்போகொள்ளு் அதற்குத் தாங்கியிலூ் பகுவத்து அத்திட்டு் நிரி க்ஷிதிட்டு் கொள்ளு் கருத்துமத்தில் சொன் கயரி.

“ஹில்லூங் பூலூ், கிட்டூங் நிலங், கட்டில்லூங் நீர், அதுவில்லூங் ஸதுவாகங் ஹவ நாலு் ஸஜ்ஜானங்கூட பியத்தில் எல்லாண்ணாலு் யாராலு் கிடுங்” என ஸ்திவ சுமா்¹⁾ காஞ்சு வல்லுது கிடுமென்ன கத்தி வழங் நேரம் நினை முஷ்சித்து. அதுதுமத்திலே முனி ஸமாயியில் ஹரங்கு கொள்ளு் ராஜாகமங் அரித்துதேயிலூ்.

ஹூபூம் எல்லாங்குத்தும் ஹொக்குல் ஹூது கொள்ளு் அத்தி டிடும் பூஜுமாயில்லோயி. என்னால் பள்ளு் அதற்கு எல்லா ஹிங்க கால்டேங்கு் ஸாயாரெனயம்மாயித்தன. ஹுமய ஜனம், வேவயஜனம், தூதயஜனம், பிதுயஜனம், மரபூரயஜனம் என மஹாயஜனங்களில் மரபூரயஜனமாய அத்திட்டும் ஸவ்வருஷுமாயித்தன. அத்திமியை ஹூபேரங்காயி அதரா யில்லூங் தூதி²⁾ வியிக்கூன். வேதத்தில் அஸ்திரவையான அத்திமியாகி ஸங்கல்லிட்டு் அதராயிக்கூன். அத்திமியை அதுவிக்காதித்தன்னால் அதரை, ஸ்துதபோலு், ஸ்த்ரஸங்ஸ்த்ரஜ பூஸ்ரு, ஸதுவாதிதபோலு், ஸ்த்ரானம் முதலாயவ நலி காமெனை உபநிஷத்தில் பாரியானள்ளு. ஶாஸ்திரங்களிலெல்லாங்குத்தும் ஹுது காஞ்சுமாயி வியிட்டிரிக்கூன் அத்திட்டுத்தில் ஹூ வாக்குப்பூமூல் அர்காதரங் காட்டியதற்கு் காஞ்சு மஹாரா

1) துளானி திருக்கங் வகு சுதாமி சு ஸுதா

ஏதாந்துபி ஸதாங் ஶேரை கோ ஸ்திலூதை காபுவன ||

2) அத்திமிக்கேவோ கே |

ജാവു് അതിനുള്ളപ്പെട്ടു, ഈ മുന്നി ഡാമ്പികനം ധർമ്മദിന്മരം അതിനാനും വിഹേബിച്ചു. പുറമെ കാട്ടിക്കൂട്ടനു അതചാര നിശ്ചയാക്കനു അതവരണ്ണത്തിൽ തൃടി അത്താവിൽ വും ചുരിക്കുന്ന കാപട്ടവും കൈതവയും വെളിവായിക്കണ്ടു പരിക്ഷിത്തു പരിത്വിച്ചു.

“എൻ്റെ രാജുഞ്ഞതിൽ കൂടുന്നോ ലും സ്നേഹിനോ അനാധിതാഗിയോ വൃഥിചാരിയോ വൃഥിചാരിണിയോ ഇല്ല”നു് അധിരാജനായ അഖാപതിക്കേക്കയൻ്റെ അഭി മാനോക്കിയെ ഓത്തു പരിക്ഷിത്തു തനിക്കും ഇങ്ങനെന്ന സ്വരാ ആത്തെ പ്രശ്നസിപ്പാനുള്ള യോഗം ഈ വിധം യൃത്തന്മാർ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഇല്ലാതെപോയില്ലോ എന്നു് അതുന്തം ദിവിച്ചു, കലിയും ഗയമ്മന്ത്രപംക്ഷ സ്വരാജുഞ്ഞതിൽ പ്രവേശി പ്പാൻ ഇടം കൊടുക്കാത്തതെന്നു് ഉറച്ച സനാതനന്മാർത്തെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ഇതു അധ്യാത്മിക്കിട്ടും വന്നേണ്ണലിൽ ഔഷിമാ തട്ടെ ഇടയിൽ പോലും ധർമ്മം ലോപിച്ചുവല്ലോ എന്ന നി നച്ചു മനസ്സാലും വലിച്ചു രാജാവു ചിന്താക്രാന്തനായി തന്റെ നിടംമുത്തുപ്പുറി വുസന്നിച്ചു. ഇന്നും മല്ലും വത്തുവാനായി ലഭിച്ചു ദേഹത്തെ ഇംഗ്രേസേവക്കായി സമർപ്പിക്കാതിന്നും അതു സ്വീകരിക്കുന്നു നിമേംകും പോലേയും ആരുന്നുമധ്യമാണെന്നും ജൂഡു അരുന്നുമാന്തര തനിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന മനസ്സും നിമേംകുതെ തുജിക്കുന്ന സ്വീകരിക്കുന്നും അരുക്കുന്ന എന്ന തത്പരം ഉപദേശി കൂട്ടാനോ എന്ന തോനാമാറു പരിക്ഷിത്തു് ഒരു പട്ടികയിൽ നിന്നു് ഒരു സ്വീകരിക്കുന്നതു മുന്നിയും കഴുതനിൽ ചുറ്റി വിശ്വാസപ്പെടുന്നായി ഉടഞ്ഞ വിട്ടു പോയി. അനുത്തട്ടെ നട വടിക്കെ അരുക്കേണ്ണിപ്പിക്കുന്നവർ സ്വല്പവും തനിയും ഒച്ചിത്രം കാഞ്ഞാറില്ല. കണ്ണും!

രാജാവു പണ്ടംശാല വിട്ടു ദുരം പോകുന്നതിനു മുന്നു് അ

മുനിയുടെ പുത്രനായ തുംഗി അത്രുമത്തിൽ വന്ന പിൽക്കാർ മാനംഗം കണ്ട് പരിത്വിച്ചു. ഇങ്ങനെന്ന അത്രോപാചിച്ചു:— “ക്ഷമരിയൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നാലും ഭ്രാഹ്മണനെന്ന ഗ്രാവിനെപ്പോലെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടവനാണ്. നിത്യപദ്ധതിയായി കാട്ടിൽ ഇതാണ് ഒരു ശാന്തനായ മുനിയും ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് രാജാവിന്റെ എന്നതാണോ ചേതം? അത്രുൾപ്പെടെ സ്വന്തരഹിതിൽ വെച്ചു് ഇവിധമായ ഒരു അപമാനം അനുഭവിപ്പുന്ന് എന്നതാണ് അപരാധം ചെയ്തതു? യുണ്ടാക്കുന്നതിൽ അത്രുൾപ്പെടുത്തി ഇതിക്കൊന്നതു കൊണ്ട് അഞ്ചു ഗതനെ സർക്കരിപ്പുന്ന് അവസരം കിട്ടിട്ടില്ല നിങ്ങയും തന്നേ. എന്നിട്ടു് ഈ അധികാരി അത്രുനെന്ന അപമാനിപ്പാൻ ദൈഡില്ലെടുവാളോ?” ഇങ്ങനെന്നെല്ലാം ചിന്തിച്ചു നിന്നുന്നുണ്ടു് ചെയ്ത തീടാതെ കോപത്താൽ പരവശനായി ദ്വരാത്മാവിനെ ശിക്ഷിപ്പാനായി തുംഗി കമണ്ണയല്ലവിൽ നിന്നു വെള്ളം കൈയിലെടുത്തു് അഭിമന്ത്രിച്ചു് എഴു ദിവസത്തിനും ശേഷം തക്ഷകൾ കട്ടിച്ചു് ഈ ദിവസം രാജാവു മരിക്കേണ്ട എന്ന ശവിച്ചു.

അന്നേഴ്സാനം കഴിഞ്ഞു മുനി പുത്രന്നു മുഖവികാരണം കൈണ്ട് വിവരം അനേപോഷിച്ചു ശാപവു തന്നാറ്റം കേട്ട വുസനിച്ചു. മകൻ കാഞ്ഞസ്ഥിതി ഗ്രഹിക്കാതെ ചെയ്തതു് അന്നും എന്ന അറിഞ്ഞു് അയാളെ മുനി ശാസിച്ചു. അപരാധത്തിന്റെ അന്തരുപമാകാതെ കവിഞ്ഞു പോയ ശിക്ഷയുടെ കാരിന്നും അത്രോപിച്ചു് വുകൾനായ മുനി നിപ്പാജം അനുത്തപ്പിച്ചു. ഇം ഭയങ്കരമായ അപത്തതു മഹാരാജാവിനെ അറിയിപ്പുന്ന് ദയാലൂവായ മുനി ഒരു ദ്വതനെ ഉടനെ ഹസ്തിനപ്പുരിയിലേക്കെ അയച്ചു.

മുനിയുടെ സന്ദേശം കേട്ട പരിക്ഷിത്തു് താൻ ചെയ്ത അപമാനത്തെപ്പറിപ്പുരിതപ്പിച്ചു. മോക്ഷസില്പിക്കു മതി

യായ സമയം കിട്ടിയതു കൊണ്ട് മഹാരാജാവു സന്ദേശിച്ചു കൂതജ്ഞതയോടെ മുനിയെ വന്നിച്ചു ഭൂംലിച്ചു. മുതന്ന നല്ല സമ്മാനം കൊടുത്തു, തുംബിയുടെ ശാപം തന്റെ അവിനയത്തിനു തക്കതായ ശ്രീക്ഷയും മോക്ഷസ്വിഖിക പൊരുവും ആക്കയാൽ അതിനെ മഹോപകാരമായി ശ്രീരംസാ വഹിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന മുനിവച്ചുനെ അറിയിക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു “അവനെ മടക്കിയയച്ചു.

എഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞതാൽ മരണം നിങ്ങയും സംഭവിക്കാ മെന്നോത്തു രാജാവു സന്തൃപ്തി നാഡി. രാജുത്തിലേ പ്രദുഷ നാരെ ക്ഷണത്തിൽ വിളിച്ചുവത്തതി. അവർ സം കൂടിയ പ്രോംശു മരണം സമീചിച്ചിരിക്കയാൽ ഒരു ഗുനമേജയു നെ തന്റെ പിന്നുട്ടുവകാശിയായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന തന്റെ താൽപര്യം പരിക്ഷിത്തു് അറിയിച്ചു. സഞ്ച നാർ അതിനെ അനുമോദിച്ചു. ഉടനെ രാജാവു സ്വാധികാരം വിരക്കാഴിച്ചു ഗംഗാതീരത്തു ചെന്ന പ്രായോപവേശം ചെയ്തു ഇംഗ്രേസനെ സ്ഥാപിച്ചു നിങ്കാണിവസം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ ഒരു തന്നെത്തം ദാവാഗ്രിയെ പോലെ രാജുതെന്നും ചാരനും. സചിവന്മാത്രക്കേയും പെണ്ഠവും ലഭന്മാത്രക്കേയും ആജ്ഞാ പ്രകാരം ശില്പികൾ മനോവേഗത്തിൽ ഗംഗാതീരത്തിൽ അതിവിശ്വാസമായ ഒരു ദിവ്യമണ്ഡലം തീർത്തു. ചെണ്ഠരതടെ ഇംഗ്ലീഷ്യൻ അനുകൂലിച്ചു പരിക്ഷിത്തു് അതിൽ പ്രവേശിച്ചു സ്വന്ധമാനത്തു് ഈതന്നെ സമയം ആശിമാർ, ഇംഗ്ലീഷുകൾ, മുതലായ ജനങ്ങൾ അഭ്യംപുമായി മണ്ഡലത്തിൽ കടന്ന തികിത്തിരക്കിയിരുന്നു. പരിക്ഷിത്തു് സദസ്യരെ നമ്മുളിച്ചു പദ്ധതിപരതയോടെനോടെ തന്റെ നിംബാല്പും അറിയിച്ചു സപ്താഹം കൊണ്ട് മോക്ഷാനന്ദം അഭ്യവിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന തന്റെ പേരാപദ്ധതം ചെയ്യേണമെന്നു ആശിമാരോട് പ്രാത്മിച്ചു. എന്നാൽ മഹാരാജാവിന്റെ ഇംഗ്ലീഷും സാധിപ്പിച്ചു കൊടു

പ്രാണ സഭാസദഭാരിൽ കതവൻ പോലും ബെയ്തുമുട്ടുക്ക് രാജസന്നിധിയിൽ വന്നില്ല. കാരോ ക്ഷണം യും ശം പോലെ തീംഗ്രമായി ഭാവിക്കുന്ന രാജാവിനു തന്റെ കമ്മ്ഡറിപാക്കം അതികർിന്മായതു കൊണ്ടു ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്താൽ നിരയത്തിൽ പോകേണ്ടിയ തന്നെ ഉദ്ദമിച്ച രക്ഷിക്കുന്നതു് അശൈക്രമായ കാരണം ഔഷിമാരായും തന്ത്രാപദേശം ചെയ്യാൻ തുനിയു നിബേഘന ധരിച്ചു് അദ്ദേഹം വളരെ പേടിച്ചു്, വിഷാ ഭാഗ്നിവത്തിൽ അഞ്ചും പോയി. ശോകവും വൈരാഗ്യവും മുഴുതാൽ അപ്പേ മോക്ഷച്ഛ ബലപൂട്ടുന്നതു്! മുഖക്ഷു വിനു മാത്രമല്ല യോ ബ്രഹ്മജ്ഞാനം അനുത്തമായ്ക്കീതന്നു!

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രാസത്തെ ചുത്രനായ ശ്രീത്രക്കമ്പു മഹാപി രാജസന്നിധിയിൽ വത്തന്നതു കണ്ടു സഞ്ചരിപ്പാവരം ചെത്തുന്ന് ഏഴനീററ്റുന്ന ക്ഷേമപൂർവ്വം വന്നിച്ചു്. ബ്രഹ്മ വച്ചം കൊണ്ടു ശ്രാഭിക്കുന്ന ശരീരകാന്തിയും ബ്രഹ്മജ്ഞാനം കൊണ്ടു പ്രകാശിക്കുന്ന മുഖപ്രസാദവും കണ്ടു് അനുതാ ഭിഷിക്കുനായ മഹാരാജാവു് ഭണ്യവൽ ഭ്രമിയിൽ നിചതി ചുവന്നിച്ചു്. ശ്രീകാചാര്യർ പരിക്കുറിത്തിനെ ഏഴനീലിച്ചു ഗാഡാഡ്രേശം ചെയ്തു് അദ്ദേഹത്തേതാട്ടം സദസ്യരാഡാട്ടം ഇരിപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചു്. എല്ലാവരം ഇതനു ശേഷം താനും ഇതനു. രാജാവിന്റെ പ്രാത്മക്കയെ കേട്ട ശ്രീത്രക്കദേവൻ ഇന്നേനെ അത്മാചെയ്തു്:— “ശ്രീമാഡാഗവതം ശ്രദ്ധാദക്ഷി യോടു കൂടി ഏഴു ദിവസങ്കൊണ്ടു പാരായണം ചെയ്തു് അത്മം ഗ്രഹിച്ച ബ്രഹ്മജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നവനു മോക്ഷം കിട്ടും. അതിനു് ഒട്ടം തന്നേ സംശ്മില്ലു്.”

ശ്രീകവാഗ്മൈത്രത്താൽ ചുന്നത്തജ്ജീവിച്ചു പരീക്ഷിത്തു് ഈ ഭിപ്പുപുരാണം പാരായണം ചെയ്തു പ്രാപ്യാനിപ്പാൻ പ്രാത്മിച്ച പ്രോംശ ശ്രീത്രക്കൻ ശ്രവനമഹിതയെ വണ്ണിപ്പാനുള്ള അവസരവും ഉത്തമാധികാരിയായ ശ്രിപ്പുന്നേയും ഭക്താ

ന്മാരായ സഭാസദാരോധ്യം ലഭിച്ചതു കൊണ്ട് പുള്ളക്കാക്കിതു ശാത്രുനായി. ത്രകാചായ്ക്കു മറ്റുള്ള ദിലപസ്വന്തതിൽ ഭാഗവതം ശാന്തം ചെയ്തു വിവരിച്ചുതുടങ്ങി. സൗഷ്ഠി, സമിതി, സംഘാരം എന്നീ അദ്ദേഹക്കമ്മണ്ഡലേച്ചയ്ക്കുന്ന ഇംഗ്രേസാൻഡറ മുണ്ടു ഭേദ്യം ഭക്തരെ സംരക്ഷിച്ചു ധമ്മത്തെ സ്ഥാപിപ്പാൻ യാർച്ച അവതാരങ്ങളേയും വണ്ണിച്ചു. ഇംഗ്രേസാൻഡറ മനസ്സുകൾം തമിലുള്ള ഭേദത്തെയും ആ ഭേദത്തോ നശിപ്പിച്ചു സായും ജൂമുകിനിയെ പ്രാപിപ്പാൻമുള്ള മാർത്ത്യങ്ങളേയും ശ്രീനികൻ ഉപദേശിച്ചു. രാജാഷ്ട്രിയുടെ ചിത്രരൂപത്തിനിൽ ബ്രഹ്മജിതാനം നിരന്ത്രിച്ചു അതു ബ്രഹ്മത്തിൽ ലഭിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ട്' അംഗേധം ജീവന്തുക്കനായി. അമേരാ മുത്രപ്രസാദാതിശയം! അതു പുണ്ണ്യദ്വേഖനായ രാജാവും ശ്രീകദേവരെ കൂട്ടുകയും ശ്രീകൃഷ്ണനെ നിരന്തരം പ്രാന്തികയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുവേ എഴും ദിവസം അവസാനിക്കാറായി; പ്രാശാംക മംഞ്ഞം എല്ലാം അനഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു; തക്ഷകൻ രാജാവിനെക്കുറിച്ചു കൊന്ന ശ്രംഗിയുടെ ശായം സഹായമാക്കി. അനിത്രമായ ഭ്രതപിണ്ഡത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു' അതു പുണ്ണ്യാത്മാവും ബ്രഹ്മാനന്മായ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

iii. ജനമേജയചരിത്രം.

പിത്രമരണശേഷം ജനമേജയൻ രാജും ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. പിതാവിന്റെ ദിമ്മരണം കൈ ശല്യമായി ഈ രാജാവിന്റെ ഏദേയത്തെപ്പുണ്ടാക്കി അസാര്ഥപ്പെട്ടതാണി. സദ്ധ്യങ്ങൾക്കു പുറകാലമായി പാണ്യം വംശത്തോട് ലോറഡായ വൈരം ഉണ്ടാനം അതു് എന്നം ശമിക്കാനെല്ലുന്നം ജനമേയൻ വിശ്വസിച്ചു.

ഇന്നുന്നു വാണിജവവനത്തിലേ ക്ഷയയിക്കുന്ന ഭക്ഷിച്ചു ബെല്ലിച്ചുനാബാൻ ഇച്ചിച്ചു' അണി വന്നു ദമിപ്പാൻ ശ്രമിക്കാൻ

പോലെ ഇന്നും ധാരാസാരം കൊണ്ട് അതിനെ രക്ഷിക്കാം. തന്റെ യാനത്തോപം മഹിക്കണ്ണില്ല ല്ലോ എന്ന വിഷയിച്ചു അണി അജ്ഞന്നെന്ന ശരണം പ്രാപിച്ചു ഇങ്ങൻഡിക്കായി പ്രാതമിച്ചു. ഉദാരമുഖിയായ അജ്ഞന്നും വാണിയവം അനുഭവിപ്പാൻ അണിപ്പേരുന്ന അനുവദിച്ചു. തീക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നോപം തക്ഷകൾ ദാവാശിക്കിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു ടാൻ ഗ്രമിച്ചു. അതു കണ്ട് അണിപ്പേരും തന്റെ ഭക്ഷ തെത്തെടുത്തു തന്നിക്കു കൊടുക്കേണമെന്നു അറിയിച്ചു. തക്ഷകൾ എന്നെന്നും ദാവാനലിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു പാതമം നേരു ജാഗതകത്തെ നിഷ്പിച്ചു ലഭാക്കി.

അജ്ഞന്നും കണ്ണനും തമിൽ യുദ്ധം ചെയ്തപോലെ തക്ഷകൾ ബാണത്രാവം ധർച്ച കണ്ണൻറെ അതവന്നാഴിക കിൽ കടന്ന കിടന്ന. കണ്ണൻ ഈ ബാണം എടുത്തു് എങ്കിലും അജ്ഞന്നും അമർഖണ്ണനായ തക്ഷകൾ ജിഞ്ചിവിരെൻ്റെ കഴുത്തറു തുരു കളവാൻ പോകുന്നതിന്തു് ശ്രീകൃഷ്ണൻ അജ്ഞന്നും രമത്തെച്ചുവിട്ടി ഭ്രമിയിൽ തുട്ടിക്കാളുതെന്തു്. അതുനിമിത്തം തക്ഷകൾ അജ്ഞന്നും കിർിടക്കുന്നതെ മുറിച്ചു കൊണ്ട് പോയതെയും. ആരാധാരംഗംനിമിത്തം പേദിക്കുന്ന സ്ഥാപ്തം തന്നെ രണ്ടാമത്രം രണ്ടുമായി പ്രയോഗിപ്പാൻ കണ്ണനോട് പ്രേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ കണ്ണൻ മഹാമന്ത്രാം ക്ഷത്രിയ ധർമ്മപരായണനാമായതു കൊണ്ട് രബിക്കൽ പ്രയോഗിച്ചു അറുത്തെ രണ്ടാമത്രം പ്രയോഗിക്കയില്ലെന്ന വണിയിതമായി പുറത്തു്.

ഈ കേട്ട നിരാശപ്പെട്ടുകാതെ തക്ഷകൾ സപകാന്ത്യസി ബിക്ക് അവസരം എപ്പോലും കിട്ടുമെന്ന കാരണതു കൊണ്ടിരുന്നു. ധർമ്മപുരം അശൈമേധം കഴിപ്പാൻ വിട്ട കാതിര അജ്ഞന്നും നേരു ചുത്രനായ ബാഭുവാധനനേരു രാജുത്തിൽ ചെന്ന. പിതാവിരെൻ്റെ കാതിര എന്ന അറിയാതെ രാജാവു് അതിനെ

കെട്ടിയിട്ട്. ഇതുനിമിത്തം പിതാവു തുരം തമ്മിൽ ഉണ്ടായ കരോരയുള്ളതിൽ അജ്ഞന്നർന്നു തല പോക്കുത്തിൽ മറിഞ്ഞുവിണ്റു. അജ്ഞന്നർന്നു ഭാഗ്യങ്ങായ പ്രമില ചുത്തായ ബദ്ധവാഹനനെ വളരെ ഭർസിച്ചു വിലപിച്ചു, ഈ ദാതാവുത്താനും തന്നെ സപതിയായ ഉല്പവി എന്ന നാഗല്ലീരയ അറിയിച്ചു. ഈ ശ്രീ തന്ത്രവിനെ ജീവിപ്പിപ്പും രണ്ടാംഗണത്തിൽ ചെന്ന നോക്കിയപ്പോൾ ഭർത്താവിന്നു ശിരസ്സു കണ്ടില്ല. തക്ഷകൻ അതിനെ ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞു. ഉല്പവി മന്ത്രശക്തിയാൽ അതിനെ വത്തവി അജ്ഞന്നനെ ജീവിപ്പിച്ചു. ധമ്പവു തുർജ്ജാ അശ്വമേധം നിവിപ്പിക്കുമായിക്കുഴിക്കയും ചെയ്തു.

പരിക്ഷിത്തു് വിഷം തീണി മരിക്കം എന്ന ശ്രതി കേട്ട വിഷവെദ്ധത്തിൽ അതിനിച്ചുണ്ടായ കാലുപമുനി വിഷ മിറകാൻ വത്സന്ത കണ്ടു തക്ഷകൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാമത്ര്യം പരിക്ഷിച്ചുണ്ടെന്ന്” അദ്ദേഹത്തെ കനകാഡിഷേകം ചെയ്തു തുഴ്തുനാക്കി മടക്കിയെച്ചു.

തക്ഷകൻ ദിജുമ്പന്നേരേയും സ്വപ്നങ്പാക്ക മനസ്യജാതിയോടുള്ള നെന്നസ്ത്രീകവെരന്തേയും സ്വപ്നങ്പാനിമിത്തം സ്വപ്നലുമാണിക്കപ്പാക്കം ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രോജക്റ്റേയും ഓതൽ തെന്നു നിവൃത്തിയും കാണാതെ ജനമേജയൻ അതുന്തം പ്രസന്നിച്ചു. ഒട്ടവിൽ സ്വപ്നങ്പാലൈ നിമ്മുലം നശിപ്പിപ്പും നാഡി ജനമേജയൻ തെന്നു സ്വപ്നയാഗം കഴിപ്പാൻ സംകലിച്ചു യാഗം തുടങ്ങി. അഭ്യസയ്ക്കുന്ന തെന്നു സ്വപ്നത്തിന്നു പേരു ഉച്ചരിച്ചു് ആളുതി അശനിയിൽ ഇട ക്ഷണം ആ സ്വപ്നം അശനിയിൽ വീണാ ഭസ്മിവെച്ചു. ഈയേലാരമായ സപകലനാം കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു തക്ഷകൻ ജീവരക്ഷകായി ഇന്ത്രനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു.

തക്ഷകൻ നാശത്തിനു വേണ്ടി ആളുതി കൊടുത്തിട്ടും

അവൻറെ വരവു കാണാതെ ആദ്യമായുള്ള ഒപ്പിക്കകൾ കലി മുഴുവന്തു കൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ ശക്തിനിന്റെപോയേ എന്ന രീതിയാണ്. അവൻ പ്രണിധാനം ചെയ്തു വാസ്തവം അറിവാൻ ശുമിച്ചു. മനുഷ്യരുടെയെല്ലാം പ്രതുക്ഷമാക്കാൻ അഥവാ യുള്ള ദേവാന്തരങ്ങളും തക്ഷങ്ങളും പേര് വിളിച്ച് ആയും തി കൊടുത്തു. അപ്പോൾ ഒരു ആദ്യമായുള്ളണ്ടായി.

ഈ പ്രാണാസ്കടത്തികൾ സന്ധ്യാരാജാവായ വാസുകിയുടെ ഭാഗിനേയനായ ആസ്തികൾ ഇനമേജയൻറെ യജ്ഞത്വാട്ടികയിൽ എത്തി രണ്ട് വരങ്ങാളു യജമാനനോടു യാചിച്ചു. യജ്ഞത്വാലയയിൽ വന്ന അത്മികൾ ചോദിക്കുന്ന തിനെ യജമാനൻ കൊടുത്തെതു കഴിയു എന്ന ശാസ്ത്രിയമമാക്കുന്നതു ആദ്യാഗതനായ ആചിക്കിശ്ശുമുള്ള വരങ്ങാളു അറിയിപ്പാൻ ഇനമേജയൻ വിജ്ഞാപിച്ചു. ആസ്തികൾ തക്ഷകൾന്റെ ജീവദാനത്തെയും തർക്കബന്ധം യാഗസമാപ്തിയേയും വരങ്ങായി അപേക്ഷിച്ചു. സത്യവരത്തുനായ മഹാരാജാവും തക്ഷകനെ രക്ഷിക്കയും യജ്ഞത്തെതെ അവസാനിപ്പിക്കയും, ആസ്തികനെ പ്രസാദിപ്പിക്കയും എക്കുകാലത്തിൽ ചെയ്തു. അമോ ഭാന്തുരാതാ!

യാഗം അവസാനിക്കാതെ മുട്ടൻിപ്പോയ ദോഷത്താൽ മഹാരാജാവു ദിവസം അനാദിക്കേണ്ടി വന്നു. അദ്ദേഹം കാശുരോഗിയായ്ക്കിന്റെ കൊണ്ട് രാജാധികാരം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. അദ്ദേഹം ഈ ബീഡൈരോഗത്തിൽനിന്നു നിന്നും ക്ഷമനാവാൻ വേണ്ടി വ്യാസരോട് പ്രാത്മിച്ചു. മഹാപിശിഖ്യനായ വൈശാംഖാധനക്കാണ്ട് മഹാഭാരതം പാരായണം ചെയ്തിച്ചു് അത്മം ഗ്രഹിച്ചാൽ രോഗം ശമിക്കുമെന്ന് ആപേസിപ്പിച്ചു. ഈ ഉപദേശം വിശ്വസിച്ചു ഇനമേജയൻ മഹാഭാരതം മുഴുവനം കേട്ട് അത്മം ഗ്രഹിച്ചു നീരോഗനായി കൂത്തജ്ഞതയോടെ വ്യാസരേയും വൈശാ

പായനനേയും വനിച്ചു കുതുമ്പത്രനായി സന്തോഷിച്ചു.
മഹാഭാരതത്തിന്റെ മഹിമ ആശുദ്ധ്യം തന്നെ.

i. ശതാനീകൻ.

ജനമേജയൻ രാജാധികാരം ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭ്രാംജും ഗുരുന്ന് ശതാനീകൻ രാജാവായുംണ്ട്. യാഗാഗ്നിയിൽ റിണൊ മരിക്കുന്ന നാഗങ്ങളുടെ ശാപങ്ങളെല്ലാം കനിച്ചു തുടി ഹസ്തിനപുരത്തെ നശിപ്പിച്ച തുടങ്ങി. നഗരത്തിന്റെ ചിലഭാഗങ്ങൾ ഗംഗാലുവാഹത്താൽ നശിച്ചപോയി. ചാലരാ പഴക്കംനിമിത്തം ജിഖ്ന്മായുണ്ട്. ഈ ദിനം കണ്ണു പെണ്ഠർ ദുരപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി വസിച്ചു. പട്ടണത്തെ ജിഖ്ന്മാലുവാരം ചെയ്ത പരിജ്ഞാനപ്പോൾ മാറ്റം നേരില്ലോതെ ശതാനീകൻ ഹസ്തിനപുരം വിട്ട് കൊണ്ട് ശാംഖിയിൽ ചെന്ന വാൺ കൊണ്ടിരുന്നു.

കശികൻറെ പുത്രനായ കശാംഖൻ നിന്മിച്ചതു കൊണ്ട് നഗരിക്കു കൈഞ്ഞശാംഖി എന്ന പേര് സിലബിച്ചു. ലോകബന്ധുവും ശ്രീരാമൻറെ മുത്രവും ആയ വിശ്വാമിത്രൻ കൊണ്ടംഖിയിൽ വാനിതന്നു. ശ്രൂമംജംതാനമന്നു കാമയേന വിശന കൈവരാഹപ്പുട്ടത്തുവാൻ ചെയ്തു ശ്രൂമണങ്ങളും വസിച്ചു തുടരുന്നു ശ്രൂമതേജസ്സിനാൽ നശിച്ചപോയതു് അറിഞ്ഞു് ആ തേജസ്സു സംഘാടിപ്പാൻ വിശ്വാമിത്രൻ ഉറ്രമായ തപസ്സു ചെയ്തു ശ്രൂമഷ്ടിയായി. ആഗ്രേഡത്തിലേ ബഹുസൂക്ഷ്മങ്ങളുടെ പ്രജ്ഞാവു വിശ്വാമിത്രനാണ്ടോ. ശായത്രിയെ ഉച്ചപേജിച്ചു ആഞ്ഞുമാരെ പിണ്ഠാർ എന്ന തെ കുടംബമാക്കി വേദവിള്ളെയെ ക്ഷമിപ്പാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്തതും കൈഞ്ഞിക്കായ വിശ്വാമിത്രൻ തന്നെ.

കോസലം മഹായം എന്ന രാജുങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കിടന്ന വസംരാജുത്തിലേ പ്രധാനനഗരിയായിതന്നു കൊണ്ടംഖി.

യന്മാന്മാരുടെ സമുദ്ദിഷ്ടം നിക്ഷേപജലത്തിൽനിന്ന് നിരതാപ്രവാഹത്താലും വിത്രുഖവായു വിനിന്റെ ശതാഗതത്താലും വിസ്തീർണ്ണത്താലും അത്രമോദത്താലും ശ്രോദ്ധരാലും അത്രപുരുഷരായി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ വന്ന നിവസിച്ചുതു കൊണ്ടു കൊണ്ടാംബി ഭൂപിൽ പ്രവൃത്തിയെ മുച്ചിച്ചു.

ഈനിക്കിൻ വസ്തുജ്ഞം മുഴവനം പിടിച്ചുടക്കി കൊണ്ടാംബിയിൽ വാനാ. അദ്ദേഹത്തിനിന്ന് മന്ത്രിയായ യും സ്വാധിന് ബുദ്ധിപൂര്വതിക്കു തുല്യനായതു കൊണ്ടു രാജുഭാഗം വിനിസ്ത്രിച്ചു മായും സഹായമായും നടന്ന. സേനനാധിപതിയായ സുപ്രതീകിൻ എന്ന ഗ്രൂപ്പവാദിന്റെ സുപ്രഖ്യാതനായ സമാനായതു കൊണ്ടു രാജാവിന്നു ചെന്നേടത്തല്ലോ വിജയം കിട്ടി. വിഭാഗക്കായ വല്ലഭൻ എന്ന ഗ്രൂപ്പവാദിന്റെ രാജാവിന്നു പ്രാണവല്ലഭൻ അന്തിരിക്കുന്നു. രാജും ഇതു നല്ല സമിതിയിൽ ഒരുയിരന്തന്നെടുക്കുന്ന രാജാവിന്നു രാജത്തിൽക്കും സുവാരഹമായിരുന്നു. കാരണം വംശകരനായ പുതുവൻ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടു അവർക്ക് നിത്യം പേരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

കെ തിവസം ഈ രാജാവു നായാട്ടിനു കാട്ടിൽ പോയി. ഭാഗ്യവശാൽ അവിടെ ശാഖാവിലും എന്ന തപോധനനെ കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ സാദരം പൂജിച്ചു തുടേണ്ടുള്ള തുട്ടി അനുമിപ്പാറായ ചുന്നുവംശത്തെ രക്ഷിച്ചു സുപ്രതിഷ്ഠിതം അതുകേണം എന്ന പ്രാത്മിച്ചു. പുതുകാമേജ്ഞി എന്ന യാദം ചെള്ളുവരുന്ന സ്വഭാവനം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ആഘി അത്രളിക്കുതു കേള്ക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെയും തുട്ടി കൊണ്ടാംബിയിൽ വന്നു. ആഘിയെ കൊണ്ടു പുതുകാമേജ്ഞി കൂഴിപ്പിച്ചു. ജനിച്ചു പുതുവൻ സമ്പ്രാന്തികിൻ എന്ന ശത്രാന്തികിൻ പേര് ഇട്ട്. രാജംടു തുന്നു ഉചിതകാലത്തു യും വരാജാധികാരം കൊടുത്തു രാജുക്കായും നുംബുരിൽ പ്രാപരിപ്പിച്ചു.

സഹായികൾ നേരിട്ട് ദയവാദാലിഷകത്തിന്റെ ശൈഖം ദേവാസുരമാർത്ഥമിൽ ഒരു ഭയങ്കരയുള്ള ഉണ്ടായി. ദേവോന്മുഖൻ തന്റെ സമാധത്തിനായി ശതാനീകനെ വരുത്തി. ഈ രാജാവും അസുരമാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തും അവരെ തോല്പിച്ചും അവരുടെ രാജാവിനെ സംശരിച്ചുകൂട്ടു തെരുവൊക്കിലും ശേഷിച്ചും ഭാനവന്മാർ എല്ലാവരം നന്നിച്ചു മുടി പ്രാണാശയെ വിട്ട് പൊതുരൂപം ശതാനീകനെ വധിച്ചുകൂട്ടുണ്ടു്. മഹേന്മുഖൻ പ്രേതഗാർഹത്തെ കൗശാംഖിയിൽ അയച്ചു. പെണ്ണമാർ വിലചിച്ചുതുടങ്ങി. ശവസംസ്കാരത്തിനു നിന്മിച്ചു ചിതാഗ്നിയിൽ രാജമഹിഷി ഉടൻതട്ടി ചാടി തെന്താവിനെന്ത്പുറത്തുടന്ന് പരലോകത്തെ പ്രാപിച്ചു.

v. സഹായാനീകൻ.

മഹിമാതരം ഉപദേശത്താൽ ഫ്രോസാധിതനായ സഹായാനീകൻ രാജും ഭരിപ്പാൻ സന്നദ്ധനായി. തനിക്കു സഹായാനീകനിൽ അതിശയപ്രീതിയുണ്ടനോ കാണിപ്പാൻ ദേവോന്മുഖൻ ഈ ഭ്രാഹ്മത്തെ അമരാവതിയിൽ വരുത്തി; സാലുണയം സംഭാഷണം ചെയ്തു; രാജുകായ്യത്തിൽ ദൃഷ്ടിവെക്ഷണം കുറിയ വിഷയങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു. മുനിശാചം എററു് ഒരു അഞ്ചു രണ്ടു് അഞ്ചുഡായും പ്രാധികാരികൾ പുത്രിക്കുന്നും ഭാര്യക്കുന്നും ഇംഗ്ലീഷ് സുന്നതി സഹായാനീകന്റെ പട്ടം ചുമക്കുന്നും അമരേശൻ അറിയിച്ചു ഫ്രോസാംഖ്യി നാമൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ദേവോന്മുഖൻ വിട്ട് വാങ്ങി ഫ്രോലോകത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. മനോരാജ്യങ്ങൾ കാരോനാ ചിറ്റിച്ചുപോകി, പോസ്തു വഴിയിൽനിന്നു തിലോത്തമ എന്ന ദേവസ്ത്രിയെ ബുള്ളമാനിക്കാതെ കടനാഭേദയി. ഈ അന്നം ദിനത്താൽ കോച്ചിച്ചു തിലോത്തമ ശവിച്ചു—“എന്ന ആദ്ദെ നിക്കാതെ പോയ കാരണം ഭവാൻറെ ഘൃതയത്തിൽ സുപ്ര

തിശ്ചിതയായ ആനന്ദമുത്തിയിൽനിന്ന് പതിനൊല്ല കൊല്ലും വിരഹം ഉണ്ടാക്കട്ട്.”

ഈ ശാപം കേൾക്കാത്തതു കൊണ്ട് രാജാവിന്ന ശാച്ച മോചനത്തെ അപേക്ഷിപ്പും തരം കിട്ടിയില്ല.

അങ്ങോധ്യാധിവൻ കൃതവർഘ്ഗന്റെ പൂർത്തിയായ മുഖാവ തിക്ക ഷൈവനം ആരംഭിച്ചു വിവാഹത്തിനു കാലമട്ടത്തു സഹസ്രാനീകൻ ഈ സ്ത്രീരംഗത്തെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തു തുടാത്മനായി. വിവാഹമലമായി രാജാവിനു പൂർമ്മാഡ കാണ്ണാരളളും യോഗം സമീചിച്ചു. അതേ കാലം മഹി, സേനാപതി, നംബസചിവൻ എന്നിവക്കും സറ്റാനസും അന്നദിപ്പും ഉള്ള മംഗലകാലം അട്ടക്കായും ഷയഗണ്യ രായണൻ, തമിണ്പാൻ, വസന്തകൻ എന്ന മൂന്നു പൂർണ്ണാർ മൂവക്കും മുറയ്ക്കണാവുകയും ചെയ്തു. ജാതകമ്മം ബുറ്റേലോ ഷമായി നടന്നു.

മുഖാവത്തിക്ക വിചിത്രവും അസാധാരണവുമായ ഒരു ആശ തോന്തി. രക്ഷവർഗ്ഗമായ വെള്ളം നിറഞ്ഞ ഒരു ജലാശയത്തിൽ കളിച്ചു സിപ്പും രാജണി ഇഷ്ടപ്പെട്ട്. കഴിംംണ്ണക്കിൽ ഗഢിണിയുടെ ദോഹദം സാധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാതെ തന്ത്രാവു നേടാ? രാജാജാതയാൽ തന്ത്രജ്ഞനാം ഒരു ഏകാം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ കസുംഭക്ഷായം നിറച്ചു. അസ്ത്രാദ്ധരമായ സ്ഥാനസും അന്നവീച്ചു രാജണി ജലാശയത്തിൽ നിന്തു ലഭ്യാള്ളിടനു. അതിസ്ഥീലക്കായനായ ഒരു ആനറാശയൻ ആകാശത്തിൽ നിന്നു കൂളത്തിൽ കിടക്കുന്ന മുഖാവത്തിനെ കണ്ണു തന്റെ പാരണാക്ക വിധി വിധിച്ചു മാംസപിണ്ണം എന്ന കത്തി കൂളത്തിൽ ഇറങ്ങി രാജണിയെ നവജാപംകൊണ്ട് പിടിച്ചു് ആകാശത്തിൽ ഉയൻ കിഴക്കോട്ട് പറന്ന പോകി. ഉദയാചലത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ പക്ഷി സാവധാന ത്തിൽ രാജണിയെ ഒരു മുഹയിൽ ഇടുച്ചു പോയ്ക്കുന്നു.

ബോധം കെട്ട രാജനി വളരെ നേരം ആ ഗ്രഹത്തിൽ കിട്ടു. പ്രജന്മ വന്നപ്പോൾ ഭക്തരല്ലരയേയും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള വക്കാടുകളേയും ദിവ്യമുഖങ്ങളേയും കണ്ണു ദയം കൊണ്ടരണ്ട് തന്റെ കാശ്ചസ്ഥിതി ആലോചിച്ച് രാജനി പേഡാധിക്രമത്താൽ വിലചിച്ച് തുടങ്ങി. ഗ്രഹത്തിൽ മടങ്ങി ദ്രോവാൻ മാർപ്പം നിശ്ചയമില്ലാതെതു കൊണ്ടും ഈ നിജങ്ങൾ നാരഭ്രംഗത്തിൽ കാലക്രോച്ചപം ചെയ്യുന്നതു് അംഗങ്ങുമായതു കൊണ്ടും രാജനി സർക്കാർവ്വങ്ങളേയും ക്ഷണിത്തിൽ ഒമ്പിപ്പി കണ്ണ മുത്തുവിനെ ശാശ്വം പ്രാവിപ്പാൻ ഉച്ച്. തന്റെ ദേഹം സിംഹം വൃംഘം മുതലായ ശ്രാവദണ്ഡസ്കൾ ഉപരാമാക്കാനും അവയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്ന നിംഫലമായി നിന്നു. എന്നാൽ രാജനിയുടെ പ്രാവേത്തിനേരും പാതി മുത്തുത്തിനേരും മഹിമാതിശയത്താൽ ദിവ്യത്വവും കൂടാതെ പരവും പരിത്രജിച്ച വന്നുമുഖങ്ങൾ രാജനിയെ വിഞ്ചി മുരേ പോയ്ക്കുത്തു.

ബൈഡ്യം ക്ഷയിച്ച നിരാശ വല്പിച്ച ഇതികത്തവുത് മൂസയായ മുഖാവതി ദിനസ്വരത്തിൽ കരയും വാൻ തുടങ്ങി. ഈ ആത്തരോദനം മേട്ട് മനസ്സുലിംഞ്ഞ ഒരു ആശികമാർക്ക് രാജനിയോട് ചോദിച്ച വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞു് ആ സാധ്യി ചെയ്യുമ്പെന്നിലും അതിനും അതിനും കാണിച്ചു. ദയം ലും വായ മഹാഷി ആ സതിയോട് സ്വാഗതം ചൊല്ലി തന്റെ ആത്രേയത്തിൽ നിവസിച്ച പ്രസവം സുവമായികഴിപ്പാൻ ചുറ്റു, തന്റെ പുത്രിയെപ്പോലെ വാത്സല്യത്തോടെ സംരക്ഷിച്ചു.

പല നാൾ കഴിയും മുന്നെ രാജനി പ്രസവിച്ച ഒരു പുത്രാഭാരം ഉണ്ടായി. ജമദഗ്നി ജാതകമംം മെച്ചപ്പെട്ടു. ഉദയാചലത്തിൽ ജനിച്ചതു കൊണ്ടു ശിന്തുവിനു് ഉദയനൻ എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു. ആശി വിഹിതകാംപത്തിൽ അന്നപ്രാം

നവും ചെണ്ണളവും കഴിച്ച് അഭ്യാം വയല്ലിൽ അക്കഷരാംഡ് ചെയ്ത വിത്രക്കളെപ്പറിപ്പിച്ചു. കട്ടി കശാഗ്രബുദ്ധിയായതു കൊണ്ടും ജനമവാസനയുള്ളതു കൊണ്ടും വിത്രാത്രാസം അനായാസേന സ്ഥിരിച്ചു.

ങ്ങ നാലു രാജക്കമാരൻ നായാട്ടിനായി കാട്ടിൽ പോയി അവിടെ തെ മുഖ്യാധികാർ പിടിച്ച സൗംഖ്യത്തെതക്കാണ്ടു ദയ തോന്തി. തന്റെ കൈയിലേ പോൻവള എടുത്തു ശാക്കനികനാ കൈന ദത്തു സൗംഖ്യത്തെ റിട്ടിച്ചു. സ്പാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയപ്പോൾ സൗംഖ്യം മനസ്സും അയി; ഉദയനൻ മുലഹായി തനിക്കു ശാ പരമാക്ഷം ഹിന്ദിയത്രകൊണ്ടു നന്നി പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ നാഗലോകത്തിന്റെ രാജധാനിയായ ഭോഗവതിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയി വളരെ ആത്മരവോച്ചം ഒരുപാഞ്ചത്തോടും സർ കാരിച്ചു പച്ചരിച്ചു ചാല്പിച്ചു. പരസ്പരസൗംഖ്യത്തെ വി വാഹബന്ധത്താൽ ഭദ്രമാക്കാൻ പേണ്ടി നാഗം തന്റെ സമോദരിയെ ഉദയനനാ കൊടുത്തു. റിവാഹം കഴിഞ്ഞ തോടു കൂടി വധുവിന്റെ ശാചവും അവസാനിച്ചുതു കൊണ്ടു് ആ നാഗക്കന്നുക തന്റെ സഹജമായ വിത്രാധിത്രാപത്തിൽ സവർഗ്ഗണസംഘനയായി ക്രൂപലാവണ്ണം കൊണ്ടു നാഗലോ കത്തെ സന്ദേശപ്പെട്ടിച്ചു തന്റെ ശാപകാരണം വിവരിച്ചു് ഉദയനന്റെ അന്നമോദനത്തോടു കൂടി സൗംഖ്യത്തിൽ തിരികെ പോകയും ചെയ്തു,

പ്രേജസിയുടെ വിരഹത്താൽ ഭോഗത്തുന്നമായ ഭോഗ വത്തിനശരത്തിൽ നിന്ന പോവാൻ അന്നവാദിക്കേണം എന്ന ഉദയനന്റെ അപേക്ഷയെ കേട്ട നാഗം വാടാത്ത നാഗരാ പ്ലിഓഡൈക്കോണ്ടു നിമ്മിച്ച തെ മാലയേയും ഫോഫവതി എന്ന തെ തിരുപ്പട്ടണയേയും തന്റെ സ്നേഹവിത്താം സമമാ നിച്ചു യാത്രയാക്കി. അവിടുന്ന് ഉദയനൻ ജമദഗ്നിയുടെ അത്രുമത്തിൽ വന്നു ചോന്ന്. തന്റെ പ്രവാസത്താൽ മും

കലയായ അമ്മയെ ആദ്യപസിപ്പിച്ച് ഉദയനൻ മാതാവോ ട തുടി സൃഖായി വനിച്ചു.

ഇതിനിടക്കിൽ വൃഥാധൻ ഉദയനൻറെ പൊൻവള റി ല്ലാൻ കേണ്ണലാബിഷിൽ ചെന്ന് ഒരു രത്നവൃഥാപാരിക്ക കാ ണിച്ചു. സഹശ്രാന്വീകരണറെ പേരു വളരെയിൽ കൊത്തിയതു കണ്ണു് രത്നവൃഥാപാരി അനുശാഖിച്ച വൃഥാധനോടു തുടി രാജസ നിഡിയിൽ ചെന്ന വളരു രാജാവിന്ന കൊടുത്തു. അതു കൊണ്ണു് അനുന്നനിമനനായ രാജാവു വൃഥാപാരിയെ കുത്തജ്ജത്താച്ചു വം പ്രശസ്തിച്ചു, വൃഥാധന ധാരാളം ധനം കൊടുത്തു സന്ദേഹം ഷിപ്പിച്ചു. നാമാവശ്രേഷ്ഠയായ മഹിഷിയെ റീണ്ണു കൊപ്പം വാൻ രാജാറു വൃഥാധനോടു പരിവാരങ്ങളോടും തുടി ഉദയാ ദ്രിയിലേക്കു യാത്ര ചുറ്റുപെട്ടു.

വുക്ഷലതാദികൾ കൊണ്ണു തിന്തി വിണ്ണിയ കാട്ടകാളിൽ തുടിയും ദ്രോഗങ്ങളായ പവർത്തനങ്ങളുടെ മുകളിൽ തുടിയും താഴുകളിൽ തുടിയും യാത്ര ചെയ്തു് ഇവർ അദ്യാസനങ്ങളേ യും അധ്യപാദ്യങ്ങളേയും സഹിച്ചു് ടെവിൽ ജമദഗ്നിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ഏതി. മഹാഷി അരള്യാഗതനനായ രാജാ വിനെ യദോച്ചിതം സർക്കരിച്ചു, മഹിഷിയേയും ചുത്രേന യും കാണിച്ചു. തന്നെ ഭാഗ്യയേയും ചുത്രേനയും വാസ ലൈത്തോടെ പരിപാലിച്ചു ആൺിപ്പരനെ രാജാവു സാദരം വനിച്ചു താൻ തുതക്കതുനായി എന്ന സവിനയം ഭോ യിപ്പിച്ചു.

സപ്പള്ളത്തിൽ പോലും ഉന്നമിക്കാതെ ഈ ശ്രൂഢാമേഖല നത്താൽ അത്രുന്നതം സന്ദേഹിച്ചു രാജാവും പരിപാരങ്ങളും മഹാഷിയെ പ്രദക്ഷിണം ചെച്ചു നമസ്കരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തി നെൻ സമത്തേതാട തുടി കേണ്ണലാബിഷിപ്പിലേക്കു പോയി. മഹാരാജാവിനെൻ ഭാഗ്യാതിശയം അറിഞ്ഞു് അനുന്നനിക്കുന്ന ചെന്നരൽ വാദ്രാംഭാഷ്ടേതാടം മററു് അവധിംബാരങ്ങളോടും

കൂടി അദ്ദേഹത്തെ എതിരേല്ലോൻ പ്രോതി. സന്ദർഭ മുണ്ടായപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ ജയജയ എന്ന വിളിച്ച മഹാ രാജാവിനെ നഗരിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച്. ഈ പ്രത്യാഗമ നത്തിക്കൽ തങ്ങൾക്കണ്ടായ ആനന്ദത്തെ പ്രദർശിപ്പാൻ നഗരത്തിൽ എന്നും മനോസ്വം കൊണ്ടാടി ജനങ്ങൾ മഹാരാജാവിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കായി ഒഴിവുപറന്നോടു പ്രാ ത്തിച്ച്.

തിലോത്തമയുടെ ശാപം മേതുവായി രാജാവു ഭായ്യ കിൽനിന്നു പതിനും കൊല്ലും വിശ്വാഗം സഹിച്ച്. വള്ള രെ കാലം ഭായ്യയോടു പുത്രനോടു കൂടി രാജും ഭരിച്ച്. വാ ല്ലക്ഷ്മി വല്ലിച്ച പ്രചഞ്ചത്തിൽ വിരക്കി തോന്തിട്ടു രാജാവു പുത്രനെച്ചകുവാൺ അഭിഭേദകം ചെയ്തു. ഭായ്യയോടു ചില ഇഷ്ടങ്ങളോടു കൂടി മഹാരാജാവു കൈശാംഖിയിൽ നിന്നു മഹാപ്രസാദം ചെയ്തു ദിമാലയഗ്രഹകളിൽ ചെ നു നിവസിച്ചു. നിത്രം യും ചെയ്തു മോക്ഷം പ്രാപിച്ചു.

vi. ഉദയനൻ.

ചക്രവർത്തിപദം ലഭിച്ച ഉടനെ ഉദയനൻ ദിഗ്ബിജയ തത്തിൽ പ്രദർശിച്ച പരാത്മാന്മാരും അജ്ഞനനെനക്കാൾ പ്ര പ്രാതനായി. തന്റെ നീതിനയങ്ങളുടെ പ്രാബല്യത്താൽ വത്സരാജൻ സാമന്തനാത്തെ പ്രീതിക്കും വിശ്വാസത്തിനും പാത്രമായും വിച്ചു. ആത്മുത്ത്വപ്രാഥനാത്തെ മേൽ സ്വാധികാരം ദിശമായി സ്ഥാപിച്ചതു പൊന്തു സാമ്രാജ്യത്തിൽ എന്നും സമാധാനവും സന്തുലിയും സുഭിക്ഷണവും ഉണ്ടായി. ശരു ബാധയും ചോരഞ്ഞെല്ലം രോഗപീഡയും ഇല്ലാതിരന്ന കാരണം ഉദയനനു കിട്ടിയ അവസരത്തെ ലഭിതകലാവിദ്യക ഭിൽ നെന്നും സ്ത്രും ലഭിച്ചുന്നും വിനിയോഗിച്ചു. രാജഭക്ഷണം വിചക്ഷണനം ദ്രുദർശിയും അതു തെണ്ണഗന്ധരായനെന്ന

എന്ന മന്ത്രിഗ്രേഹവും അപ്പു സ്നേഹിതനായതു കൊണ്ട് വത്സ രാജൻ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചു രാജുകാര്യങ്ങൾ ഭരണ ഫീച്ചർ. സചിവാധത്തനായ ഉദയനൻ നിശ്ചിന്തനായി നാ ഗലോകത്തിൽ നിന്ന കൊണ്ട് വന്ന ഫോഷ്ടവതിരെ വായിച്ചു് അതിനെന്റെ സ്വരംസ്വത്തിൽ ലഭിച്ചു്. ചിലപ്പോഴും തുലിക കൊണ്ട് എഴുതിയ ചിത്രങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കിയാൽ മനോഹരവസ്തുക്കാളുടെ പ്രോത്സാഹ കൊണ്ട് രാജാവു നവീന സ്വരൂപിയെ ചെയ്യാൻ അവതരിച്ചു ബുധമാഡ്വോ എന്ന ഒന്ന ഓസ്റ്റ് റൈറ്റിച്ചു്. ശ്രീലൂ വിത്രയിൽ വിശ്വകരംഘാവിനേയും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസംഗം ചെയ്തു്. സകലതുണ്ണാസംപൂർണ്ണനായ ഉദയനച ഗ്രന്ഥ മുഖ്യ എന്നും ഒരു കലക്കം ഉണ്ടാക്കിയന്നു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കം ഹാലം ഉജ്ജയിനിയിലേ രാജാവാഹ ച സ്വയമ്മഹാസേനന്നു്, വത്സരാജൻ സചിവാധത്തനായി രാജു ഭരണത്തിൽ ഭജി വെക്കാതെ വിനോദങ്ങളിൽ ലഭിച്ചു പ്രോ കിരിക്കനാ എന്ന ശ്രൂതി കേട്ടു. ഉള്ളക്കാം ചുവായ ഉജ്ജയി നീശൻ ഉദയനെ നിഷ്പിയാസം തോല്പിച്ചു് വത്സരാജും കൈവരശോകി വത്സരശനെ തെ സാമനനാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു്, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്:— “എന്നും ഒരു ഗ്രാമി വാസവർത്തന സർവ്വക്ഷണാസംചന്നായതു കൊണ്ട് വത്സരശൻറെ മഹി ഷിയായിരിപ്പുാൻ അർധമാക്കന്നു. എന്നാൽ നാം തമിൽ ബൈജുവൈരമാകയാൽ വിവാഹത്തക്കാരിച്ചു് പ്രസ്താവിക്ക എന്നതുമസാധ്യം. കാണും! അംഗ്രേഖമാകട്ടെ അതുപുലത നായതു കൊണ്ട്” ഇങ്ങനോട് വന്ന സംബന്ധം അനേകാശിക്കം എന്നതും ആരാരിക്കേണ്ടോ. അസംഖ്യം കോട്ടകളും വലിയ പട്ടാളങ്ങളും അനന്വധി ഭണ്ഡാരങ്ങളും അതിവിചുലയും സാമഗ്രികളും പ്രാജ്ഞന്മാരും ഭക്തന്മാരുമായ സചിവന്മാരുടെ രാജതന്ത്രങ്ങളെചുണ്ടുണ്ടും അനുകൂലമായും ഇതുകൊണ്ട് അപ്രയോഗ്യമായ പ്രാഭവം സിലവിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാരാജ

നായ ആ രാജപ്രവര്തന സ്വാധീനമുട്ടുക്കത്താമെന്ന മോഹം കരികാലും ഫലിക്കാറില്ല. ദമ്പദ്ധതിയാൽ ഇള്ളം ഫലിക്കാൻ മാർഗ്ഗഭില്ല അതു കൊണ്ടു നീചമായ കവടപ്രയോഗ തെരെ എന്ന് അവലുംബിക്കേണ്ടി വന്നത് എന്നു ദാദില്ലം തന്നേ. പുതിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് ഏതൊ ഈ അനാശ്വർപ്പമെന്നിൽ നയിക്കുന്നു. ആരമ്പോ ദിവ്യത്രാവത്സല്യം സവേംത്രക്കാ ഓൺ വത്തിക്കുന്നു. "

തന്നെ ഉള്ളില്ലകാഞ്ചിലിക്കായി ചണ്ണമരാസേനൻ ദിന്ദിന്ദിവിശ്വാസി ആരാധിച്ചു: പ്രസന്നയായ ദേവി ക്രിയ വസ്തും കൊടുത്തു. ഈ വസ്തും രാജാവിനെ അജയ്യനാക്കി. തന്നെ പുതിയായ വാസനാദത്തെയെ വീണ പരിപ്പിപ്പാൻ ഉജ്ജയിനിക്കിയിൽ വന്ന പാംഗംഖമെന്ന് അദ്ദേഹം ക്രി പ്രസന്നിയിരെ വത്സരാജസന്നിധിയിലേക്ക് അയച്ചു. ഈ ആ പ്രേക്ഷക്ക് ഉത്തരമായി വത്സരൻ അയച്ചു സന്ദേശമാ വിതു:— “അനേന്നവാസികൾ മുതക്കലത്തിൽ ചെന്ന വിദ്യ പഠിക്കുന്ന സംപ്രദായത്തെ പ്രമാണിച്ചു രാജപുത്രി കൈ ശാംഖിയിൽ വന്ന സംഗ്രഹിതം പഠിക്കട്ടു.”

ചണ്ണമരാസേനൻ നിന്മാഗ്രാമിതമായ പ്രാത്മന ദയക്കേട്ടു . ദയശ്രദ്ധയായിന്നൻ അതുനും കോപിച്ചു പ റഞ്ഞു:— “രാജുകാഞ്ചിനും ദിവ്യി വൈക്കാതെ കലാവിദ്യക ഇല്ലും മുശകാവിനോദങ്ങളില്ലും മഹാരാജാവു്” അതുാസക്ക നായ. രഥസ്വമിനിന്നു സാമന്തർ തല ഉയർത്തി സ്വാത്രഞ്ഞ സിലിക്ക യത്കിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ സാമ്രാജ്യാധികാരം ആ ഹരാരിപ്പാൻ കാക്കച്ചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചണ്ണമരാസേന ന്നു മുതലായ ത്രിപദം ശാരൂഢാവം സൃഷ്ടി മായി ആ റിന്നു പ്രതിവിധിയാനും ചെയ്യേണ്ടതാണു. ദിന്ദിന്ദിവി സ മാനിച്ചു വാസ്തവേത്രവായി ദിജ്ജയനായിട്ടണ്ണും പ്രാംഗം ഉജ്ജയിനീനാമൻ ചെയ്ത ഈ മാനദം

തനിനു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

ഇതിന്തയിൽ ചണ്ണമഹാസേനൻറു പ്രണിധി വത്സരാജാർക്ക് സന്ദേശത്തോട് മുട്ടി ഉജ്ജയിനിയിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലാം. രാജാവു തന്റെ ആലോചന ഫലിക്കാത്തതു കൊണ്ട് മുസനിച്ചു. മുത്രയാസക്കനായ വത്സരാജു വിശ്വാഗാനം കൊണ്ട് വന്നുശജങ്ങളെ മോഹിപ്പിച്ചു പിടിപ്പാൻ വളരെ നേരം കഴിക്കുന്ന എന്നതു ചണ്ണമഹാസേനൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഉജ്ജയിനിസേരും മന്ത്രിമാരമായി ആലോചിച്ചു മരം കൊണ്ട് ഒരു വലിയ ആനയെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. അതിനു തുടിലേ യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ അതിനു നടപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. വത്സരാജനുപിടിപ്പാനായി ഈ സ്ഥലം ലഭജത്തെ ആരു രാജുത്തിന്റെ അനുത്തിയിൽ ഏച്ചു. സംസ്ഥാകാലത്തിലേ മന്ത്രിയ പ്രകാശത്തിൽ ഉദയനൻ ഇന്ന് സ്ഥലം അതിന്റെ അതിവിശ്വാസമായ ഗ്രാമത്താൽ തന്നെ തന്നെ അനുകാപ്പേട്ടുകൊണ്ട് അതിനുപിടിപ്പാൻ പ്രാഥതിച്ചു. രാജാവിന്റെ വരവു കണ്ട് ഗജോദരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന യോദ്ധാക്കലാർ ആനയെ വേഗം കാടിച്ചു വത്സരാജനു സെന്റ്രൂൺഷൻ തമിലുള്ള ദീരം അതുകൂടിക്കമാക്കി, ആന യെ നിത്തി സൈനികലാർ പുറത്തു വന്ന വത്സരാജനു പീടിച്ചു തന്ത്രങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു കൊണ്ട് പോയി.

എന്നാൽ ചണ്ണമഹാസേനൻ ഉദയനനു സന്ദേശം തേതാടു കൈകൈക്കാണ്ട് സപാർത്തം ചൊല്ലി പൂജാർഹനായ അതിമിയെ ആദരവേം സർക്കരിച്ചു തന്റെ ഉദ്ദേശം നിർവ്വാജം അറിയിച്ചു പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ മനസ്തൃപ്തം പ്രയതിച്ചു. സംഗ്രഹിതം വാസ്തവത്തായുള്ളിപ്പിക്കേണം എന്ന രാജാവു തന്റെ പുത്രിയെ വത്സരാജനു രേമേല്പിച്ചു. സം

വാംഗസുന്ദരിയായ ഈ കന്നുകരയക്കണ്ണ മാത്രയിൽ ഉദയ നന്ദി അവലേ പട്ടമമിഷിയാക്കാൻ സാന്നരാഗം നിശ്ചയിച്ചു. രാജപുത്രിയാക്കട്ടെ ഇതുവരെ കേട്ടകേൾക്കാവി കൊണ്ണം റിഞ്ചിതന്നെ ഒമാരാജനന പ്രത്യക്ഷം കണ്ണപ്പോൾ അദ്ദേഹ തെരു എദ്ദെത്തിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു സർവ്വത്വനാ ആരു ഡിച്ചു.

വത്സരാജൻ വാസ്തുവത്തിൽ ഒരു തടവുകാരനായി ഉജ്ജിവിനിയിൽ വസിക്കേണ്ടിതന്നുവെക്കിലും രാജപുത്രിയുടെ സഹബാസം നിമിത്തം ദ്വിവാദഭോധ്യും മാനഭംഗഭാദ്ധോധ്യും അദ്ദേഹം വിസ്മിച്ചു സന്തുരുജ്ജു നായി. ആ കന്നുകരയിൽ ഉണ്ണായിതന്നെ പ്രതിപത്തിനിന്നിട്ടിത്തും അവലേ ഒരു നിമിഷം പോലും പിരിഞ്ഞു നില്പുന്നതു മന്ത്വിദ്വാരണത്തിനാ തുല്യമായി. ഈ ദ്വിതീരും ഇംഗ്ലീഷ്യരസംകല്പത്താൽ വന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചു വരേണ്ടാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു മുസനിക്കാതെ അതും അച്ചിരേണ്ടം അകരമാളീയിൽ എന്ന് അഭ്യരംഗിലും ഗിഖ്യുരയെ സംഗ്രഹിതം പാരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. മുത്രിപ്പുമാർത്ഥമിൽ തുല്യപ്രീതിയുണ്ടായിതന്നു തു കൊണ്ടു വാസവദത്തു സംഗ്രഹിതത്തിൽ മുത്രവിനെക്കാം സമത്വമായി. രാജകമാരി സ്നേഹപാദങ്ങൾ കൊണ്ടു വത്സരാജനെ കെട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകളിലേ തുല്യപ്രീതി ലക്ഷ്യക്കാം ഇവക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിതന്നുതുകൊണ്ടു് രാജാവു നിർത്തിയായി സ്വാത്രന്ത്രം നിശ്ചേഷം നിരിച്ചു.

വത്സരാജൻ ഉജ്ജയിനിയിലേ കാരാശാരത്തിൽ ജിവി മരണ എന്ന ശ്രോകവു തത്താന്തം കൈശ്ശാംബിയിൽ പ്രാപിച്ചു. ഇന്നും മനസ്സിലിവാൻ യൈണഗ്രന്ഥരാധാനാൻ പെണ്ണരുമാ രോട്ട് സദ മുട്ടാൻ അപേക്ഷിച്ചു. മരഹാരാജാവിനെപ്പുറിക്കി ചു തടവുകാരനാക്കി ഉജ്ജയിനിന്റെപാഠം ബന്ധനയിൽ വെച്ചു കാരണം രാജുത്തിനു നേരിട്ട് അപമാനവും ചണ്ണമരഹ

സേനൻറു വഞ്ചനകൾ ഉചിതലുതിക്രിയ ചെയ്യുണ്ടിയാണെന്നുത്തു, മഹാരാജാവിന്റെ പ്രവാസം നിമിത്തം രാജു തനിന്നാണ്ടാവാൻ ഇടയുള്ള ശത്രുബാധകളും മറ്റും മനുസ്തു വരൻ വിശദമായി വിവരിച്ച് ഇനി മേലാൽ രാജുഭരണം എന്നുന്നു നടത്തുന്നു എന്ന ചോദിച്ചു. രാജക്കുന്നരായ പേണർ എന്ന സാഹസം ചെയ്തിട്ടും എത്ര ധനം ചെലവഴി ചൂടിട്ടും രാജുഭേദം നായ സ്വാമിയെ സ്വരാജ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ചെയ്തു ചണ്ണമമഹാസേനനെ കാവിന്ത്യായി ശിക്ഷിച്ചു മാന ഭഗവാലിനും കിഷാളനും ചെയ്തും ഉദ്രമിക്കേണ്ണമെന്ന തങ്ങളുടെ നിശ്ചയത്തെ എന്നുകൊണ്ടുനാണിക്കിച്ചു. അപ്പോൾ മനുശ്രേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു:— “മഹാജനങ്ങളുടെ ആരജണാവു നം പ്രകാരം ഈ കാല്യം നിംഫലിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതാണ് പുറ പ്രേക്ഷിക്കുന്നു. രാജുത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ണ ഭാരം ഭോഗ്യാക്കം സമർപ്പിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾ രാജുത്തെ ആരക്കുമിച്ചുവരുവിക്കാതിരിപ്പാൻഒള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ ജാഗ്രതയായി ചെയ്യുവിൻ്റെ. ഏറ്റു കമതുതേതാട എല്ലാ രാജുകാല്യങ്ങളും നടത്തി തിരുമെന്തി മട്ടണി വരുന്നോടു ഉചിതമായി സർക്കരിപ്പാൻ സന്നദ്ധരായിരിപ്പിൻ്റെ. മഹാരാജാവവർക്കളുടെ വിവാഹം ആര്യോധിപ്പാണും ഉദ്ദീപനരാധിരിപ്പിൻ്റെ.”

പിറേനും ഉച്ചല്ലിൽ കൈശ്ശരിയായണ്ണനും വസന്തക നം ഡാതുയായി. വിസ്യുലിയിൽ എത്തി ശബ്ദരന്നാമനെന്നും അദ്ദേഹറ്റമായി സദ്യം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മാർദ്ദംക്കന്നാരോട് തുടി ഉജ്ജയിന്നിയിൽ ചെന്നു. ഉദ്ധരാത്രിയിൽ വിസ്തീര്ണവും ദയകരവുമായ ശൃംഖലയിൽ കടന്ന തെ ഗ്രൂപ്പരാക്ഷസന്ന്ദരം ഇഷ്ടം സംഖാദിച്ചു കാമത്രുപം ധരിപ്പാണജു വില്ല പറിച്ചു. അതിന്റെ ശക്തിയാൽ ഇത്തവം തിരിച്ചു വിവാഹം കഴിയാത്ത തുപ്പങ്ങൾ ധരിച്ചു പാട്ടു പാടിയും തുട്ടതാടിയും നഘരവിമികളിൽ നടന്നപോയി. അപ്പോൾ

തെരക്കാളിലേ പിള്ളൻ കൂട്ടമായി വന്ന് അവരെപ്പറ്റിഹസിക്കായും കല്ലേറിയുകയും മുഹിട്ടകയും മറുപ്പും ചെങ്കിട്ടണായ കോലാഹലം അന്തഃപുരത്തിലേ ദാസിമാർ അറിഞ്ഞു് ഇവരെ വിളിച്ചു സംഗ്രഹിതരായിൽ കൊണ്ടു പ്രോയി. ഇവരുടെ ശീരസ്ത്രാഭാസം കണ്ണും മന്ത്രിയുടെ വികടവോഷവും വിഴുഖകൾന്നു കാണ്ണു തുച്ഛവും ഒരു വിധം മലിത്രാഭാസം കാരണമായി വാസവദത്തെ മുതലായവർ സ്വിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോപാസ ദൈഹസ്യരായണനു വത്സരാജാവിനോടു സ്വകാര്യമായി സംസാരിപ്പാൻ സാധിച്ചു. മന്ത്രി താൻ ആലോച്ചിച്ചുവെച്ചു നിർദ്ദേശം പായങ്ങളെ തന്റെ സ്വാമിയെ അറിയിച്ചു. വസന്തകൾക്കു കമ്പകൾ പറഞ്ഞു അവിടെ വന്ന കൂട്ടിയവരെ സ്വിപ്പിച്ചുതു കൊണ്ടു് ഇവർ ഇത്വരം രാജ്യകാര്യങ്ങളെക്കണ്ടിച്ചു രഹസ്യമായി ആലോച്ചിച്ചു. തന്റെ ആലോചനകൾ എപ്പോഴും ചുണ്ണമായി മലിക്കം എന്ന വിശ്വാസത്തിനു ഭാസ്യം വന്ന രേഖം വസന്തകനെ രാജാവിന്റെ വശം വിട്ടു മന്ത്രി ഭാവികാര്യസിലിക്കായി ഉജ്ജയിനിയിൽനിന്നും പോകയും ചെയ്തു.

വാസവദത്തയുടെ പ്രേമാനബവിശ്വാസം വിശ്വാസയോഗ്യതയും അറിഞ്ഞു് ധൂത്രേശഭരണ തന്റെ പലായനോപായങ്ങളെ അവക്ഷേപി മുച്ചിന്മായിരിച്ചു. ആന്ത്യുംപ്രാണാന്ത്യാനായ ആവശ്യകനു് ഒക്കെക്കുലി കൊടുത്തു വരുമാക്കി ഭ്രവതിഎന്ന ആനന്ദം എപ്പോയും സജ്ജിക്കിച്ചുവെച്ചു മുറ ചുപ്പടാൻ് തയ്യാറായിരിപ്പുന്നും ആജ്ഞാവിച്ചു.

മലപ്പുരാത്രിയായപ്പോൾ ഉദയനാൻ ആരക്കു ദണ്ഡാംശം ധരിച്ചു, വാസവദത്തെ, ചേട്ടി കാണ്ണുന്നമാല, വസന്തകൾ എന്നിവരുമായിപ്പുറപ്പെട്ടു. തുഠന്റെയാത്ര മുടക്കുന്ന പൊലീസ്സുകാരനെ വസന്തകൾ അടിച്ചുകൊന്നു. ഇം മരണത്താൽ വത്സരാജൻറെ പലായനക്കമുണ്ടിച്ചുതന്നായി നഗരത്തിൽ ക്ഷേണം ഉണ്ടായി. സംഭാവ്യമായ പലായനത്തെ മുടക്കി വത്സ

ஒன்றுக்கீழ் நக்கிரக்காளும் போவாராயி சப்பாயக்கா ஸேகாக்கா ஜெயூ புதுநாய பாலகாங் நயகிரி என்ன மலகோட்டுக்கில் சென்ன காவல் நிலையாயித்தன. சப்பா மஹாஸேகாங் வத்தேஶாணா தோயங் தகுதிரிபூங் வேள்கிலூ ஓயக்மாராய ஶோவாலகன நயகிரிகிலேகன் அாயத்து. “உடலங்கள் ஜாமாதாவாக்காங் நினையிச்சிரிக்காயாக் காலுமேஹத்திள்ளி யாறுக்கே டெஷாங் வத்தேஶாணா” என்ன ராஜாஜ்ஞாயோடு தூக்கி ஶோவாலக் காறுயாயி.

இந்த யாறுக்காத்தெட மாத்துப்பாக்காய சுறுங் திக்கக்கலூ வெல்லுக்கிச்சு. புதாத்துத்திலே ஸ்திததூவாதம் விஶி யாறுக்கா தெட அாயப்பேதம் அாபகாகிச்சு. ஸநேஷ்விச்சு யாறு துடங் அாவர் நயகிரிசுத்துத்தினா ஸமீபம் எடுத்தி. வெ கட்டும் திரும்புதலுடும் தெய்வமுடும் அதுய குத போயங் கேட்டு அாவர் தெட்டிபூங்கியி. குத யுலுத்துத்தினா ஹடயுலுத்துமிலு குதங்கியிரிபூங் அாந்துப்பாப்பாங் பாத்து. பாலகாங் குத பலத்திரியெபூங்கெலயுலுத் தாங்கர் அதுநைய வத்ஸரா ஜங் ஹத்தும் குதுவதியூது கெரை காக்கிச்சு. என்னாக் குது வதி தாங்கர் ஸோந்தி என்ன் அங்கின்து பாலகாங்கர் அநுந பினேபாடு திரின்து. எடுக்கிடும், புலகாங் வத்ஸ ராஜங்கர் கேரே ராராஸாங் செயாகிச்சுக்காளுகிரிக்கெபோபாஸ் கெகினியெக்காளும் யுலும் மதியாக்கி. தூத்தே ஸமயம் உடல் காநோடு யுலும் செய்துதென்ன ராஜாஜ்ஞாயோடு தூக்கி ஶோவா லங் எடுத்திக்கூடின்து:

ஸமோதநங்கார் உஜ்ஜயிகியிலேகை திரிச்சுபோய் பூங்கூஸ் உடலங்கள் நியில்லு மாடி பிரேரங்க் தூந்துவரை யாறு செய்து. குதுவதி அங்கிழிலும் காகி ஏங்கில்க்கா ளு தலைங் தாய்க்கிச்சு தொளை வர்ணங் புரவ்ச்சுயாயி குத ஸர்ண்டிலே வெஞும் காக்கிச்சு விளங் மர்க்கு. வெரை வாய்ந

ഈപൊക്കിട്ടുണ്ടാൽ ധാതുകാർ കാൽനടയാളി മുതാണം ചെയ്യു.

രൈഗ്രാമ്യരാധാനികൾ ഉജ്ജയിനിനിലേക്ക് പോക, പ്രോപ്പാക്സബിരഹിജാവുമായി സദ്യം ചെള്ളിത്തനാവെന്ന മുന്നു മുസ്താവിച്ചവല്ലോ. ധാതുകാർ ശബ്ദരേഖകൾ വസ്തിക്ക സമീപിച്ച പ്രോപ്പാക്സം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി വസ്തുകൾ തെളിക്കുന്ന ലോറിത്തെളിക്കുന്ന നിവാസത്തിനാം കൈയ്യ നാത്തിനാം മറ്റുമുള്ള കോപ്പു കൂട്ടി. ധാതുകാർ അന്ന രാത്രി അവിടെ താമസിച്ചു. അതിനേത്തു രൈഗ്രാമ്യരാധാനികൾ ഇതുവരെ ധരിച്ച വേഷം വിട്ട് രാജസന്നിധിയിൽ വന്ന അടിവാദനം ചെയ്തു.

അപ്രോപ്പാക്സം ഉജ്ജയിനിനിലെനിന്നു രാജസന്നിദ്ധനത്തോടു കൂടി വന്ന പ്രണിധി ബോധിപ്പിച്ചു താവിത്രു:— “അഭ്രണാദി ശ്രീയന്ത്രത്തോടു കൂടി രാജക്കമാരനായ ഗോപാലൻ അന്നപദം വരും. സദ്യോദയിക്കായ വാസവദത്തയെ വത്സരെന്ന് വിവാഹം ചെയ്യപ്രോപ്പാക്സം കൗരാദാതാവായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന വിധിക്രമേയും ഉപചാരങ്ങളേയും നിർബന്ധിച്ചു മഹാരാജാ വിനെ ബഹുമാനിപ്പിപ്പാൻ വരുന്നതു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി കൈഞ്ഞശാംഖിയിൽ, പോകേണ്ടതായാൽ ഉജ്ജയിനിനിനാമനാ വളരെ സന്ദേശംമാകം.”

ഉദയനർ ഈ രാജപ്രണിധിക്കു നല്ല സമ്മാനം കൊടുത്തു ചണ്ണമധാസേനകൾ ഇഷ്ടത്വിന്നു് അനുമതിപ്പിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചു കൊണ്ടുമെന്ന് അറിയിപ്പിച്ചു് അവനെ മടക്കി അയച്ചു. ഗോപാലനം പരിവാരങ്ങളും റാന്ന ചേന്നേപ്പോപ്പാക്സം എല്ലാവരും സദ്യതാജിച്ചു കൈഞ്ഞശാംഖിലേക്ക് പോയി. പ്രവാസം നിമിത്തം കുറിഞ്ഞിക്കാതെ ഒളപ്പും നായ രാജാവിനേയും സർഗ്ഗണസംഘനയും സർവ്വഗസ്തനിയും അതു വാസവദത്തയേയും കാണ്ടു പെണ്ഠർ വളരെ സന്ദേശം

ഷിച്ച്. രാജക്കരാറി വത്സരാഖർ മഹിഷിയാക്കമെന്നു
അറിഞ്ഞതപ്പോൾ ഇന്നങ്ങളുടെ അന്നനും പിറ്റീഡിവിച്ച്.
അവവരുടെ ജയാലാഹത്താൻ ദിക്കുകൾ മുഴുവി.

ഈജാവു കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഇന്നങ്ങളുടെ യോഗ
ക്ഷേമങ്ങളെ അനേപാഷിച്ച് അറിഞ്ഞു. സ്പൃഥത്താനും
അറിയിച്ച്. എട്ട് ദിവസത്തിനു ശേഷം വിവാഹം ഉണ്ടായ
പറഞ്ഞു. ഈ കേട്ട് ആനന്ദപാരവരശരമാരായ പെണ്ണരമാർ
നഗരത്തെ അലംകരിപ്പാൻ കല്പാണോസ്വാത്തിനുള്ള സ
പ്രസാദമാക്കി. തുട്ടവാനും ജാഗ്രതയായി പ്രസ്തി തുടങ്ങി.

നാനാദിക്ഷകളിൽനിന്ന് ഇഷ്ടമിത്രങ്ങളിലും മറ്റു ഇന്നങ്ങളിലും
ശുഭം ശുഭമായി വന്ന ഏ.ഐ.ബാംഗിഡിൽ എത്തി. രാജപുത്ര
ഷമാർ സാധാരണാജനങ്ങളോട് ചേരും സംകാരങ്ങളിലും
ഭോട്ടി ഏച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചുതു കൊണ്ടു വിവാഹം ആരംഭിച്ച
തേരാട്ടം ആധിക്യം വരുത്തുന്നതാട്ടം ശുട്ടി സുവാഹയി നടന്നു. ശോ
പാലൻ ഉജ്ജയിനിക്കിൽ നിന്നു കൊണ്ടു വന്ന സമ്മാനങ്ങൾ
മുൻപണ്ടു സഹിച്ചു തായ ചുരുക്കം താന്താങ്ങളുടെ അവ
സ്ഥാപിക്കുന്നതു കൊണ്ടു. പെണ്ണരമാർ അവരുടെ
വിസ്താരക്കാരായായിരുന്നു. വത്സരാഖർ തന്റെ ബഹുജന
സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്കൂളിനിന്നും ഉദ്ദ്യാഗസ്ഥരാക്കിക്കും യോഗ്യസ
ശ്രമങ്ങൾക്കുള്ളതു. പെണ്ണരമാർ അവരുടെ
ഒരു ചിത്രമായ സ്ഥാപിക്കുന്നതു പാരിതോഡിക്കാനുള്ളിലും
കൊണ്ടു സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ രംജപ്രസാദത്തിനും
ചിഹ്നങ്ങളും ലഭിച്ച ശ്രീപുത്രവരമാർ വധുവരമാരും ആര്യൻി
പ്പിച്ചു വത്സരാഖർ ഭാംഗാസമേതം രാജ്യം ബാധകാലം
വാണി പ്രജകളെ പരിപാലിച്ച പുത്രപേരുസംഖ്യയിൽ അ
നഭാരിച്ചുകൊണ്ടവാൻ ഒരു ദിവസം പാതമ്പിച്ചും കൊണ്ടു
സ്വന്തമായി വന്ന സന്തോഷിച്ചു.

രണ്ടാം വണ്ണം.

പ്രിയദർശക.

രാജകവി ശ്രീഹംസൻറു ഭഗ്നകാര്യങ്ങളിൽ പ്രിയദർശിക പ്രമഥത്തിനെയെന്ന തോന്തരം. ഇതിനു റണ്ടാം തൃതിയായ രത്നാവലിയോടും കാളിപ്പാസത്വം മാളവികാശിമിത്രത്വത്വം വളരെ സാമുച്ചിംശ്ച. ഇതിൽ വത്സരാജനായ ഉദയനൻ നായക, നം അംഗേശനറിനിനിയായ പ്രിയദർശിക, നായികയും അതുകൊ൱ം. വാസവദത്തയെ ഉദയനൻ പാണിഗ്രഹം ചെയ്തു സുവമായി രാജും വാണി കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു സംഭവിച്ചു പ്രിയദർശികാവിവാഹത്തയാണ് ശ്രീഹംസൻറു ഈ ഗ്രൂപ്പ, തനിൽ വള്ളിച്ചുമിക്കുന്നത്. ഉദയനന്ന വാസവദത്ത പ്രാണപ്രിയായിരുന്നവെങ്കിലും ഈ പ്രീതിക്കു ഭംഗം വരുത്താതെ അന്തഃ ചുരുഗോഡയെ വപ്പിച്ചിപ്പോൾ കാരണ സ്കീംതന്നെ ഒള്ളും അദ്ദേഹം ശ്രേഷ്ഠിച്ചു.

വത്സരാജുത്തിനെന്നറു അരതിർ തൊട്ടു കിടക്കുന്ന അംഗരാജു തനിൽ ദശവമ്മമഹാരാജാവും വാണിയും. ഇദ്ദേഹം പരാക്രമത്തിൽ തിലിപ്പൻ, രാഘു, നാഥൻ മുതലായ വിശ്വവിപ്രാ തവീരമാക്കുന്ന സമന്വയിതനും. ഇദ്ദേഹത്തിനു സംപത്തി നേരു സമുദ്ദിഷ്ടും, ഫേഞ്ചാധിപത്രത്തിൽ വൈദശഭ്യർഹം, രാജുനയത്തിൽ വൈചാക്ഷണ്യവും സമഹായിതന്നുകൊണ്ടു് ഇദ്ദേഹത്തിനു പ്രഭാവം അപൂർത്തിപ്പൂശ്യമായിരുന്നു. ഈ രാജാവിനെന്നറു ചുത്രിയായ പ്രിയദർശിക സൈനന്ത്വം രേതുവായി ഇന്നാബേളുടെ ഭഞ്ജ്മിക്ക പ്രീതിപ്പാനുമായിരുന്നു. ഗ്രൂപ്പം സ്കീംതിനു പ്രാണിക്കുന്നതും പക്ഷ്മിയേയും ശൈലിയേയും അരതിശയിച്ചു ഈ സ്കീംതന്നു അദ്ദീപിതീയായിരുന്നു.

ഈവർഷക വിവാഹത്തിനു പ്രായമായപ്പോൾ ദശവമ്മൻ യോഗ്യനായ വരകന അനേപാച്ചിച്ചുതുടങ്ങി. ഭജപരാ

ആഖ്യാനപാഠകാണ്ട് ദിവിജയം ചെയ്തു ചപലയായ സാമു
ജുഗ്നിരൈ വശ്രയാക്കി വിപ്പൂതി കൊണ്ട് ലോകത്തെ പ്രകാ
ശിപ്പിക്കുന്ന പാണ്ഡിതന്മാരുടെ ഉദയനൻ ജാമാതാ
വാക്കി സംകല്പിച്ച് അദ്ദേഹവുമായി വിവാഹസംബന്ധം
അതംസിച്ചു. കലത്തുല്പി, വയ്ക്കുവരഗ്രാഞ്ചം, ഏറ്റവും,
യശസ്സ മുതലായി വിവാഹത്തിൽപ്പെട്ട അതലോചിക്കേണ്ടുന്ന
വിഷയങ്ങൾ ഇതഭാഗക്കാർം തല്പരമായിത്തന്നു കൊണ്ട്
പരിശൈലന്തതിന്നു വിരോധം കൊം ഉണ്ടായിതന്നില്ല. വാ
സവദത്തെ എ അമ്മയും പ്രിയദർശികയെ എ അമ്മയും
സഹോദരിമാരായതു കൊണ്ട് വത്സരാർ പ്രിയദർശികയെ
സപ്താംഗാക്കന്തിനു വാസവദത്തെ വിരോധം പറക്കാൻ
കൂടുന്ന് അംഗേശരാർ വിശ്വസിച്ചു.

എന്നാൽ ഈ വിവാഹത്തെക്കാറിച്ചു ഭ്യവമ്പൻ വത്സ
ഗനോട് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കലിംഗദ്രോഹൻ
പ്രിയദർശികയെ തനിക്കു ധാരാട്ടീരം ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ട
മെന്ന് അംഗേശഗനോട് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ താൻ
മുന്പു ചെയ്തു സംകല്പം മാറ്റി പൂത്രിരൈ കലിംഗനുഖന
കൊടുക്കുന്നതു് ഇപ്പു മില്ലുണ്ണിയാൽ അദ്ദേഹം സദ്ഗുണിക്കുവെച്ചു്
എല്ലാവരം കേൾക്കേ മകളെ വത്സരുപാനാ വാദാനും ചെയ്തു
കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു. തന്റെ അപേക്ഷയെ
നിരക്കരിച്ചുതു കൊണ്ട് കലിംഗേശരാർ കോപാവിഷ്ടനായി
അംഗദ്രോഹന രിക്ഷിപ്പാൻ അതലോചിച്ചു.

വത്സരാർ വാസവദത്തെങ്ങാട് കൂടി മഹയരാജ്യം വിട്ട്
പോയണ്ണോപാ ആ രാജ്യത്തിൽ വലിയ കലാപവും പരിഭ്ര
മവും ഉണ്ടായി. ഈ അവസ്ഥയിൽ മഹയരാജാവിന്ന്* ഭ്യ

*വാസവദത്തെ ഉജ്ജ്വലിന്നിരാജാവായ ചന്ദ്രമഹാദൈനന്ദന പുത്രിയായി
ശ്വേതകമായും മഹയാദിപാനാവ പ്രജ്ഞാതന്നെന്ന പുത്രിയായി ശ്രീമാന്തം ചി
പരിചിരിക്കുന്ന ഗ്രാമക്കാരനു പ്രഥമനിച്ചു് ഈ കമ്മചിക ദണ്ഡം വന്നിട്ടുണ്ട്.
ഇതിന്നു കാശമായും നിശ്ചപ്പേരും വാനി തും ലേവനിക്കു സാമ്പത്തു ചില്ലുണ്ടും.

வகுக்கான ஸஹாயிப்பாக் கடிக்கிடைப்போன் அளினது கலங்காயிப்பு சென்றுண்ணோடு நூடி அரங்கேஶன ஏற்கிறீடு. பெட்டு ஸங்கீஷ்த ஹூ அதகுமளை நிமித்தம் அரங்காஜு திரித் பரிசோதம் அவுவஸ்தாது வல்லிச்சிட்டு தெயவும்ன யூலத்திற் விஜயம் ஸங்கிஶைமாண்டின்.

அரண்டூபால் தெயவும்னைக் கணுக்கிராய விடங்கவஸு ஹபுகாரம் விசாரிசு:— “ஸாமிக்க விஜயம் ஸுத்திராயமா யலூா. ராஜக்மாரியைப்பிகிசு கொண்டு போயி ஸாமி யூட புதிஜ்ஞாங்கம் செய்யேனமென்னாலூா கலிஂகை ஸைக்க உதேரம். ஹூ உதேரத்தை விடங்கமாகவான் தெர்து பாரிக்கை வெலியூா நாய ஸஹாயிராஜாவினைக் கக்கயித் வெசு யூலாரஸாநதிக்கல் ஸமாயாகம் உள்ளாய உடனை புதியத்திக்கை ஸபாஜுத்திற் மடக்கிகொண்டு வரேண்டு. அரண்டூபால் மகாநூ விவாஹம் செய்து வத்ஸாபேன கொட்டத்து ஸபாமிக்க தீவிள்ளுபுதிஜ்ஞாயி தூதகுத்துநாயி ஸநேதா ஷிசுபிரிக்காா.”

ஹைக்கானையெல்லாம் அதுலோகிசு கணுக்கி ராஜவூது ரோடு நூடி டூரபூது வழிரை புதாஸதேநாக விழியுகேது வினைக்க ராஜுத்தத்திடி. ஹூ குபைக் காரங்கேஶனைக் கூவா வு ரண்மிதுவு அத்திராந்து கொண்டு விடங்கவஸு தைக்க பாரததை ஹூ அதுரண்டுக்குபேன் எழுப்பிசு கொட்டத்து அவு ஹூட அதுதீராதுத்தினாம் உந்தபவதவிக்கங் யோஶுமாய வியம் மாநிசு கக்கிகேஶனமென்று அபேக்கிசு தீத்மாட நத்தினா போயி.

உதயங்க் வாஸவத்தாஸமேதநாயி மகயராஜு திரித்தின் காடித்தூக்கேபோம் விஸ்யாகவிதித் தூடி புதாஸம் செய்யேன்கித்தா. வத்ஸாபங்கூது பரிவார ணாலேயு பிகிசு மகயேன் எழுப்பிசு கொட்டத்தூக்கே விஸ்ய

കേരു സാഹസ്രപ്പട്ട ചെങ്കു പ്രയതിണാളിപ്പാം നിശ്ചല
മായി. ഉദയനൻ നിത്യപദ്ധതിയി സ്വാജുത്തു് എത്തിയ
ഉടനെ തന്റെ പ്രഥാണം മുടക്കവാൻ ശ്രമിച്ചു അരണ്ണുകു
നെ ശിക്ഷിച്ചു് അമർത്തുവാനായി ഒരു വലിയ പട്ടണാട്ട തുടി
സെന്റ്രാധിപനായ വിജയസേനനെ അരയച്ചു.

വിജയസേനൻ അലുതീക്ഷ്മിതമായി വിസ്യുംവിൽ
പ്രവേശിച്ച വിസ്യുക്കേതുവിനെ എതിത്തു് യുഖം അരംഭിച്ചു.
വിസ്യുക്കേതു സ്വദേശമാരെയും സ്നേഹിതന്മാരായ രാജാക്ക
ന്മാവിൽനിന്നു വന്ന സെസനിക്കന്മാരെയും നന്നിച്ചു തുടി വിജ
യസേനനോട് സബദയൽക്കും ചൊത്തതു. ഈ രാജാവിൻ്റെ
ഭക്തന്മാരായ സെസനിക്കന്മാർ ഭത്രുപിണ്ഡത്തിൻ്റെ അന്തു
ഞ്ഞം സിലിപ്പും ഇച്ചിച്ച ജീവിതാശയെ പുണ്ണമായിഉപേ
ക്ഷിച്ചു രാജഭക്തിക്കാനുവദമായി യുഖം ചെങ്കു നശാമായ
ഭാഗത്തിക്കേം ഉപേക്ഷിച്ച തിരുപ്പേം ധരിച്ച വീരസപർശ്ചം
പ്രാവിച്ച സപർശിയഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു സന്ദേശിച്ചു.

തന്റെ സെന്റ്രാഞ്ചേട വിനാൾത്താൾ ഏകാക്കിയാളീ
ന്നിട്ടും വിസ്യുംപ്രൈയപ്പോലെ നിശ്ചലനായ വിസ്യുക്കേതു
നിംഭയവും നിംഭംവും അയി കണ്ണോരയുഖം ചെങ്കു ശത്രുവ
ക്ഷത്തിലേ സെസനിക്കന്മാരിലനേകും പേരെ സംഘരിച്ചു
പത്രംഛു മായ പ്രതികാരം ചെങ്കു. ഈദൈന വിസ്തയക
രവുംബുംലന്നിയവും അയ ദെയൽക്കിവിരുളണ്ണഞ്ഞേ പ്രദ
ർഹ്യിച്ച ജീവാവസാനം വരെ യുഖം ഇടവിടാതെ ചെയ്യ
വീരനായ ഒരു സാക്ഷാർക്കഷത്രിയുപത്തിക്ക് ഉചിതമായും
മരണം സസന്ദേശവം കൈകൈണ്ണു വീരസപർശ്ചം പ്രാവിച്ചു.
അന്തഃഭൂതികപ്പാ രാജാവിൻ്റെ സംപത്തിലും വിവ
ത്തിലും സമാധിപ്പിക്കുകൊംബവാൻ സംകല്പിച്ചിതന്നു
കൈണ്ണു ചിതാഗിയിൽ പ്രവേശിച്ചു രാജാവിനെ ത്രഞ്ഞാശി
പ്പാൻ പാലോകത്തു ചെന്നാ.

ഈ റോറ്റർമാനം കണ്ണ ശ്രേഷ്ഠം വിജയിയായ വിജയ സേനൻ വിസ്യുക്കേതുവിബന്നർ അരരട്ടനയിൽ കടന്ന നോക്കി യപ്പോൾ അന്തഃപുരത്തിന്നർ ഒരു മൂലക്കൽ നിന്നു വത്തന്ന വില്ലാപസ്വരം കേട്ട് അടക്കത്തു ചെന്നു. “അരയേം അരമും, അയേം അച്ചും, എൻ്റീപേരാ,” എന്നിങ്ങനെ പ്രലഭിക്കുന്ന ഒരു മാനുത്തന്നിയെക്കാണ്ട്. അവൾ വിസ്യുക്കേതുവിബന്നർ മകൾ ആയിരിക്കാനേ തന്മുള്ള എന്ന് ഉണ്ടിച്ചു് അവ ഹോട്ട മുട്ടി വത്സലുപാൻ സന്നിധിയിൽ ചെന്ന വിജയവു തന്നാന്തം വിവരിച്ചു ശ്രേഷ്ഠം ഈ കസ്തുക വിസ്യുക്കേതുവിബന്നർ പുത്രിയാണെന്നു ബോധിപ്പിച്ചു് രാജാവിൻ വരം ഏല്പിച്ചു കൊടക്കത്തു. വദ്ദേശനാകട്ട അവഹോട്ട് ഒരു വിഷയവും അനേപാച്ചികാതെ രാജാക്കിയെ വിളിച്ചുവത്തി കസ്തുകയെ മഹിഷിയെ ഭരമേപ്പിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“കൈ രാജ പുത്രിക്കു യോഗ്യമായ സംഗ്രഹം, മുത്തും, ചിത്രലേപനം മുതലായ വിദ്യകളെപ്പറ്റിപ്പിച്ചു് മുണ്ടാശ്രയാക്കി അവൾക്കു വിവാഹകാലം അടക്കത്താൽ എന്നു ഓമ്മെപ്പെട്ടത്തുക.” വാസവദത്തു ഈ ഭാരം സന്ദേശവത്തോടെ കൈമകാണ്ട്. ആരംഭിക്കരാജാന്നർ പുത്രിയെന്നു കല്പിച്ചു് ആരംഭിക്കു എന്ന പേര് വിളിച്ചു് അന്തഃപുരവർച്ചാരികയായി അവക്കു നി യോഗിച്ചു.

തീര്മ്മയാറു കഴിഞ്ഞു വിനയവസ്തു വന്ന വിസ്യുക്കേതു വിനെക്കാണ്ടു ചെന്നു. രാജാധാനി തീ ടിടിച്ചു് ഭസ്താവ ശ്രേഷ്ഠമായതു കൊണ്ടു പെന്നരന്മാർ വിട്ടു പോയിട്ടു് അതു നിജങ്ങൾ നമാഞ്ഞിന്നിതന്നു. പ്രിയദർശികയെ അനേപാച്ചിച്ചിട്ടു് കാണ്ണ തെ കണ്ണുകു വളരെ പേഡിച്ചു്. മഹയരാജുത്തിൽ തന്നെ വിട്ടിതന്നുവെക്കിയു രാജക്കമാരി കല്പിംഗനുപാൻ ഭായ്യുംയായി ജീവിക്കമായിതന്നു എന്ന വിചാരിച്ചു് അയാൾ വിഷാദപ്പര വശനായി.

ഇങ്ങനെ കരു കാലം കഴിത്തെ. തന്റെ സ്വാദി ഭഡവമ്മൻ ശത്രുപ്രധാരത്താൽ ഗൗഗാത്രനായി കാരാറുവൻ തനിൽ തടവുകാരനായി ജീവിക്കുന്നവളെന്ന് അറിത്തെ. രാജപുത്രിയെക്കാണാത്തതു കൊണ്ട് സ്വാമിയുടെ പ്രതിജ്ഞ ദയ സാധിപ്പിപ്പോൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന സന്തച്ചിച്ചു വിനയ വസ്തു അതു ദ്രോഹം ഭര്ത്രശേഖരയിൽ വിനിശ്ചാരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഭഡവമ്മൻ അനേപബിച്ചു പോയി.

കലിംഗരാജൻ ഭഡവമ്മൻ തോല്പിച്ചു തടവുകാരനാകിയ ശ്രദ്ധ കേട്ട് വത്സരാജൻ കോപത്തിന് അതിരില്ലെന്തെങ്കിലും. അദ്ദേഹം ഉന്നിമാതരമായി അത്വോച്ചിച്ചു കലിംഗഹതകൻ ഒഴുവും ശമിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി കത്വലിയ സൈന്യത്തോട് തുടി വിജയസേനനെ അംഗരാജു തതിലേക്ക് അയച്ചു.

കരിക്കൽ വാസവദത്ത ഒരു ഗ്രതം ദീംഖാലം അഥവാ ക്ഷയായിത്തന്നു. ഈ ഗ്രതത്തിന്റെ അവസാനത്തിക്കൽ അംഗസ്തൂമഹാഷ്ഠിക ഏംപ്രസ്താവനാണെന്നു അംഗപ്രതിജ്ഞ താമരച്ചുപ്പുണ്ടാണെന്നു അവലുമായിതന്നു കൊണ്ട് അവരെ രാജോദ്യാന തതിലേ പൊള്ളുകയിൽ നിന്ന് അറുത്തു കൊണ്ട് വരാനായി രാജാണി അംഗരാജികയോട് കല്പിച്ചു. സുംഖാസുമനത്തോട് തുടി കമലദാസം തുന്പുന്നതിനു മുമ്പ് അവരെ ശേഖരിപ്പാൻ അംഗരാജികയും അവളുടെ സവിയായ ഇന്തിവരികയും ബലഘൈട്ടു എണ്ണുകയിലേക്ക് പോയി.

തന്മലേപ്പു പ്രേയസിയുടെ ദീംഖമായ ഗ്രതാനംബും നിമിത്തം ഉണ്ടായ വിരഹത്താൽ വത്സദ്വേപൻ നിതസാധകനും വിഷണുനും അത്തീൻ. കലിംഗരാജൻ നേരു അയച്ചു സൈന്യത്തിന്റെ ജയസിദ്ധി ക്ഷേപിപ്പാൻ അദ്ദേഹം ഉത്സുകനായിത്തന്നു. ഈ വിരഹത്താവത്തേയും ഒഴുക്കു തേയും വിസ്തരിച്ചു സ്വന്ധമചിത്തനാവാൻ ക്രഷ്ണം

അണ്ട് പിടിപ്പുന്ന് രാജാവു വിഴുച്ചുക്കനോട് ഘറയ്ക്കു. സാരം സബ്സാള്ലത്താൽ മനോഹരമായ അതാമത്തിൽ മുട്ടി നടന്നാൽ ഈ ഒഴുക്കും നീങ്ങു മെന്ന വസ്തുക്കൾ ഭോധിപ്പിച്ചു. അതല്ലുപുകാരം ഇത്വതും കന്നിച്ചു തോട്ടത്തിൽ കടന്നാലോപാശ അതരണികയും ഇന്നിവർക്കും അവിടെ എത്തീടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ട് യുവതികളും വാപിയിൽ നിന്നു താമരകൾ അറുക്കു നോപാശ അതരണികയും ദുക്കാരിയിൽ ചുട്ടിയ അഭിനവപുജ്ഞിഞ്ഞുടെ പരിമുള്ളത്താൽ അകൂളിയും രായ വണ്ടുകൾ അവ ഇടെ മുഖം ചുറിപ്പിറന്ന ഹാണിയുണ്ടോ.

വസ്തുപുന്ന് ഈ ഗ്രീറത്താത്തിന്റെ സെംഗന്റും കണ്ണാഡയും പുല്ലുപ്പും ഇവപു അതരെന്നും അറിയാതെ ഉള്ളാനദേവതയോ എന്ന സംശയിച്ചു. എന്നാൽ രാജത്തിയുടെ പരിചാരിക മാരിൽ കൈവപാശ ഇവളുടെ കതമിച്ചുണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ട് അധിദേവതാശൈ നീങ്ങി തത്പരം നിഖയിപ്പുന്ന് രാജാവും തോഴത്തം കൈ ലാതാക്കണ്ണത്തിൽ ശ്രദ്ധമായി നിന്നു, സവിഥാ തടെ റിസ്റ്റും സല്ലാപം കേട്ട്, അതിൻ്റെ അവപു വിസ്യു കേരുവിന്റെ പുത്രിയാണെന്നും അറിഞ്ഞു. രാജത്തിവരം അവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ അവരെക്കാണ്ടു പരിചയിക്കാതിരുന്നതിനെ പുറതി രാജാവു പുസന്നിച്ചു. ഇങ്ങനെക്കഴിഞ്ഞു പ്രോയ്യ അയ്യും യൂലാലം നിഃശ്വലമാക്കിയതിനെ കാത്തു രാജാവു ചുംബകം പലപ്പോറ്റി.

അതരണിക, പുജ്ഞിപോശ പരിക്കരണപോശ അവരെ വിച്ചു വണ്ടുകൾ മുഖം അവരുടെ മുഖം രവിന്ദ്രത്താ അതുമിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ ബാധയെ അകരറ്റുവാൻ വേണ്ടി അവപു ഉത്തരീയവസ്തു കൊണ്ട് മുഖം മുട്ടി. എന്നിട്ടും വണ്ടുകൾ മുട്ടാം മുട്ടായി വന്ന മുഖത്തു കുത്തി അവരെ അസഹ്യപ്പെട്ടത്തിയപ്പോൾ തന്റെ രക്ഷാക്രിയി അവപു ഇന്നിവർക്കുയോട് വേഗം വരാൻ

അവളുമ്പുട്ട്. ഈ സവി ദ്രശ്യതായതു കൊണ്ടു തന്റെ വാക്കു കേട്ടില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു് അരബിനിക ഉച്ചതിൽ വിളിച്ചു.

തന്റെജനായ വിദ്വാന്മാർ രാജാവോടു പറഞ്ഞു:—
“അരബിനികയുമായി പരിചയിപ്പും ഇതു നല്ല താംതന്നേ. ഇന്തിവാരിക എത്രതുനാതിനാ മുമ്പു് ഇവഞ്ചി സഹായിപ്പും ചെന്നാലും. വെള്ളതിൽ കൂടി നിറുപ്പുമായി നടന്ന് അടക്കത്തു പോയാൽ അരബിനിക ഇന്തിവാരികയാണെന്നെത്തന്നു വിശ്വസിക്കും.”

വസന്തക്കണ്ണൻ ഈ പദ്മോധനപ്രേരണത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു വാസരാജൻ അരബിനികയെ സഹായിപ്പും ചെന്നു. കാലടി ശൈലും കേട്ടു് തന്നെ സഹായിപ്പും ഇന്തിവാരിക അടക്കത്തു വന്നാവെന്നു സംകലിച്ചു് അരബിനിക രാജാവിശ്വസി മേൽ ചാരി. രാജാവു കണ്ണാദ്ദേശം ചെയ്തു അശ്വസിപ്പിച്ചു്:—
“അല്ലെങ്കിൽ തീരു, സന്ദേശിക. മുദയത്തിലേ ഒന്നബ്ബല്ലും വിട്ട കളക. ദെയൽമാലംബിച്ചു് സ്വകാര്യം നിവർഖിക. അമേരിക്കയെതും മകരനേതയും അഭിവാശിപ്പാനു ആരം ക്ഷേമം വെതിയുടെ മുഖാവിന്തയിശ്വൻ നേരു പാക്കു യാണോ.”

കണ്ണാദ്ദേശം അറിഞ്ഞു് അരബിനിക മുഖത്തു നിന്നു് ഉത്തരിയു് നീകിക്കണ്ണു് തുറന്ന നോക്കിയപ്പോൾ രാജാവിശ്വ കണ്ണൻു് അരഞ്ഞയുള്ളപ്പുട്ട്; തൺക്കണം അവസ്ഥ ബലഘട്ടപ്പുട്ട് മാറി നിന്നു; ലജ്ജയാൽ അധ്യാത്മവിയായി സവിയോടു് വേഗം വരാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ കണ്ണുത്തിൽ നിന്നു വസന്തക്കൻ അടക്കത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു:— “ഭവതിക്കു് അംഗ കിട്ടിയതു കൊണ്ടു് അന്നുസാധായം ഇനിയും വേണമോ? ലോകം അസക്കലം സംരക്ഷിപ്പും സമർപ്പനായ രാജാധി രാജക്കൻ ത്രിജബലത്തിശ്വൻ രക്ഷയിൽ ഉള്ള ഭവതിക്കു് ഒരു

ചേടിയുടെ സമാധി വേണാമോ? ഭവതിയുടെ അപോക്ഷയ കൗണ്ട് നടത്തുവാൻ സന്നദ്ധനായ തോഴർ ഭവതിയെ ഭജിപ്പാം എങ്കിൽ മുഖം എത്തുതെത്തക്കാത്തു കൊണ്ടിരിക്കയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു.”

ഈ ഭാഷണം കേട്ട് അതരണിക രാജാവിനെ കൊ കടാക്കിച്ചു. അക്കാംക്ഷയാലും കൊറുകതാലും വികസിച്ചു അവളുടെ നേരുങ്ങൾ ദീപുമായി ശോഭിച്ചു. അപ്പോൾ അനിയന്ത്രണിയങ്ങളായ മനോവികാരങ്ങൾ അവളുടെ മുഖ തതിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു. അവസാന ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു:— “അച്ചൻ എന്നിക്കു സംകലിച്ചു വരൻ ഇല്ലേരം തന്നേ. അച്ചൻറെ ബുദ്ധിചാത്രരംഗം മുരഡിത്വവും എന്തു അതിനു പൂർണ്ണം! ഈ പുതാധരതെത്തക്കാൾ ഉത്തമനായ വരനെ തതിരിക്കുന്നതു അച്ചൻ എന്നം സാധ്യമല്ല. നിശ്ചയം തന്നേ.”

ഈപ്പോൾ ഇന്നിവരിക അതിവേഗം വരികയായിരന്നു. രാജഞിയുടെ ഇഷ്ടം സംഘാടിപ്പാൻ അവസാന യാപിയിൽ നടന്ന സംഭവം ബോധിപ്പിച്ചുവരുന്നതിൽ അനന്തമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ശക്തിചു വിക്രിയകൾ കാട്ടിയ അതംഗ്രൂത്തിബന്നു താൽപര്യം ഗ്രഹിച്ചു രാജാവു കാശീവന്തിൽ പ്രവേശിച്ച ചേടിയുടെ ഭാഗിയിൽ പെടാതെ ഗ്രാന്തിനായി. ഇന്നിവരിക സന്തീപ തന്ത്രത്തി ഇല്ലപ്പോരം പറഞ്ഞതു.— “അല്ല യോ പ്രിയാന്മവീ, എന്തിന്നാണ ഭേദങ്ങളെ കിററം പറയുന്നതു? താമരയെ കാം ചായതരംഭായ ഭവതിയുടെ മുഖപദ്ധതി ഫോറേഡാം അരകാംവിക്കുന്നതു കൊണ്ടല്ല യോ അവ മത്സരിച്ച വരുന്നതു?”

അനന്തരം സ്ത്രീ അസൃതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പറിച്ചെഴു ഭൂത പുജ്ഞങ്ങോട് ഇടി കൊട്ടാരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവാൻ ഈ പ്രമുഖമാർ നിശ്ചയിച്ചു. ദീംഖികയിൽ കൂടിപ്പേരും കുന്നേപ്പോൾ അതരണിക കാശീഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നേരെ നോക്കി

പ്രവർത്തി :— “വെള്ളത്തിന്റെ അതിരേതും നിമിത്തം എൻ്റെ കാലുകൾ വിറങ്ങലിച്ച നടപ്പാൻ പ്രയാസമാക, യാൽ പത്രക്കു പ്രോവാം.”

അവർ മുരത്താൽ കാണാതായപ്പോൾ രാജാവു് :— “തോ ശരേ, ദിംഗനൂർജ്ജ് എല്ലാണ്ണും വിച്ഛവമായ ദൈവം അവ തടെ കാല്യത്തിനു വിംഗ്ലം വരത്തും. ഈ തത്സനിയെ ഞാൻ ഇനി എപ്പോൾ കാണും?” എന്ന പ്രസന്നിച്ച പറത്തു.

“പ്രതിക്രിയാമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഭാഗധൈയത്തിന്റെ ചാപലും ശ്രമപ്പിപ്പാൻ മാറ്റും അരലോച്ചിക്കാം” എന്ന വസനകൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. രാത്രിയോടു തുടി തമ്മിലു വല്ലി മനനതു കണ്ണു രാജാവും വിദ്വാഷകനും തിരികെ അരംഗയി പ്രേക്ഷ ചെന്നു. വാസവദത്ത ഭിംഗകാലം അച്ചരിച്ചിതന്ന പ്രത്യന്തിന്റെ സമാച്ചിക്കായി വിധിച്ച കമ്മനശ്രൂലും കഴിഞ്ഞു വിരഹിസന്ത്വാനയ രാജാവിനെ ആള്ളുവിട്ടിച്ചു.

ശരംക്കാലം ആരംഭിച്ചു. പതിരുപ്രകാരം കൊമ്മും മരോത്താവം കൊണ്ടാട്ടവാൻ വട്ടം തുടി. സാങ്കൃത്യാധനി എന്ന ഒരു വിദ്വാഷി അംഗരാജുത്തതിൽ നിന്നു വന്ന വാസവദത്തയെ ശരണം പ്രാപിച്ചു ഗുണമായി ആരബ്ദികയുംടെ യോഗക്ഷേമങ്ങളെ ആനേപാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. വിദ്വാഷകൾ പ്രേരണയാൽ ആരബ്ദികയെ വത്സരിപ്പാൻ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരാനും സാങ്കൃത്യാധനി വാസവദത്തോ പ്രാരംഭിച്ചു ഒരു ഒരു നവീനനാടകം നിർമ്മിച്ചു. അതു് അരതഃ പുരത്തിൽ വെച്ചു് അഭിനയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതിൽ ധാസവദത്തയുടെ വേദം ആരബ്ദികയും വത്സലപരിപ്പാൻ വേഷം മനോരമയും ധർപ്പാനായിരുന്നു നിങ്ങയം. ഈ നാടകത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗം ഒരു ദിവസവും രണ്ടാം ഭാഗം പിറേറുന്നം അഭിനയിപ്പാൻ തീച്ച്ചയാക്കിയിരുന്നു. ആരബ്ദികക്കു സമുഖമായി രാജാവിനോടു സംസാരിപ്പാൻ തരം

കിട്ടന്നതു കൊണ്ട് സാങ്കേതിക നാടകത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ദേശം സഹായകാർ വളരെ ശ്രമിച്ചു.

നാടകത്തിൽനിന്ന് പൂർണ്ണാഗം അലിനയിച്ചതിൽ പിന്ന മനോരമ ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു:— “ഈന്നല ഇന്നുള്ളത്യായ യതു കൊണ്ട്” ആരംഭിക തന്റെ ഭാഗം അടഞ്ഞതിൽ വളരെ അമാറ്റം കാട്ടി. ഈനും അതു പോലെ അടഞ്ഞ പക്ഷം മധാരാജൻി ത്രഖിച്ച കയാച്ചം, സംശയമില്ല.” ഈ അബ്യസം പിണ്ണായിരിപ്പും വേണ്ടി മനോരമ ആരംഭികയെ അനേപശിച്ച കാലീന്മാരുടെ ചെന്ന. അവിടെ ചിന്താ നിമിഷങ്ങൾ ആരംഭിക സ്വഗതമായി കാരാനും സംസാരി ക്ഷണങ്ങണ്ണോ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ മനോഗതങ്ങളെ അറി വാന്നായി കാലീന്മാരുടെ ഒരു മുക്കിൽ തുലിച്ച നിന്ന കേട്ട. സവി ഉദയനന്ന കാമികയാണെന്നോ അംഗിഞ്ഞു, മനോരമ അവളുടെ വരണ്ണത്തെ ക്ലോഡിച്ചു, അതു് അവളുടെ ആദിജാനുത്തിനും ശൈലത്താജസ്ഥം അനന്ത്രണമായതു കൊണ്ട് സന്തോഷിച്ചു്, അവളുടെ ആദിജും വേഗം സാധി ക്ഷേണമെന്ന ഭക്തിപ്പൂർവ്വം പ്രായമിച്ചു.

എന്നാൽ ആരംഭിക മധാരാജാവിൽനിന്ന് അതുന്നതപെട്ട വിയും തന്റെ താള്ളാലികനികൂല്യം സ്ഥിതിയും ആലോച്ചി ചീടിക്ക് രാജ്യത്തിന്റെവാൻ അസാധ്യമെന്നോത്തു് നിരാ ശ്രദ്ധേയ ഇന്നുള്ളത്യായുള്ളീന്ന്. അതുകൊണ്ട് അവളുടെ അഭിനയം ഫലിച്ചില്ല. തന്റെ ക്ഷമിക്കുന്ന വിചാരിച്ചു് ആരംഭിക, പേദിക്കന്ന എന്നറിഞ്ഞു മനോരമ അടയത്തു ചെന്നു് അവളുടെ സൗഖ്യാനുപ്രായമായ വരണ്ണത്തെ പ്രശംസിച്ചു് അവരെ അനന്തമോദിപ്പിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “ഭവതി, മധാരാജാവും വിാധതാപത്രാൽ പ്രജാഗംഗുണനായി ദിവിക്ക ക്ഷണം. ഭവതിയുടെ ദർന്നത്തിനും നിന്തു് അഭിലുഘിക്കന്നു. മനഃസ്ഥാന്ത്യത്തിനും ആത്മസന്തുഷ്ടിക്കും വേണ്ടി ഭവതി

യുമായി സമേച്നനത്തിനു പ്രയതിക്കാനും. ഭവതിയുടെ മനോരമം അച്ചിരേണു നിങ്ങയമായും ഹലിക്കും.”

ആദ്യാസജനകമായ ഈ വചനം കേട്ട് ആരണ്ടിക, തന്റെ സപ്രതമായ ഭാംബനാം മനോരമ കേട്ട് ചോയിരി ക്കുന്ന എന്ന് അനുമാനിച്ചു ലജ്ജിച്ചു. ഭോകം സമമായി വിഭാഗിച്ചും ഭാരം കുറയുമെന്നറിഞ്ഞു് ആരണ്ടിക, ഏഴ് തന്ത്രങ്ങളും വിശദമായും നിർപ്പാജമായും അറിയിച്ചു.

ആരണ്ടികയിൽ ഉള്ളവായ അന്നരാഗം നിമിത്തം വത്സരാജൻ ചിന്താക്രാന്തനായി രാജ്യകാഞ്ഞണ്ണാലിൽ ആരാധയും തസ്തപത്തുവും ചുതകിക്കുള്ളെന്നതു് എല്ലായ്ക്കാഴ്ചം ആരണ്ടികയെ യുണിച്ചു വിശ്വാസന്നന്നായി. അവക്കു സമുഖമായിക്കണ്ണു സംസാരിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ട നം്ബസചിവനായ വസന്തകക്കനാ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. വസന്തകൻ സ്പാമിസ്ഥിരിതം സാധിപ്പിപ്പാൻ ഉദ്ദമിച്ചു.

ആരണ്ടികയെക്കാണ്ണാൻ ഇച്ചിച്ചു വിശ്വാസകൾ അവക്കു ആദ്ദീം കാണ്ടത്തിയ തീംഖികാനിർത്തു ചെന്നു. കാലടി ശ്രദ്ധയും കേട്ട് മനോരമ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ മുടി അദ്ദേഹം ആത്മഗതമായിപ്പറയുന്നതിൽനിന്നു് ആരണ്ടികയെക്കാണ്ണാൻ വന്നതാണെന്നു് അറിഞ്ഞു. ഉടനെ മുന്നോട്ട് വന്ന ഒക്കെ പിടിച്ചു, “ആരണ്ടികയെക്കാണിച്ചുതരാം” എന്ന പറഞ്ഞു. വിരഹതാപത്താൽ പിഡിതന്നനായി കൂശഗാത്രനായ മഹാരാജായിരുന്ന സ്ഥിതി വളരെ ശ്രൂചന്നിയമാണെന്ന വിശ്വാസകൾ അറിയിച്ചു. ആരു കേട്ട് മനോരമ അദ്ദേഹത്തോടു മുടി ആരണ്ടികയും ശ്രൂട്ടത്തു ചെന്നു, “എൻ്റെ പ്രിയസവിയുടെ സ്ഥിതിയെക്കാം ദിവകരമോ മഹാരാജാവിരുന്ന ദശ?” എന്ന ചോദിച്ചു. “തമ്മിൽ വല്ലിച്ചു വരുന്ന അന്നരാഗം നിമിത്തം ദിവസചീഡിതരായ ഇവക്കണ്ടു തമ്മിൽക്കണ്ണു ഏഴ് തന്ത്രങ്ങളും അറിഞ്ഞു വിരഹതാപത്താ

അമിച്ചുപ്പുാം തരം കിട്ടാതെ പ്രോഗ്രാമ്മാർ എൻ്റെ സവി ഒരു പ്രാണിസാധ്യാരാഖ്യമശക്തമാണ്” എന്ന മനോരമ ദീംഗ് പ്രോസം വിച്ച സദ്ഗോക്കം പറയും.

“സ്കൂളിലും ബിഷ്ണവും യോ സാമർപ്പിശേഷം? വിരഹതാ പത്രാൾ ദശയായ ഇവർ എനിച്ചു വന്ന ചേരാൻ ഉള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ണുവിട്ടിട്ടും, സമേചനത്തിൽ സംഭന്ധിച്ചുവും അനന്തവിച്ചും ഇവർ താമസിയാതെ നീരോഗരാവാൻ ശുമി കേണ്ടിയ ഭാരം ഭവതിക്കാണ തൃടിക്കിരിക്കുന്നതു” എന്ന വസ്തു എകൾ പറയും.

അമുച്ചുപ്പാം മനോരമ താൻ ആലോച്ചിച്ചുവെച്ചു സുത തെരു പ്രകാശായി അറിയിച്ചു— “പ്രിയവസന്തകാ, മേഖലകൾ, എൻ്റെ സവി രാജഭാഷ്ടിക വിഷയമാകാതിരിച്ചും രാജഞ്ചി കത്തിരിച്ചുങ്കു ശ്രമങ്ങൾക്ക് എല്ലാമില്ല. രാജഞ്ചിയുടെ ദ്രുതിയും ദേശിച്ചും തൊന്തരം ഉറച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹ സകർമ്മം തുച്ഛസാധ്യം തന്നേ. ഇതിൽ എന്നിക്കു നിശ്ചയ മായും വിജയം സാദ്ധിക്കും. അതിന്റെ ഫലം എന്നിക്കു വിഷമമായും തീംാം. ഈ അവകടത്തിൽനിന്ന് എന്ന സംരക്ഷിച്ചും ഭവാനം ഭവാൻറെ പ്രോത്സാഹനത്താൽ മഹാരാജാവും പരിഗ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന വിശ്വാസ ഭാസ്ത്രത്താൽ തൊൻ രാജഞ്ചിയുടെ കോപവഹിയിൽ ആത്മാ വിനെ ഫോമിച്ചും ഇതാ പ്രോക്കനാ! ഉദയനചരിത്രമന്ന നാടകത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം ഈ രാത്രിയല്ലെ ആട്ടകാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു? ആരാണിക വാസവദത്തയുടെ വേം പ്രത്യേകയും തൊൻ വത്സരാജ്ഞന്റെ വേഷത്തെയും ധരിച്ചും അഭിനയിച്ചും നിശ്ചയം. തൊൻ ഈ അധികാരം കഴിച്ചു മഹാരാജാവിനാ തന്നേ മടക്കിക്കാഴ്ത്താൽ അഞ്ചുനാ തന്നേ സ്പത്രനുന്നയി സ്വജിവിത്രുത്വം സവാത്മനാ നിംബ ചികാമല്ലോ.”

തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ഇഷ്ടം ഇതു എഴുപ്പും സാധിച്ചു തു കൊണ്ടു സദേതാഖിച്ചു വിദ്ധിപ്പകൾ പറഞ്ഞു, “മനോരമ സർമ്മാ മനോരമ തന്നെ. സംശയം ടെക്കും വേണാ. ഈ മഹോപകാരം ചെയ്യുന്നതിനു ഭവതി രാജലീതിക്കു പാതുമാ ഷ്ടീന്റു കൊണ്ടു ഒരാപത്തും വരിപ്പു. ദൈത്യമായി സകലവും ചെയ്തുകൊംക്ക. വിവരം ബോധിപ്പിപ്പുവാൻ ഞാൻ സ്വാമിയെ അനേപാംഖിച്ചു പോകുന്നു. ഈനി സമയം പ്രോലൈ ചാരിയാം.”

രാത്രിയായപ്പോൾ നാടകാഭിനയന്ത്രിനു യടക്കം തീരു. വാസവദത്ത ആരംഭിക്കുന്ന അബ്ദിയാൽക്കാണു പോയി തന്റെ ആരംഭണാഞ്ചെലുപ്പും എടുത്ത് അവസ്ഥക്കു കൊടുത്തു ദരിച്ചു കൊപ്പാവാൻ പറഞ്ഞു. “പ്രേക്ഷകരിംഗാർ അഭിന യന്നു വസ്തുപരമലണമായിരിക്കുന്ന ഏന്നു പ്രശ്നംസിപ്പുവാൻ തക്ക തന്നെയത്പരം പ്രദർശിപ്പിക്കേണം. ഇന്നനേരത കൂട്ടാഡാ ഗതതിൽ എന്നെന്നു ഭൂമികക്കാണഘോ പ്രാധാന്യം. അതു കൊണ്ടു” അതിനെ ഇന്നനേരതാതിലും സികക്കായി അഭിന യിക്കേണം” എന്ന ശാസ്ത്രപറഞ്ഞു രാജത്തി മനോരമയെ വിളിച്ചു കല്പിച്ചു:— “നാഡിരി എന്ന സീമിക്കുന്നതെല്ലാം കുടിച്ചു മുക്കുന്നതിൽ ആയ്ക്കുതും കാണിച്ചു പാതുമണ്ണങ്ങളു അംഗ മോടിച്ചു” അച്ചുവാൻ സമ്മാനിച്ചു ആരംഭണാഞ്ചും ഇന്തിവരിക യുടെ വരം എപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആതു ഭ്രംജാഞ്ചെലു ധരിച്ചു് അതു യുച്ചു തന്റെ പേശം എടുത്തു രാജപ്രസാദത്തിനു പാതുമാ വാൻ തക്കവണ്ണം അഭിനയിക്കു” ഇങ്ങനെ വാസവദത്ത നാടകത്തിനു രട്ടങ്ങൾ തീരുക്കിയ ശ്രേഷ്ഠം അന്തഃപുരിതിൽ ചെന്നു.

രാജത്തിയും നാടകക്കാത്രിയായ സാക്ഷ്യത്രായനിയും പരിവാരങ്ങളും നാടകശാലയിൽ എത്തിയ ക്ഷണം തിരുപ്പീല മേല്പും ചൊണ്ടിപ്പോയി. കാഞ്ചനശാലയോടു തീരു വാസവദത്തയുടെ പേശം അഭിനയിക്കുന്ന രംഗസ്ഥലത്തു കാണാ

ஷு. சேடி விளை பிடித்து வாஸவத்தை எடுக்கின்ற வெசூல் உடன் ராஜகமாரி அந்திலை வாயிசூல் பூர்வபூகிசூல் பைரண்பு கேட்ட ஸ்ரீஸ்வதி அறநாயகத்திற் தூஷ்ணி. அந்தத்தையொடு அந்தினத்தை ராஜனி ஸ்ரேதாவிசூல் ஸாக்ஷத்தையிட்டு எடுக்கின்ற ஸாமத்துப்பைத்துப்பூகிசூல்.

வாஸவத்தை எடுக்கின்ற மனோரம ஹார்தி விகாரை கைவருத்து நினை அதுமென்னாலூலூா வாணி மஹாராஜாவினர்க் கூலம் கொடித்து. வட்டங்கள் அவரை யரிசூல் தலைக் காண்டு நிப்பிப்பாக் கூலத்திற் பூரை விட்டு. மனோரம யரிசூல் வேஷம் ஸாக்ஷாத் வட்டாராஜா வின்று சாய்யாயில் ஏழைகுமும் பூர்வபூகிசூலுடைய கொள்கூல் வாஸ வட்டத் ஸ்ரேது யூயை ஏழைகுமும் அந்தினை கூட நூற்று உள்ளென் அநிதைத் தானவுமாதாயோடு பருத்தைத்:—“பூரிய காஷவுமாலூலை, மனோரமதை அநினைவேஷத்தினாலை நூற்று நாட்டை கார்வரிசூலாக தமைத்தபதோ பூத்துமாகும். ஏழை விளை பரிபூகிக்கூன் காலத்து அதன்பூலுடைய கொள்கூலுக்குப்பகு சுணை உள்ளாயித்தான். நூற்று நிலோத்துப்பலண்டை தலைக் குப்பு கொள்கூல் சுணைதை ஸாக்ஷி பூஶா: காட்டுக்கூல்கூல் கூலங்கு லூக்கலிலிடுக. ஏழை நாட்டு வாஸ்து வருமானம் ஒன்று.”

ஹபுகாரம் பருத்தை ராஜனி தலைக் காலத்திலிலுள்ளாயித்தான் நிலோத்துப்பலமாலயெடுத்து சேடிராணம் கொடித்து. ராஜனியை கல்லுப்புகாரம் தலைக்குப்பகுகொள்கூல் சுணை உள்ளாக்கி ராணைக்கூல்கூல் காலுக்குதில் ஹடு. ஸஂஸ்திதாவு ஸாக்ஷத்திக்கால் உதயநால் ஸஂஸ்திதாபாண்டுக்காயி அதுபாக திற்குத்து நூற்று நிலோத்துப்பலமால பூரை ஸ்ரீகார்த்தினி விதவூரும் தாங்கு ஹது வரை அந்தாக்ஷிகாதை துமான நூற்று அந்தாராணகவக்கி களை வாஸவாத்தை உரு

മാളിക്കോപിച്ചു. വസ്തുജ്ഞവേഷം ധരിച്ച മനോരമയുടെ അർത്ഥക്കാരിയിൽനാൽ കൊണ്ട് മനസ്സുകൊഡം നിമിത്തം താൻ കഴിവിയിരിക്കുന്നും എന്ന ആരംഭിക്കയുടെ വാക്കു ഫേട്ട് രാജാനി പാ റംഗാറുത്തു കൂട്ടാണോയി.

ഈങ്ങനെന്ന ഒരു അദ്ദേഹം വരാറുള്ള കാരണം അററിയു വാൻ മഹാരാജാനി ചോദിച്ചു:— “അല്ലെൻ്റെ, ഭവതിയുടെ കാല്യ ഗ്രണ്ണണെല്ല അഭിനന്ദിച്ചു ഭ്രാംബിക്കുന്നബന്ധകിലും അതിലേ അനുത്തമായ ഭ്രാംബാരത്തെ എന്നിക്കു സധിച്ചു കൂട്ടാ. താൻ ശിഖും ചാരത്തെന്നേ സാധാരണമായ ഒച്ചിത്രത്തെന്നേ കരിക്കാലും ഉല്ലംഖിച്ചു നടന്നവാം അല്ല. സംഗ്രഹിതം പഠി ചെന്ന കാലത്തു് ആത്മ്പുതും മുതപ്രവര്ത്തനയു കൊണ്ടു് അവത്തെ ആസന്നതിൽ താൻ കരിക്കാലും മുതനിട്ടില്ല. ഈ ദോഷം എന്നിൽ ആരോപിച്ചു് എന്ന എന്തിനും അ പമാനപ്പെട്ടതി?”

ഈങ്ങനെന്ന കോപത്രോഹം ചില രാക്ഷസങ്കിട്ടു് നശിച്ചു നശിച്ചു രാജാനി അവിട്ടുന്ന പ്രോള്ട്യൂൺഡു. മഹാരാജാവിനെന്ന അനേപാഷിച്ചു പ്രോക്രോപാം വാസവദത്തെ അഭന്നിയായുടെ വാതുകൾ കിടന്നാണുന്ന വസന്തകാരനാണു് അവനെ ഉണ്ടത്തി മഹാരാജാവു് എവിടെ എന്ന ചോദിച്ചു. തന്നെ ഉണ്ടത്തിയതു മനോരമ എന്ന ദിശപരിച്ചു വിദ്വാഷകൾ ചാരിത്തു:— “മനോരമേ, എന്തു കാണും! തോഴർ എന്ന മറ്റു സമയത്തു് ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. തോഴർ അഭിന യിക്കേന്നോശങ്കിലും അല്ലും ആരുപരിച്ചു കൊപ്പാം അല്ല ശിച്ചു. അതിനാ ഭവതിയും വിംഗ്ലമാങ്ങിന്ന്. തെവം കാൻ ചെന്നേടത്തല്ലും” അനന്തമാല്ലെന്ന സംഭവം. അഭി

- 1) വധ്യം ദിവസസ്വന്ധനപ്പെന്നു കിരബ്രണാഃ സന്താപിത ഉദ്ദക
ഗംഗ ഓഡമനം തപം ഭത്തഗതിന്മാലപ്പു മുലം ഗതഃ ।
തത്പ്രപ്പസ്യ മഹാമാശവന പത്രം ഭഗവാന്മാശും ശിരഃ ॥
പ്രാജ്ഞഃ ഗംഗ തി യതു രജേവമതകമ്പുശൈത്രവ യാന്ത്രാധഃ ॥

നയം കഴിഞ്ഞു തോഴർ വന്നാലും ഭോഗം ചോറുതി? ശ്രീവാരിവ കൊള്ളും!”

വിദ്വാൻ കെട്ട കമ്പനം വിവേകിനിയായ രാജത്തിക്കു കാപടനാടകും മൃഴവനും മനസ്സിലായി. മനോര മഹയ അന്നേപശിച്ചു രാജത്തി ചിത്രശാലയിൽ ചെന്ന. രാജത്തിയുടെ അകാരണമായ വരവും കോപത്താൽ സൗരി കമന ഹാഷ്യങ്ങളും പ്ലബികമന ഭജ്ഞിയും കണ്ണു മനോരമ ദൃതപ്രായയായി. “വിസ്തൃതിയായ വസന്തകെന്റെ ജല്ലനും മുലം കൂട്ടി എത്തതായി; എൻ്റെ തന്ത്രം പ്രാക്കാലധാരി കാര്യും നശിച്ചുപോയി. അയ്യോ എന്നു സമാധാനം പറ ഞതാൽ രാജത്തിക്കു തുപ്പിവതോ?” എന്ന മനോരമ വിചാരിച്ചു പ്രസന്നിച്ചു.

“എന്ന ഭരംഭല്ലിച്ചു കാര്യും നിവർദ്ദിക്കാത്തത്താളുകാണും അതു് അന്ത്യാല്ലിയം നടന്നപോയതിനെനക്കുറിച്ചു വിവരം അറിയിക്കാത്തത്താളുകാണും രാജത്തി എൻ്റെ കമ കഴിക്കും” എന്ന പോയം ഉണ്ടായിട്ടു മനോരമ കിട്ടകിടെ വിരുച്ചു. രാജത്തി സമീപിക്കുന്നതു കണ്ണു കാല്ലുൽ വിശേഷ നമസ്സരിച്ചു ഭോഗിച്ചു — “ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെന്നുണ്ടാവും പറഞ്ഞിട്ടു ഫലമില്ല. തൊൻ അരണിയറയിൽ മാടക്കപോസ്തു വസന്ത കുൾ ആരഭരണാദശം പിടിച്ചു പറിച്ചു കൊണ്ണു പോയി തന്നു രാന്ന കൊടുത്തു. വഴി മുട്ടിച്ചു എന്ന പോവാൻ അരയ ചുഡില്ല. ആ വസ്തുിയുടെ കോലംവലമായ ആരുള്ളു നിമിത്തം എൻ്റെ നിലവഭൂ അതിം കേരംക്കാണുംയായി.” ഇങ്ങനെ തന്റെ നിരവരാധത്വം സ്ഥാപിച്ചുവന്നു രാജത്തിനെ സാന്നത നാ ചെയ്യാനും മനോരമ പ്രയതിച്ചു.

“മനോരമേ എന്നീക്കു. സ്വാജുമായി കാര്യമെല്ലാം മനസ്സിലായി. ആരണികാനാടകത്തിൽ വസന്തകുൾ സൗത്രയാ നാം നീ നടിയും ആണ്ണല്ലോ?” എന്ന പറഞ്ഞു കാണ്ണുന

മാല്പയെക്കാണ്ടും മനോരമയെക്കാണ്ടും വിദ്യുഷകനെ ഭേദമായിക്കൊടുച്ച് അധികാരാട് അദ്ദേഹത്തെ ജാഗ്രതയായി സൃഷ്ടിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. വളരെ മനസ്കോഭത്തോടെ രാജാവിന്റെ അർക്കിൽ ചെന്ന— “എൻ്റെ പ്രാണനാട്ടാ, അഞ്ചും സ്വന്തത്തുവ്യാപാരങ്ങൾക്കു വിംഗ്ലിഡും ഗ്രേക്കാലത്തും അമംഗലവും ആയ ചണ്ഡലപാളി ഇതാ നീക്കിക്കൂട്ടിത്തിനി ചെന്ന. ഇനി വിത്രുംവലമായി നടക്കുന്നതിനും ഒരു ബാധയും ഇല്ല. എൻ്റെ പ്രാണയം ഒരു പാശമാക്കുന്ന എക്കിൽ അതും എടുത്തുകളിയാ” എന്ന രാജാവിനെ കർന്മമായി അധികോശവിച്ചു നീലോൽപലത്രുംവലക്കൈപ്പുട്ടിച്ചു കളിത്തു രാജാവിന്റെ സമാധാനത്തെ കേപ്പാട്ടുാൻ ഇച്ചിക്കാതെ ആരണ്ണിക്കേണ്ട കൂടിരാജഞി അന്തഃപുരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

തന്റെ നാടകം മുസനകരമായി അവസാനിച്ചുവയ്ക്കു എന്ന പരിത്വിച്ചു സാങ്കുത്ര്യായൻി ദയവെച്ചു. ഗുഹച്ചിപ്പിലും ചെയ്യാൻ ഒരുപെട്ട വിദ്യുഷകനേയും മന്ത്രഭർത്തയേയും സന്തോഷിപ്പിപ്പുാൻ ഇഴ വിശ്വഷി അനുകൂലിച്ചു നടന്നവയ്ക്കും എന്ന പ്രേംബന്താൽ രാജഞി എന്നു ചെയ്യുമെന്നും അറിവാനും പ്രയാസമായതു കൊണ്ട് തർക്കാലം റാജഞിയുംടെ ഭഞ്ജിയിൽ പെടാതിരിക്കുന്നതു കേവകരം എന്നും ആലോച്ചിച്ചു സാങ്കുത്ര്യായൻി ശ്രദ്ധമായി പ്രോജ്യൂണ്ടിത്തു.

കവടനാടകത്തിന്റെ യാത്മാത്രം മുക്കമായതും അൻനതും രാജാവിനു മനസ്സുംപറ്റും ദെയൽക്കണ്ണയറ്റും ലജ്ജയും ഉണ്ടായി. കുഖമയാചിപ്പുാൻ റാജഞിയുംടെ പിന്നാലേചെന്ന രാജാരു കാൽക്കൽ വിണ്ണ നമസ്കരിച്ചു എക്കിലും കോപാധി കൂത്താൽ റാജഞി രക്ഷം പ്രോബ്ലൂം ദിണ്ടാതെ വിനീതനായി പ്രണിപതിച്ചിരിക്കുന്ന റാജാവിനു അതേ സ്ഥിതിയിൽ വിട്ടുപോയി. ആരണ്ണിക്കയെ തടവിൽ ഇട്ട ഭേദമായി സൃഷ്ടിക്കയും ചെയ്തു.

ഈ അവസരത്തിൽ വാസവദത്തയുടെ ഇളയമയ്ക്കു അംഗാരവതിയുടെ ഒര എഴുന്നോട് കൂടി ഒര ദാന കൊണ്ടാംബിയിൽ എത്തി. രാജാൻ എഴുത്തു തുറന്ന വായിച്ചു:—“പ്രിയവാസവദത്തേ, എന്നു നിന്മേൻ അമ്മയുടെ അനുഭവത്തിയാണെന്നു നിന്മക്കിയാമല്ലോ. എന്നേൻ ഭർത്താവാക്കന്ന പ്രശ്നവമ്മേവനെ കലിംഗഹതകൻ യുംബത്തിൽ ജയിച്ച പിടിച്ച തടവിലിട്ട് ചന്ദല വൈച്ചുചട്ടവിക്രന്നു. ഇതിലധികം എഴുതി നിന്മേൻ മൃദുമനസ്സിനെ വേദനപ്പെട്ടു കൂത്തുവാൻ എന്നു ഇച്ചിക്കന്നില്ല. എന്നേൻ ദിവനില്ല തനിക്കും അപവൃത്തിപ്രമാജ്ജനത്തിനും നീ ഒച്ചിത്രം ധോലെ പ്രവൃത്തികാതിരിക്കായില്ലോ എന്നു പ്രശ്നമായി വിശ്വസിക്കുന്നതു കൊണ്ടു തന്റെക്കാലം വിരളിക്കുന്നു. ജഗദ്ദിശൻ നിന്മക്കു സവംഖിഷ്ടം നല്കുട്ട് എന്ന പ്രാത്മികനു നിന്മേൻ ഇളയമയുടെ ആരശീഡിപാദം എന്ന അംഗാരവതി.”

“എഴുത്തുവായിച്ച തീന്ത്രപ്പോൾ രാജാനിയുടെ കണ്ണക, മീൽ നിന്ന് അശ്രൂക്കം ഹാലോല വീണാ തുടങ്ങി. എഴുത്തു വായിപ്പോൾ തുടങ്ങം മൃസ്പു” ആപ്പു അയച്ച വത്തതിലെ സാങ്കുത്രായനി വിവരങ്ങൾ കേട്ട് വാസവദത്തയെ ആരശെ സിച്ചിച്ചു. പ്രശ്നവമ്മേവൻ പരാജയം കേട്ട വാസരാജും കലിംഗഹതെന കവിനമായി മിക്കച്ചിപ്പോൾ ആവശ്രമായ സന്നാഹരണങ്ങളാണ് ഒര വലിയ സൈന്യത്തെ അംഗങ്ങേരത്തി ലേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആ വിദ്വാശി അറിയിച്ചു.

സാങ്കുത്രായനിയുടെ ഭാംഖണം തീരന്തരിനു മൃസ്പുതനേനു ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു നിമ്മുക്കുന്നായ വസന്തക്കോട്ടു കൂടി ഉദയനും മംഗിഷിയെ സാന്തപ്രാം ചെയ്തു പ്രശ്നാല ഭംഗം നീക്കാനായും നാ. ആ ചാരോപചാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞത് തിൽ പിന്നെ എസ്സാവതാം ഇതനു. ഉള്ളിലേ വിഷാദത്താൽ രാജാനിയുടെ മൃഖാളി ശ്രോദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന കണ്ണു രാജാരാജി

എന്നെന്തു: “അരല്പ യോ പ്രേയസി, ഭവതിയുടെ അതുജ്ഞനക്കെല്ല നടത്തി ഭവതിയെ പ്രസാദപ്പീഡ്യാൻ ക്ഷേമിയിരിക്കുന്ന സേവകൻ ഇതാ നില്ലുന്നു. രോഷാശിയെ ഘൃതയത്തിൽ വൈച്ഛാരാധിപ്പാൻ എന്തു കാരണം?”

രാജഞ്ചി ഉത്തരം പറഞ്ഞു:— “എൻ്റെ പ്രാണനാമ നിൽ എനിക്ക് ഒരു അപ്രിയവും രാണ്ടുവത്തിൽ ഇല്ല. ഇളച്ചുനായ ഭാവമ്മരജൻ ബഹുകാലം ബഹുനയിൽ അക്കദ്ദേപ്പട്ട കശ്യ മരഭവിക്കുന്ന എന്നാം ഈ ഭാവത്തിൽനിന്നും മാനംഗംഗത്തിൽനിന്നും അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ അഞ്ചു നൂ വളരെ ഒരുപാസിന്റും ചെയ്തിരിക്കുന്ന എന്നാം ഇളയമു സങ്കടമായി എഴുതിയതു കണ്ണു് എൻ്റെ മനസ്സു വെള്ളുതകി എന്ന അതുന്നരം പ്രാക്കലപ്പെട്ടത്തുന്നു.”

“എൻ്റെ പ്രാണപ്രിയേ, ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കുറം ശോകിക്കേണ്ടാം. ഭവതിയുടെ ഇളയച്ചുന്ന ത്രോറു വത്തു മാനം കേട്ട ക്ഷണം കലിംഗഹതകക്കനു അഭ്യർത്ഥനവാനായി ഒരു വലിയ സെസന്റേനാട് തുടി സേനാധിപൻ വിജയ സേനക്കു ഞാൻ മുന്നു തന്നെ അയച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ സെസന്റും അംഗരാജുത്തെത്തതി കലിംഗരൈനു ജയിച്ചു എന്നാം പരാജയം നിശ്ചിതത്വം ശരു ഒരു കോട്ടക്കുളിൽ ശരണം പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നാം വിജയസേനൻ പോക്കുത്തിൽ നിന്നും അയച്ചു വിജയപ്പെട്ടിപ്പറ്റികളിൽനിന്നും അനിവു കിട്ടി കിരിക്കുന്നു. കലിംഗരൈൻ്റെ കമ തീരാൻ ഇനി താമസം ഇല്ല. അംഗന ബന്ധനം അല്ലെങ്കിൽ മരണം മാത്രം ശരണം എന്ന ധരിച്ചാലും. സംശയം വേണ്ടാം” എന്ന രാജാ രൂ മുതിരിച്ചുവും രാജഞ്ചിയെ അവേപസിപ്പിച്ചു.

കലിംഗരൈൻ്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ചു രാജാവു തന്റെ അഭിപ്രായം മുഴുവനം പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുന്നു ഒരു പ്രാരംഭന്ന് വന്ന വിജയസേനാം വിനയവസ്തുവും അ

ശ്രദ്ധാരാജത്തിൽ നിന്നു വന്ന സന്ദർഭത്തിനാൽ അവസരം കാത്തു നില്ക്കുന്ന എന്ന ബോധിപ്പിച്ച്.

പ്രാസ്യൻറു നേത്രവികാസവും മുഖപ്രസാദംഡംഡം രാജാ വിക്രി ഭാഗ്യാദയത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിച്ച്. റഹ്യാജ്ഞയാൽ അവൻ അവരെ മുവേദിപ്പിച്ച്. കലിംഗത്തിനെ സം മരിച്ച ദൂഷാമംഗന സപ്പമാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന വിജയസേനൻ കേൾപ്പിച്ച്. ഈ കേട്ട രാജാവും രാജഞ്ഞിയും അതുനും സന്ദേശാശിച്ച സേനാധിപതിയെ പ്രശ്നിച്ചു.

വിജയസേനൻറു യശസ്വിരമായ വിജയത്തെപ്പുതിവു പ്രകാരമുള്ള അതുഡിംബവരദങ്ങളോടും ബഹുമാനങ്ങളോടും മുടി അതുഡിംബവിക്രൈക്കേണമെന്നും സദ്യാപരിയായി കാരാറുമാ തനിൽപ്പെട്ട ദഃവിക്രൈ എല്ലാ തടവുകാരേയും വിട്ടുകേണുമെന്നും വസന്തകർ പ്രാത്മിച്ചു. അതരണികയെ സപത ശ്രദ്ധാക്ഷാംഖ്യം ബഹുമാനവും അധികാരവും തനിക്കു തന്റെ സൗംഘ്യത്വാർത്ഥിയും അപേക്ഷിച്ചു.

അപ്പോൾ ദൂഷാമംഗുപരിന്റെ സന്ദേശത്തെ വിനയ വസു സാദിം അറിയിച്ചു:— “വസ്തുജീവനിൽ കത്തണയാൽ എൻ്റെ പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം മലിച്ചു. എൻ്റെ ഇഷ്ടം സാധിച്ചു. ഈ ജീവിതം ഭവാൻറെ അധിനന്തരിലാണ്. ഇതിനെ ഇഷ്ടം പോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനായി ഇതാ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ വസ്തുജായ പ്രിയദർശികയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യാൻ അഭിച്ച വന്ന കലിംഗരാജൻ എൻ്റെ അപേക്ഷയെ തിരഞ്ഞെടുച്ചിട്ടും ദിവിതാവിനെ ഭവാനു തന്തവാൻ ഞാൻ സകലിച്ചിരുന്നു. ആ പാപിഷ്ടൻ എൻ്റെ രാജും അങ്കുമിച്ചതിനോടു മുടി സംഭവിച്ച സംഭവത്തിൽ എൻ്റെ പ്രിയചും നഷ്ടയായ്ക്കുന്നു. നമ്മുടെ സൈംഗാർജ്ജത്തെ ഈ വിവാഹത്താൽ ദൂഷാക്ഷാൻ ഞാൻ

എത്ര അതിലിംഗിക്കിയനു! അതു സാധിക്കാതെ പോയതു് എൻ്റെ ദേശഭാഗ്യം തന്നേ! എൻ്റെ ഭാജ്യയുടെ ഭാഗിനേയിയായ വാസവദത്തെ ഭോഗിക്കു അല്ലാണ്ടിയായും വിച്ഛ മഹാഭാഗ്യം കാത്തു തൊൻ കൃതാത്മനായി സന്ദേഹിക്കുന്നു.”

ഈ സന്ദേശം കേളു പ്രിയദർശികയുടെ വിപരത്തിന്തു വാസവദത്തെ വലിയ മനസ്സാപമുണ്ടായി. രാജക്കമാരി യൈക്കിച്ചുള്ള സംഗതികൾ വിവരമായി അറിയിപ്പാൻ രാജ്ഞി വിനയവസ്തുവിനോട് അപ്രേക്ഷിച്ചു.

നന്ദവിപ്പിട്ടിടം കൊണ്ടു കണ്ണുകി നോയിപ്പിച്ചു:—“ഒഹാ രാജ്ഞി, കല്പിംഗരുപരെൻ്റെ ശ്രേഷ്ഠനികമാർ ഭാഗവത്മംദേവാ സെൻ്റെ പ്രാസാദം വളരെത്തു നില്പാൻ തുടങ്ങിയിട്ടോം രാജ്ഞി ക്രീകൾ അനന്തരാപുരം വിട്ടു നാനാദിക്ക്രമക്കാലിലേക്കു് പാടിപ്പോം ജീവിതതു. അപ്പോൾ പ്രിയദർശിക എക്കാക്കിനിയായി കൊട്ടാരത്തിൽ നിവസിക്കേണ്ടി വന്നു. ഈ യുദ്ധബീജം ഭത്രുഭാരിക അനയതു കൊണ്ടു കല്പിംഗരെൻ്റെ അനന്തരാപുര ത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഈ ക്രൂരത്താത്തയുട്ടിട്ടിച്ചു തന്റെ ഇഷ്ടം സാധിപ്പിക്കും. തന്നിമിത്തം സ്വാമിയുടെ സകലം വിഫലമാക്കുന്നോത്തു തൊൻ രാജപുത്രിയെ വത്സരണം എപ്പിച്ചുകൊട്ടുപോൾ വേണ്ടി അവളോടു കൂടി ചുറ്റപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ ദിംഘയാത്രയിൽ സഹായിപ്പാൻ പരിചാരകർ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടു വഴിക്കിൽ വെച്ചു് അനന്തമം സംഭവിക്കും എന്ന ഭയമുട്ടിട്ടു. ഭാഗവത്മംദേവരെൻ്റെ അഭ്യൂതസ്ഥി മിത്രനം രണസഹായിയും അരയ വിറസ്യക്കേതുവിശനക്കണ്ണ ത്തിയിട്ടോം തൊൻ ഭത്രുഭാരികയെ അരബ്രൂകരജാവിൻ വരും എപ്പിച്ചുകൊടുത്തു, തീയത്യാത്രക്ക് പോയി. മട്ടാണി വന്നപ്പോം വിസ്യക്കേതുവിശനു നഗരം നിന്മേഷം നശിച്ചു ഹാഴായിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ണാഖ്യത്തുപ്പെട്ടു. എത്ര അനേപണ്ണി ചുട്ടിടം എത്ര അലപ്പാനിച്ചിട്ടിടം പ്രിയദർശികയെക്കരിച്ചു് ഒരു

സൃചനം പോലും കിട്ടിയില്ല. എന്നെല്ലാം സാഹസത്തിനാം പോകാതിരുന്നവും ദാജപുത്രി കലിംഗരാജുത്തിൽ രാജത്തിന്റെ കിരിക്കമായിരുന്നു. അദ്യോക്കംഡും!”

മനോരമ സംശ്ലേഷണാട്ട് കൂടി വന്നതു നിമിത്തം വിന്ന യവസ്സു വിരുദ്ധം ഭാഷണം തങ്കും അവസാനിച്ചു. അതുപുംബാധത്താൽ അഭിംഖിക്കായായി അവൾ രാജത്തിയുടെ കാല്യത്തിൽ വിശ്വാസം വളരെ സന്താപത്തോടെ ഭോധിപ്പിച്ചു—“ദേവി, അതരണിക വിഷം കടിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ അപകടകമാണു. രക്ഷിക്കേണമേ.”

ആതശധത്രുക്കളും ഈ ശ്രമം കേട്ടവാസവദത്തു ലജ്ജിച്ചു തന്നെ കുറ്റം മേതുവായി ഈ യുവതി സാഹസം ചെയ്തു വല്ലോ എന്ന പരിത്വിച്ചു. വത്സൻ ബാലുത്തിൽ നാഗലോകത്തു ചെന്ന സമയം വിഷവെച്ചും പരിച്ചു സംഖ്യം പിഛഞ്ഞം ഇരക്കുന്നതിൽ സമത്വനാശനന്നസംഗതി ഹത്തു വാസ്തവദത്തു അതരണികക്കു രാജസന്നിധിയിൽ ഉടനെ കൊണ്ടുവരാൻ മനോരമയോട് കല്പിച്ചു.

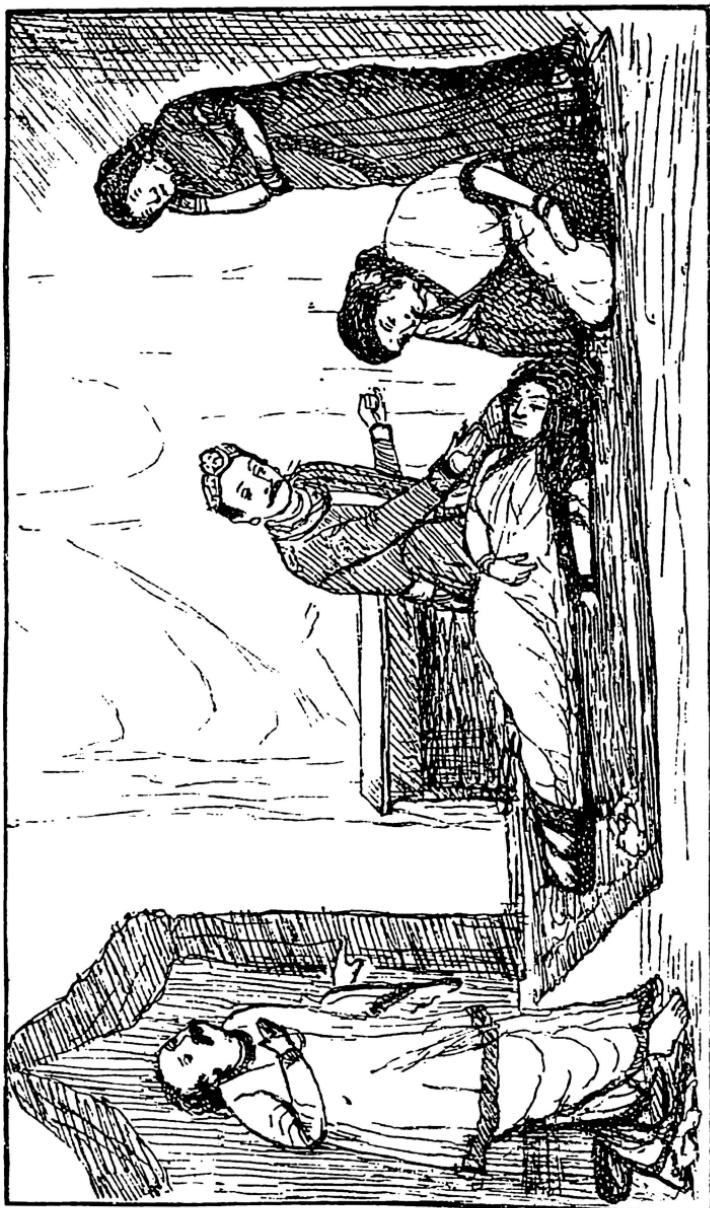
അതരണിക മനോരമയുടെ സഹായത്തോട് കൂടി ശാഖ സന്നിധിയിൽ എത്തി. അസാഹ്യമായ വിഷവേഗം നിമിത്തം ഉണ്ടായ വേദനയെ ഈവർ അനുഭവിക്കുന്നതു് എല്ലാം വരും കണ്ട് ദയാത്രച്ചിത്തരായി അനുത്വിച്ചു. വിനയവസ്സു ഈ യുവതികയത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നതു് അവളുടെ ആഗമത്തെ വിവരിപ്പുന്നു് രാജത്തിയോട് പ്രായമിച്ചു—“അത്യും, ഈവർ വിസ്യുക്കേതുവിരുദ്ധം മകൾ അതരണന്നു് ആ അതരണിക്കുപുനു അമർത്തുവാൻ പോയ വിജയസേനനു് പറ എന്തു് എന്നും വരും എല്ലിച്ചുതാണു്” എന്ന രാജത്തി പറയുന്ന പ്രോപ്പ വിനയവസ്സു ഇടക്ക പറഞ്ഞു്—

“കാല്പല്ല. ഈ കന്ധക വിസ്യുക്കേതുവിരുദ്ധം പുതിയല്ല. എന്നാൽ ഈവർ തന്നെ ഭത്രുദാരികയായ പ്രിയഞ്ചി

റിക്, എന്നു നാമനായ ഭിഡാമ്പദവൻറെ പ്രാണൻ അനുകണ്ട് എന്ന് ഉള്ളൊഴിച്ചു. രാജപുത്രിയുടെ അന്ത്യാസ നാമായ സ്ഥിതി കണ്ട് ശോകാവേശത്താൽ മോഹാലസ്യ ഷൈട്ട് വീണോ; ബോധം വന്നിട്ട് അദ്ദേഹം എൻ്റീററ്റു നിന്നു:— “ഭർത്താരികേ ഭവതിയെ ഈ ദശയിൽ കാണാനോ എന്നിക്കു യോഗം! അങ്ങും ഇംഗ്രേസ്! അല്ല യോ ദേവി, ഈ കമാർ ഭവതിയുടെ അനാജത്തിയല്ലോ. ഇവളുടെ പ്രാണവന്ന രക്ഷി പ്രാർ വൈകിഞ്ചില്ലോ?” എന്ന വുസനേന ചോദിച്ചു.

തന്റെ കട്ടപ്പും അധികമാർപ്പോയി എന്ന വാസ്തവം അറിഞ്ഞിട്ട് പദ്ധതാപത്താൽ വിവരാധായി—“പ്രാണ നാമാ, കാഞ്ഞം വിഷമികന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ എന്നു ഭഗവൻറെ ഭഗവത്തിനിലെ നിന്നു രക്ഷിക്കു. അനാജത്തി. അന്ത്യാസനമരണയായതു കൊണ്ട് ദയവു ചെയ്ത് അവളു രക്ഷിച്ചാലും” എന്ന ആത്മസ്പർശത്തിൽ രാജാനി പ്രാത്മിച്ചു

വത്സരാജൻ അട്ടത്തു ചെന്ന വിഷവേഗത്താൽ പ്രേരം പോലെ കിടന്ന പ്രിയദർശികയെ പരിക്ഷീച്ചുനോക്കി. അവ ഒരു കണ്ണകൾ അടഞ്ഞിരുന്നു; കണ്ണാധനി മുടഞ്ഞിരുന്നു; പോസം മുട്ടിയിരുന്നു; തപക നന്നത്തു തണ്ണത്തിരുന്നു. ഈ ലക്ഷണങ്ങളുകൊണ്ട് രാജാവും അവളുടെ കാശ്ചും നഭവസ്ത്രം അസ്വരൂപമാണെന്നിരുന്നു. ഒരു കലഘത്തിൽ നിന്നു കാരണം ജലമെടുത്തു് അഭിശരുതിച്ചു അതിനെ പ്രിയദർശികയുടെ മേൽ പ്രോക്ഷണം ചെയ്തു്, കൈ അവളുടെ മേൽ വെച്ചിരിക്കുച്ചു. മനുഖക്കിയാൽ രാജപുത്രിക്കു ബോധം വന്ന വേദന കരഞ്ഞു വിഷമരണത്തിൽ നിന്നു വിമൃഷ്മ യായി. കൂടും തുറന്ന നാലു തിക്കം നോക്കിയത്രും വിനയവസ്തു വിനെക്കാണ്ട് മാതാപിതാക്കാനാതുടെ യോഗക്കേൾ മനങ്ങളു അനേപബിച്ചിരിഞ്ഞു. വത്സരാജൻറെ ദാരുദരം, ബുദ്ധിശ്രദ്ധി, ഔദായ്യം, ദീനദയാലുപ്രാം മുതലായ മുണ്ണങ്ങൾ

വത്സരായമ്പരിത്വം അടുത്താനികളാൽ വികാരിച്ചു. 19-ാം നൂറ്റാം ശതാബ്ദി.

இதே உற்கங்கால் பூசுவத்தேவன் ஸபங்குத்தில் ஸு புதியூடிதாயில்லோக்கினா எனும் கல்பிங்கமதக, நேயும் விழுகேதுவினேயும் தோல்லிச்சுது கொள்ளும் உதய நாஜக்கர அரியிகாரம் அரவுமாக்கி எல்லாத்தும் உர சூக்கில்லை எனும் கணுக்கி வோயிட்டிச்சு.

வாஸுவத்தை புதியத்திக்கையை ஸபேமும் ராஸமாயி கால்பிங்கம் செய்து அரியாதெ களூடு தாங்க புதுத்திச்சு காலிஞ்சும் கஷ்மிக்கேள்வமென்று அபேக்ஷிச்சு. எனினும் பேதும் ஜாங்குவும் அரியிக்காதிதானதென சோலிச்சு. “மஹாராஜனி ஜேஹூத்தியாளைங்கம் அஷ்டங்க ஸக்லிச்சு தான் தத்தாவு வதேஶாளைங்கம் உஷா விவரமில்லாதெ பரிசுாரிக்கிலதயில் ஹதான் எதாங்க பரிசுத்தினங்க் எடு ணாகை ருத்திக்கங்?” எனும் வினிதயாயி புதியத்திக்க மாடுவடி பரவென்று.

“மஹாராஜனி, அணங்குதெட மாநாரமணங்கூல்லும் ஸம லமாயல்லோ, எனினும் சிகித்ஸகங்க் உடிதமாய ஸங்கா வான் செய்க்காதில்லை என்றால் ஹது விதிசு?” எனும் வீடு ஷக்கங் சோலிச்சு.

“ஹா காஞ்சு எதாங்க கரிகாலும் விழுக்கையில்லை, நினையாக குதால்லை கிழ்ச்சுதியில்லை நான் ராஞ்சும் அத்தோஷிக்க நான். எதாங்க கூஷித்தும் போலெ ஹபூபாலு தனே புதுத்திக்கங்” எனும் வாஸுவத்தை உத்தரம் பரவென்று.

“விச்சரைத்துரே கை நீட்டு. பள்ளுவத்தைக்கின்றை, பாளிக்குவத்தைக்கின்றால். மஹாராஜனி அணங்கத்தியும் தெகை கவான ஸமமாகிட்டுங்க ஹதா தழுராயை தான்” எனும் வாஸுதகங் அரியிச்சு.

வாஸுவத்தை புதியத்திக்கையை நூல்வழிக்கும் ரதாாக்ரஸா ணாகூக்காளூடு அலபங்கரிச்சு, விரேஷமாய பட்காங்வர

അമൈ ഡിപ്പിച്ചു അവളോട് കൂടി തെത്തുസന്നിധിയിൽ പോയി
അവളുടെ കൈയെടുത്തു ഭർത്താവിന്റെ കൈയിൽ ഫീതി
പൂർം വെച്ചു, “അന്നേന്നുംരാഗത്താൽ ദശബദ്ധരായ
നിങ്ങൾ ദാംപത്രുസ്വംബം ബഹുകാലം അനഭവിച്ചു സുഖി
ചീരിപ്പുാൻ ജഗദ്ദീശവരനോട് പ്രാത്മിച്ചകാഷ്ടിനു” എന്ന
വറ്റിക്കപ്പോൾ സഭയിലുള്ളവർ എല്ലാവരും മഹാരാജൻി
യുടെ ഉദാരമ്പുഡിയേയും തെത്തുവിത്തിനു വേണ്ടിച്ചേര്യുള്ള
സ്വാത്മപരിത്രാഗത്തേയും ഉച്ചത്തിൽ ദ്രാംലിച്ചു രാജാ
വിന്റെയും രാജാനിമാനങ്ങേയും അയ്യുരാഞ്ചുദയസിലി
ക്കായി ഭക്തിയോട് കൂടി പ്രാത്മിച്ച.

ശ്രീ ശ്രീ ശ്രീ.

മുന്നാം വണ്ണം.

രത്നാവലി.

ആധാഷ്ഠൻറ മുന്ന മനോഹരത്രപക്ഷങ്ങളിൽ വെച്ചു രത്നാവലി രണ്ടാമത്തേതതാക്കണ. അതിനാം നന്നാം തുടി യായ പ്രിയദർശികക്കു തമ്മിൽ സാമ്രംഖ്യങ്ങൾനാ പറഞ്ഞു വല്ലോ. ഉദയനൻ സിംഹാശക്മാരിയായ രത്നാവലിയെ വിവാഹം ചെയ്ത കമ്മയാണ നാടകവസ്തു. പ്രിയദർശിക ദൈപ്പോലെ രത്നാവലിയും വസ്തുരാജ്ഞിയായ വാസവദത്ത യുടെ അനുഭവത്തിയാണ. ഈ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പക്കളും ഭാരതവ ഷ്ടത്തിലേ പ്രാചീനരാജാക്കന്മാരുടെ ഗ്രാഹംസ്ഥ്രപ്രവാഹ തതിനാ നേരിട്ട് വിംഗ്ലൂ ബന്ധുക്കാന്നിക്കുന്നു. മേഖാഭേദില്ലാതെ പ്രശാന്തമായ സംസാരയാത്രയിൽ ദംപതിമാരുടെ ഫ്രേഡ തതിനാ ചിലപ്പോൾ ഭംഗം വരുമെന്ന ശക്തിച്ച നിവാരണാ പായങ്ങൾ ആലോച്ചിക്കുന്ന ഭാർത്തയുടെ പ്രശ്നസ്ഥായ ടാറി ശ്രമങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രിയദർശികയുടെ വിവാഹത്തിന്റെ ശേഷം ഉദയനൻ വാസവദത്തയും ദേശ്യം ദേശ്യം പ്രീതിക്കായി അധികകാലം അന്തരംപുത്രത്തിൽ കഴിക്കേണ്ടി വന്നു. ദൈണ ഗവധാരയാണെന്നറ ദ്വാരം ദിനപുത്രപാം, വൈചക്ഷണ്യം, സപമി ഭക്തി; ജനരജ്ജന മൃതലായ ഗ്രാമങ്ങൾ വിപ്രേസിച്ച വസ്തു ഭ്രാന്തി സചിവായത്തനായി. സേനാപതിയായ തുല സ്നപാൻ രാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ആയു ധാര്മ്മാസം ശീലി പ്രിച്ച വിനീതരാക്കി. ഈ സേനാധിപൻ സ്വാമിക്കുന്നം ജാഗരുക്കുന്ന നീതിനില്ലെന്നും യുദ്ധവിശ്വനം ആയ നിമി തതം രാജാവിനു ശത്രുഭയം ഉണ്ടായിത്തന്നില്ല. വസ്തുകൾ നമ്മൾച്ചിവന്നായി കാമന വസന്തം എന്നതുപോലെ രാജാ വിനെ ഭജിച്ചുപോന്നു. ഈ മുന്ന ഇപ്പു നാതം അവരും

തട പിതാവു മുന്പ് ഭരിച്ചിരന്ന ഉദ്രോഗത്തെ പാരംപര്യം കുമതകിൽ നടത്തുകയായിരുന്നു.

രികാൽ യൈഗസ്യരാധണൻ കെ സിലുബ്രേഡേം കേപ്പം ഹ്യാൻ സംഗതിവന്നു:— “സിംഹാളചക്രവർത്തിയുടെ ഘുത്തി യെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ സാവംഭേദമനാണീയം.”

സ്വാമിയുടെ അര്ഥന്നതിക്കായി നിത്രം ഉസാഹിച്ച പ്രവൃത്തിക്കുന്ന മന്ത്രിക്ക് ഉത്തരേം കേമഹായി ഉജ്ജപ്ലിച്ചു. അതിവിപ്രകൃഷ്ടം ഒരു രണ്ട് രാജുങ്ങളേയും വിവാഹം നബേസ്യത്താൽ യോജിപ്പിച്ചാൽ സിലുബ്രേഡേം എഴുപ്പും മലിക്കം എന്ന വിശ്വസിച്ചു. തന്നെ സ്വാമി സാവംഭേദമൻ ആയാൽ സാവംഭേദമസചിവൻ എന്ന അര്ഥന്നതെപ്പെടാവി തനിക്കും കിട്ടുമെന്ന് ആരംഭിച്ചും കൊണ്ട് യൈഗസ്യരാധണൻ സിംഹാളത്തിലേക്കു രാജപ്രാണിയിക്കുന്ന അയച്ചു. അവർ മുഖാനന്തരമായി സിംഹാളവും തന്മാവലിയെ ഭാസ്യായി വത്സരണം കൊടുക്കേണമെന്നു പ്രാത്മിച്ചു. സിംഹാളരാജനായ വിക്രമബാഹുവിന്ന് ഈ അര്ഥത്തിന് ആശംസനിയായിതേരാന്നിയില്ല. കാരണം വത്സരണെന്നു പട്ടമറിഞ്ഞി വാസവദത്തെ വിക്രമബാഹുവിനെന്നു ഭാസ്യയുടെ ഭാഗിനേയായിരുന്നതു നിമിത്തം തന്മാവലിയെ വത്സരണം കൊടുത്താൽ സാപ്രത്യേജ്ഞങ്ങളും ശക്കിച്ചു വാസവദത്തെയുടെ മാത്രാപിതാക്കാമാർ വ്യസനിക്കുകയും തന്മാവലിയുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരോധമായി വത്സരണമായി നവീനസംബന്ധം തുടങ്ങിയതിനാൽ വിക്രമബാഹുവിനോട് പേജ്ഞപ്പെട്ടു ഭകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെന്നരെല്ലാം ആലോച്ചിച്ചു സിംഹാളശാഖ സംബന്ധമുണ്ടോ ചേക്ഷിച്ചു. ഈ നിരക്കരണം ശ്രദ്ധമാക്കാതെ മന്ത്രിഗ്രൗണ്ടും ഉദ്ദിഷ്ടകാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നു നിവൃത്തിനായില്ല. മഹാമാർ വിംലും അഭ്യുദായ ലക്ഷ്യമാക്കാറുണ്ടോ?

ആശുകാലം തുടങ്ങി, ഉഷ്ണം വദ്ധിച്ചു, ധനികന്മാർ സുവ

തനിന്നായി തണ്ടും തണ്ടും അധികമുള്ള നാട്ടപുറങ്ങൾ കൂർത്തു ചെന്ന താമസിച്ചു. കൗശലാംബിക്കു സമീപമുണ്ടായി തന്ന പ്രാവണികം എന്ന നഗരിക്കിലേ കൊട്ടാരത്തിൽ വസ്തു പ്രവർഷം വാസവദത്തയും ചെന്ന താമസിച്ചു. രാജാവു നായാട്ടിന്നായി കാട്ടിൽ പോയ സമയം പ്രാസാദത്തിനു ഭയക്കരായ തീ പിടിച്ചു് അതിനെ ഒപ്പു മാക്കിയെന്നും ദേവി ആ പ്രചണ്യമായ അശനിയിൽ അക്കഹ്നുട്ട് മരിച്ചുപോയി യെന്നും ഈ പ്രിയാവിനാരെത്താൻ വസ്തുവൻ അതിവിഷ ക്ലാനായിരിക്കുന്നു എന്നും യൈഗ്രാമാധ്യരാധനാൻ ഒരു ജനങ്ങൾ തിരെ പുറപ്പെട്ടു. ഈ വിവരം ബോധിപ്പിച്ചു രത്നാ റവലിയുടെ വിവാഹത്തെക്കുള്ള അനുത്മനാപ്പായ രണ്ടാ മത്തം ചെപ്പുന്നൾ ഉദയനാട്ടപ്പൻറു കണ്ണുകിയായ ബാദ്രു നെ പ്രണിയിക്കായി മന്ത്രിഗ്രേഷ്മൻ സിംഹാളത്തിലേക്ക് അയച്ചു. കണ്ണുകി വാസവദത്തയുടെ ശ്രോചനീയമായ മരണത്തെയും ഉദയനാട്ടപ്പൻറു ദയനീയമായ വിഷാദത്തെയും അഭിക്ഷിച്ചു രത്നാവലിയെ വത്സല്യുന്ന ഭാഗ്യാധികാരി പ്രാഥുമീച്ചു. ഈ അധികം ബുദ്ധി മുട്ടിച്ചു് അപേക്ഷിച്ചുതു കൊണ്ടും രത്നാവലിയുടെ ഉദ്പാദനത്തിനു ബാധകമായ കാശനം നാശിച്ചതു കൊണ്ടും വിശ്വവിശ്രദ്ധമായ ചല്ലവംശത്തിലേ രാജാക്കന്മാരുടെ സാതാനത്തുവായി ശേഷിച്ച ഉദയനാമായും ഉള്ള സംബന്ധം അററു പോകാതിരിപ്പുന്ന വേണ്ടി വിക്രമബാഹു ഈ വിവാഹം സമർത്തിച്ചു. സിംഹാളശൻ തന്നെ പുത്രിയെ മന്ത്രിയായ റാസുക്കതിയുടെയും വസ്തുവൻറു പ്രണിയിക്കായും നബാദ്ര ദ്രൂഢന്നെയും വശം ഏല്പിച്ചു കൗശലാംബിക്കിലേക്ക് അയച്ചു.

സിംഹാളത്തിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള തീംഖ്യാതയിൽ ഇ കൂട്ടത്തെ കൂട്ടുൽ പോകിത്തുപോയി. ഭഗവാന്മാരു യാന പ്രാതുരത്തിലേ കൈവരിച്ചു മാറി പൊങ്ങിയ ഒരു പലക പി

கிடை ரதாவலி கடலில் அதெடு போகாதெ கூங்கூட்டுத், ஸிஂஷூத்தித் தினா கட்டுத் காயிக் கூங்காஜுமாய் கீர்தா வைங்கியிலேக் போக்கா கை வூங்காரி ஸமுகுமஸு தித் காஷு பூட்டுக்கா ஒரு ராஜக்மாரிகைக்காணு ரக்கிடை. அவந்தெ அதுதிஜாதுத்தினாங் உக்கப்பதவிக்கங் உபிதமாகி வெறுமாகிடை. அவந்தெ அதூலுதுக்கா கொ ஹாங் காணுக் காவசு கிருஷ்ணக்குத்தில் ஜகிடை கை மாறு குமாரி எருக்கா வூங்காரி கிஞாயிடை. அயாஸ் கைங்காங் வியித் தீர்த்திய உட்கை அது குமாரிகை செய்கையராய் ளாங் வரலே கொடுத்தது. ஸாக்கத்தில் காணுகிடுகியது கொணு மஞி அவாஸ்கா ஸாக்கிக் கீருகா பேர் கல்லிடை. அதுதாங் அவந்தெத்திரிடைக்கிரிடூங் மஞி அவந்தெ ஸாக்காத்தேர் வெறிவாக்காதித்தான்.

மஞிவரங் ஒரு தத்தினை ராஜ்ஞியுமாகி பரிசை மாகி. தக்கங்கள் உடுத்துக்காஞ்சியிக்கை ஒனியுது காலமாவ ஶுமாயது கொணுக் குவந்தெ ஶோது, நாமேயது, அதுசமம் முதலாய விஷயங்களைங்காங் அரியிக்காதெ குவஞை உபிதமாகி ஸங்கவிக்கைமாங் அவேக்கிடை. ராஜ்ஞி குவஞை கை அவதை: பூர்வரிசைக்காரியை பரிசூலிடை. ஒரு புதுத்தெ ஸெங்காஞ்சுதிரையை காணு தெர்தாரு தேவி சூபோயாலோ எருக்கை சகிடை ராஜ்ஞி அவாஸ் அவேமை திதிக்கங்கள் தேவி விவசயமாக்காதிரிடூங் ஸபா புதுத்தெ கொள்கிறான்.

ஜக்கால் தாஞ்சாஞ்சுதெதொடெ காத்துகொள்கிறான் வஸ நத்துகாலு அதுரெகிடை. உஜ்ஜபுலமாய வரிப்பறைங்கா யரி டை ஶோலிகாங் தேவி புக்காயை. ரிசிதுவாஸ்கு ங்காலோடு தூக்கிய அரஸங்பூவுக்குங்கா தேவி கொள்கை அது குக்கத்திரத்துக்கியை கொக்கியரையோ எருக்கா தோன்கி. புது

ബൈദ്യിലേ പ്രസന്നതയും സൗഖ്യതയവും ഒരു വായു വഹിച്ച കൊണ്ട് വത്തന സൗരഭ്യവും വിഘ്നങ്ങളെല്ലാം ദിനത്തോടും അനുഭവിച്ച ലോകത്ത് താപത്രായങ്ങളെ വിസൃഷ്ടിച്ചേം അന്ത്യന്തം സന്ന്വേഷിച്ചു.

പണ്ട് മുഹമ്മദേവൻ്റെ വരതനാൽ അരജേയനായ താരകാ സുരന്റെ യൂദ്ധത്തിൽ ദേവരാർ പരാജിതരായി മുഹമ്മദേവനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ശിവനാണാക്കന്ന കമാരെന്ന സേനനാനിയാക്കി അസുരന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്താൽ ജയം സിദ്ധിക്കുന്ന ഏന്ന മുഹമ്മദ് അത്താവിച്ചു. ശിവൻ സതീദേവിയുടെ മരണം മേത്രവായി ഹിമാറ്റിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു തച്ചു ചെയ്തായിരുന്നു. വിധുരനായ ശിവനു പുതുൻ എന്നെന്ന ഉണ്ണാക്കം ഏന്ന ദേവൻ വിശാദിച്ചു. “ശിവനാപ്പുരിചരിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉമാദേവിയിൽ അന്ന രാഗം ജനിപ്പിച്ചു ദേവിയെ ശിവൻ പരിഗ്രഹമാക്കാൻ വസ എന്റെന്നു സഹായത്തോടു കൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ട്” എന്ന കാമ ദേവൻ അറിക്കിച്ചു.

ദേവേന്ദ്രൻ ഈ ഉപായം അഭിനന്ദിച്ചു. കാഞ്ചിലി കാക്കി വസന്തനും കാമനും ഹിമാറ്റിയിലേക്കു ചെന്നു. ദാര്ത്തി ശിവസന്നിധിയിൽ എത്തിയദ്ദേപ്പാം ശിവൻറെ സൈമ തും നബിപ്പിപ്പാൻ കാമൻ മോഹനാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. ഇതു അംതരിത്തു ശിരാന്തരി നിടിലാഗികൊണ്ട് കാമനെ ദഹിപ്പിച്ചു ഭസ്തുമാക്കി. ഭന്താംിന്റെ അകാലമരണത്താൽ ശ്രോകാവിശ്ചയായ രതിദേവി ഉച്ചത്തിൽ വിലചിച്ചു. ഈ പ്രലാപം കേട്ട ദയാദ്രചിത്തനായ ശ്രീപരമേഖലൻ അതുപാശെയ്തു:— “ദേവസൈന്യങ്ങൾക്കു യുദ്ധത്തിൽ സദാ വിജയം നീളുവാൻ വിദ്യാഭ്യനായ ഒരു സേനാധിപൻ അവതരിപ്പാൻ വേണ്ടി മദനൻ സ്വന്തമാവിന്നേയും കൂടി സമർപ്പിച്ചു സ്വന്തമിസമീക്ഷിതം മഹിസുമുക്കാൻ സന്നദ്ധനായതുകൊണ്ട്” ആ

କେତେବେଳେ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ଆଜି ଏହାଣ୍ଡା ପ୍ରତିବାହିଂ
ଏବା ଗୁରୁତବରେ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ଏହାରେ କାମ କରିବାକୁ ନାହିଁ ।
ଏହାରେ କାମ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ଏହାରେ କାମ କରିବାକୁ ନାହିଁ ।

ഉദയന്നുചൻ പ്രാണാദത്തിന്റെ വെണ്ണാടത്തിനേൽക്കു
വന്നനിന്നു കൊശാംബിയുടെ സഹിക്കത്തെയക്കണ്ണു സന്ദേഹ
പറിച്ച് വസന്തക്കോട്ട് പറഞ്ഞു:— “ഈൻ ഇപ്പോൾ അന്ന
ഭവിക്കുന്ന സന്തുഷ്ടിയെ വിവരിപ്പും എൻ്റെ വാക്കുകൾക്കു
വെവെവമില്ല! എൻ്റെ രാജും നിന്റുപത്തം തന്നെ. ഉദ്രോ
ഗസ്ഥാർ രാജുഭാരം സ്രായമായി വഹിച്ച ദശമാക്കന്നു.
ആത്മക്കാളിലും നമുക്ക് ആരംകൂട്ടുലമായതു കൊണ്ണു രാജുത്തിൽ
ആരോഹ്യം, സത്യം, ഉത്സാഹം, സന്ദേഹം മുതലായ തുലി
പക്ഷങ്ങളിൽ എല്ലാടത്തും പ്രതുക്ഷമായ്ക്കാണും. ഭായ്യയായ
വാസവദത്തെ എൻ്റെ ആരാധ്യദേവിയാണ്. വസന്തകാ,
നീ എന്നിക്കു വിശ്വാസ്യുന്നായ വയസ്യുന്ന മാണില്ലോ! എന്നു
കാമദേവൻ എന്ന സംകല്പിച്ച് എന്നു ബഹുമാനിപ്പും ഇന്നും
വസന്തോത്സവം ആരാധ്യദേവിക്കുന്ന എന്ന് എ

“ତୋଷର, ହୁଏ ବସନ୍ତେତାମୟ ଓରପୁଅମାମାଯାଇ
ଫୁଲକ ବୁଝିମାନିପୁଅ ପ୍ରଜକମ କୋଣାକୁନ୍ତ କୋଣ୍ଟ”

എൻറീ ഡാലൈനെന അപധരിക്കുന്നതു മുായമോ?" എന്ന ചോദിച്ചു. വസന്തകൾ രാജാവിൻറീ ശ്രദ്ധയെ കാരണം വിഷയങ്ങളിൽ അതുകൂടി തുടങ്ങി— "അതാ, പ്രശ്നങ്ങൾ ശായി ജനങ്ങൾ റൂത്തം ചെയ്യുന്നു. ചിലർ മന്ത്രനിറമുള്ള ചെള്ളും ദാശലുകളിൽ നിന്നും സ്നേഹിതന്മാരുടെ മേൽ വച്ചി കണ്ണു. ചിലർ ഗീതം പാടുന്നു. ചിലർ ശ്വേതരും ചെണ്ട യും കൊടുന്നു. ചിലർ നാഗസ്പരം, മുരളി, കാമളം മുതലായവയെ ഉണ്ടുന്നു. ചിലർ വീണ വായിക്കുന്നു. മുന്തെന ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേ ആനന്ദത്തെ വെളിറ്റാക്കിക്കൊടുന്നു.

നഗരഭേദങ്ങളും രാജാവിനും അനുഭവ്യരും സ്വാഭി ഭാനവും വദ്ദിച്ചു. കൗൺസിൽ വെദ്രുണ്ടാരുന്നു അഞ്ചു കാച്ചിരിയെ അതിശയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസമുണ്ട്. കാംബം, അസംഖ്യം പെണ്ണരുമാർ കസറുള്ള പട്ടാവലും ധരിച്ചു⁶, ഉജ്ജിപ്പലമായ സ്പണ്ടാഭരണങ്ങൾ അണിക്കുന്നു⁷, അതുകൂടി അബൈർ കളം മുതലായ സുരഖിപ്പു ദ്രുംഭങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്താൽ അമോദത്തിന്തികളായി, മന്മോചനിക്കുന്ന കിരിടങ്ങൾ ധരിച്ച ശ്രീരം കംപ്പത്താൽ സ്വന്മഹിമയെ പ്രദർശിച്ചിച്ചു. അതിവിശ്വാസമായും അതി വിചിത്രമായും വിതാനിച്ചുലംകർിച്ചു നഗരത്തിൽ കൂടി റം മന്ദിരിന്മാരുണ്ടുണ്ടു സ്ഥാപിച്ചു മണ്ഡപങ്ങൾ ഉള്ള ദിക്കുകളിലേക്ക് ആരാധിപ്പാനായി ത്രവിതം പോകുന്ന ജനങ്ങളുടെ ദിപ്പരും വിചിത്രവും അതുകൂടാതുരും കണ്ണു രാജാവും സിനിച്ചു.

ശ്രീരംനെ ഇന്ന് വായസ്പുരം നഗരഭേദങ്ങളെ നിർക്കിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നും കാണുന്നമാലു വന്ന ഉഹാരാജത്തിയുടെ സന്ദേശം വണക്കമായി അറിയിച്ചു:— “പ്രിയപ്രാണനാമാ, രഹസ്യഭേദത്തിനും അടിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രതി
^{6*}

ന്തു ത്വിയെ എന്ന് പൃഥിക്കുന്ന സമയത്ത് അങ്ങുനും ഉദ്ധൃതി നാത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിപ്പോൻ അല്ലത്തിച്ച കൊ ഇള്ളുനോ.”

“രാജത്തിയുടെ ഇഷ്ടത്തിന് അനുസ്തുലമായി പ്രവൃത്തി കഴുന്നതു് എന്നിക്കു് എപ്പോഴും സന്ദേഹമാക്കാൻ ആരാധനാസമയത്തു് വന്ന ചേതനാബന്ധന ദേവിയെ അറിയിക്കു് എന്ന വശേഖരൻ ക്ഷാഖവനമാലയോടു പറഞ്ഞു.

ഉടനെ രാജാവും ഉച്ചവന്ത്തിൽ ചെന്ന തന്റെ വരവു കാത്തുനില്ക്കുന്ന പ്രേയസിരയക്കണ്ണു പചാരവാക്കകൾ ചെന്നു. മനമപൂജ കാബാഡി അഭ്യോകവുകൾക്കില്ലെന്നു തന്നെലിൽ കൂടും കൂടിയ ഭാന്തുന്നീകളുടെ ഇടയിൽ രാജത്തി സാഗരിക്കയുണ്ട്. അവപോലെ ഭർത്തുപ്പംഞ്ചിക്കു വിജയമായാൽ ദാർശന്നുത്തിനു ചുറ്റു വരുമെന്ന ശക്തിച്ച രാജത്തി ചെന്നു— “പ്രിയസാഗരികേ, നിന്റെ വശം ഏല്പിച്ച ശാരികയെ എന്നൻ വലിയ കാഞ്ചമായി വിചാരിക്കുന്നതു നിന്നു നിയാമപ്പോ. അതു കൊണ്ടു് ആ പക്ഷിയെ ഭ്രമായി സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടവൻ വേഗം ഹാട്. നില്ക്കാല്പാ”.

ഈ ശാസന കേട്ട സാഗരിക രാജത്തിയുടെ ഭഞ്ചിയിൽ നിന്നു മാറി പുക്കാഞ്ചുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചുനിന്നു്, അതു പൂജയ മഹോസ്തവം മുരത്തു നിന്നു കണ്ണു സലിപ്പോൻ ഉറച്ചു. രാജത്തിയുടുടെ ഹാമന്നപ്പുകൾക്കിയെ സാഗരിക തന്റെ സവിയായ സുസംഗത്യയെ ഭരം ഏല്പിച്ചുതു കൊണ്ടു് “അതു ഭ്രമായി ജീവിക്കുന്നബന്ധനം അവപോകു നല്കു നിയുയം ഉണ്ടായിതനു. പൂജകാബാഡി കുറച്ചു താമസിച്ചാൽ പക്ഷിക്കു് അപകടം കുന്നം വരാനില്ല. സംഖ്യാവിധിയും സംഖ്യാവിധിയും യിരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചു രായി പൂജകാബാഡി കനിച്ചു കൂടിയ സുമംഗലന്നീകളുടെ ഈ ചേതോമരസമേളനത്തെ വിട്ടു പോവാൻ സാഗരികു് ആരക്കുമായിതനു.

വാസവദത്തയുടെ സമീപത്തെ നില്ക്കുന്ന ഉദയനന്മ
ക്കണ്ട ക്ഷണം സാഗരിക അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിച്ചു. വൈ
താലികക്കാർ വഞ്ചേരുവരൻറെ ഹിത്തിയെ പ്രഖ്യാപിച്ചു
പ്രോക്കങ്ങൾ ചൊല്ലി. തന്റെ അച്ചുകൾ തന്നെ ഉദയനന്മ
വാദ്യാനം ചെയ്തു കൊടുത്തതു് ഓത്ത് സാഗരിക സന്തോഷി
ച്ചുവെക്കിലും രാജഞ്ചിയുടെ പരിചാരികയായ തന്റെ നികു
ജ്ഞ സ്ഥിതിനിമിത്തം രാജഞ്ചിപദം അനുഭവിച്ചും തനിക്കു
ധോഗമില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു നിരാശപെട്ട്.

സാഗരിക, സ്പൂഗതം പറഞ്ഞു:—“ചിത്രം വരച്ചു കഴിം എന്തു. ഫലമെന്താണോ? അത്വേം. കള്ളിൽ വിശ്വാ ചിത്രത്തിനു കേട്ട പറ്റും.” അവരാഡം തലയും തുണി നോക്കിയ ദോഖാർപ്പണ സ്വംഗതയെക്കണ്ണു ചിത്രം ഒളിപ്പിച്ചു വൈച്ച്.

“അംത മദ്ദനക്കുറ പിതുമാണോ. ഈ വസന്തോത്സവം

അത് ദേവനെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാനല്ല യോ ഇതു കേമമായി അത്
ലോചിക്കുന്നതു?" എന്ന സാഗരിക, ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ഈതു കേട്ട സുസംഗത വളരെ ധാര്യമായി തേരാട്ട കൂടി ചിത്ര
ഹലക്കത്തെ സാഗരിക, യുടെ കൈയിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടു
ചെത്തു് അതിലേ ഉദയനന്ന സമീചം ചിത്രലേവയായ സാഗ
രികയുടെ മുഖം വരച്ചു. “ഈ ചിത്രത്തിലേ മദനനാണാ
യിൽനാ ഇന്നതു തീപ്പാൻ എന്ന് രതിദേവിയെ വരച്ചിരി
ക്കുന്നു” എന്ന സുസംഗത തന്റെ അഭിപ്രായം അറിയിച്ചു.

ഈതു കണ്ണു കോപിച്ചു സാഗരിക, ചോദിച്ച — “സുസംഗ
തേ, എന്നർ തുപം ഇതിൽ വരച്ചുതിന്റെ സാരമെന്തു്?”

“സവീ, കോപത്തിനോ അരക്ഷേപത്തിനോ യാതൊരു
കാരണവും ഇല്ല. ഭവതിയുടെ മദനൻ രതിരധിതനായി
ശോഭിക്കുന്നില്ലെന്ന വെച്ച ചിത്രം ആണ്മാക്കി. സാഗരി
കേ, മതി മതി; കായ്യും മരച്ചുവെച്ചിട്ട് എന്തു ഹലം? ഉള്ളതു
പറയു.”

ഈതു കേട്ടേപ്പാൾ തന്റെ ഒഴിവിൽ സുസംഗത അറിഞ്ഞു
പോയി എന്ന സാഗരികക്കു വിശ്വാസമായി. എന്തു വന്നാ
ലും വിശ്വാസവാദ്യന ചെയ്യില്ലെന്ന് അവക്കേം പ്രതിജ്ഞ
വാദി സാഗരിക, വിവരമെല്ലാം മനസ്സു തുറന്ന പറഞ്ഞു.

ഈ രണ്ട് സവിമാതം അന്തിയന്ത്രത്തിലെ വിസ്രാംഭാലാ
പസ്തുവം അനാഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മനസ്സുഭാഷണം കേട്ട
യമാസ്ഥിതി അനുകരിപ്പാൻ ശീലിപ്പിച്ച ശാരിക, അവത്തെ
സംഭാഷണം മുഴവനും ഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ മനോഭ്യുമയെ
പൂരിച്ചു തീരാനായേപ്പാൾ സാഗരിക, മോഹാപസ്തുപ്പുട്ട്.
തന്റെ കാശണം സുസംഗത ചുണ്ണാമു കൊണ്ടു് ഒരു കിടക്കയു
ണ്ടാക്കി അതിൽ സവിയെക്കിടത്തി അവളുടെ മാരങ്ങു
മുണ്ടാക്കുന്നു എവച്ചു താമരയിലക്കാ കൊണ്ടു വിശി സപ
സമയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

കതിരലായത്തിൽ ഉണ്ടായിരന്ന ഒരു വിക്രതിക്കരണം ബന്ധനം വിട്ട് ഹട്ടിച്ചും കുറീറ്റുമായി കുറീറ്റുമായി വന്ന് ഈ സവിമാരെ ഉപദ്രവിച്ച് പരിമേതതിലാക്കി. മക്കബാധ ശിപ്പാൻ ഉള്ള ബലമ്പുംടിൽ അവർ ചിത്രത്തെ വിട്ട് തമാല വുക്കണ്ണള്ളട ഇടയിലേ ഇതണ്ണ പ്രദേശത്തു ചെന്ന രക്ഷാ പ്രാപിച്ചു. ഉടനെ തന്നേ ആ ദിജ്ജന്ത കൂട്ടിനരികേ പോയി അതിനെത്തരുന്ന് അതിലുണ്ടായിരന്ന തയിൽ പഴങ്ങളും തിനാ തീരു ഹട്ടിപ്പോയി. കൂട്ടിൽ വാതിൽ തുറന്ന കിടക്ക നന്ന കണ്ണു പക്ഷി വളരെ സന്തോഷിച്ചു. വളരെ കാലം ന എറ്റു മായ്യോയ സ്പാതരൂപം വിണ്ണും അരബിപ്പാനായി ശാരി ക പറന്ന പോയി. രാജഞ്ചി വിശ്വസിച്ച ഭരണപ്പെട്ടിച്ച പക്ഷി പോകുന്നതു കണ്ണു ദയപ്പെട്ട ചിന്താകലമാരായ ഈ സവി മാർ അതിനെപ്പറ്റിടിക്കാനായിപ്പറ്റിനാലേ കാടിച്ചുംടിരയകില്ലും അതിനെപ്പറ്റിടിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. ഏന്നാൽ രാജഞ്ചിയുടെ പക്ഷിരയകാം തന്റെ ചിത്രത്തുപ്പറിയായിരന്ന സാഗരികയുടെ ചിന്ത.

സംവത്സരത്തിലേ എത്ര ആത്മവിലും എത്ര ചെടിയൈ പ്പോലും ഇന്ത്യം പോലെ പുണ്ണിതമാക്കാനുള്ള വിദ്യയെ ഒരു വിശ്രൂതയോഗി വത്സരാഖനെപ്പറ്റിപ്പറ്റിച്ചിരന്നു. ഈ വിദ്യ ദയപ്പരിക്ഷിച്ചു നോക്കാവാനായി രാജാവു് ഒരു മല്ലികാവ മുളിയേയും രാജഞ്ചി ഒരു മാധവിലതയേയും എടുത്തിരന്നു. ആത്മാട ചെടി ആത്മം പുംക്രമെന്നു രാജഞ്ചി വാതു ചെച്ചി തന്നു. വത്സരാഖൻ പുത്രനായിപ്പറ്റിച്ചു ഉദ്ധാനവിദ്യയെ തന്റെ വള്ളി പുംക്രാനായി പ്രയോഗിച്ചു. വിദ്യ മലിച്ചു വോ ഏന്നറിബാനായി രാജാവു വസന്തക്കൊട്ട തുടി ഉദ്ധാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. വയസ്പരശൻ സാമത്ര്യം കണ്ണു് അദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഉത്സുകനായ വസന്തക്കുട മലിക പുറ്റിച്ചുനോ ചീന നോക്കാൻ മുന്നോട്ടേ പോയി.

அனூல்புங் மொத்தக்ஸு கொள்ளு நிர்ணயத் திட்டத்தை மலீகரைக்காண்டு வி
சுப்பிகள் அந்தப்போது. மலீக விகாஸிசூ தாதாருணைகை
பூர்த்து காட்டி ஸாரேதாஷ்தார் ராஜதியூட் என மாயவிரைப்புவில்
மாஸிக்கை ஏனை உங்கிசூ வர்ணத்தை வெளியீட்டு
உடன்தி வரை தாந்தர் ஸ்வாவிரை அநூலோடிசூ.

வர்ணத்தை வாசன கேட்டு ராஜாவு பாரதது :— “எதாந்
மலீகரைக்காளிசூாற் ராஜதி கோவிசூ விவஸ்தாவா. அ.
தாந்தர் ஸ்வாவிரைப்பு கவிதைதூ ஶோலிக்கை மலீகரை தேவி
அநூலைப்போக்கு குத ரெதுவாயிக்கைத்து.”

அநூலோப்பு ஹரணத்திமரத்தில் நினை ஒடு ரைப்புக்குத் தா வாசன
கேட்டு அவதார ஸ்வாவிரைத்தினை பெட்டு முடக்கி வரை. குத
தேவைத்தை கொண்டு வாசனை ரங்கிசூ விழுப்புக்கால் தெய்
நிமித்தம் விசூந் துக்கி. “அது மாண்புவாசன ஸ்வாவிரை
பூால் பவிசூ பக்ஷியாக்காற் தெய்தூட்டேனோ. வகுத்
ஸ்வாவிரைத்து தேவைப்பு ஸ்வாவிரைவில்லை. ஸ்வாவிரைவில்லை.
பக்ஷி பாரை பத்தை கேட்டு அவதார தாந்தரைப்பு
குமிக்கை” ஏனை விழுப்புக்கை செய்துப்போக்குத்து உதய
நால் பாரை நா :— “ஹ பக்ஷி குத தத்தெளிமத்தெயூடு என அதுலா
பாரத அநூலகரிக்காயானோ. அவதார அலிவாவமாயி அ
ங்கிக்கை செய்வானம் கவிமாதார ஸ்வாவிரை அரங்கிக்கை
வெள்கிலூ தாந்தர் பூத்து நாயிக்காத்தது கொள்ளு விஷ
ள்ளாயி அவதார உதேஷ்வரிசூ டாக்கை அதுக்கை ஹவ.
அதுலாகங்கு நிமித்தம் ஜிவநேயூ உபேக்ஷிப்பூால் அவதார
குத்துமாக்கை தோன்றானோ.”

ஹு விரேஷமாயி ஸ்வாவிரைக்கை குத பக்ஷிரை தேவை
மெனை யரிசூ போய்வே ஏனை தீவாய வர்ணத்தை உந்து
த்தில் சிரிசூ பாரதத்து கேட்டு பக்ஷி தெய்தூட்டு பாராபோ
கி. அநூலோப்பு அதிகைப்பிதூக்கன் ஹ ரங்கு ஸ்வே கித்தை

അം കദളീപ്പരഹത്തിൽ ചെന്ന. അതിനുകൂലത്തു് കഴിത്തെ കൂടി നേരും ചിത്രമലക്കേരയും രാജാവു കണ്ണു്. വത്സരൻ സാഗരികയുടെ ചിത്രവും പുരുഷാസ്ത്രരണവും മുണ്ടായുള്ളം കദളീപ്പരഹത്തിലും കാമാസിരൈ ശമിപ്പിപ്പാരഞ്ഞു മററു സാധന യോള്ളം വളരെ ഷാസ്ത്രപ്രക്രിയയും തുടർന്നു കിരിക്കിച്ചു. തന്റെ പ്രതികൂതിരൈ ധമാത്രവും പ്രീതിപ്പുരം വരച്ചു യുവതിക്കു തന്നിൻ ഗാഡാനരാഗം ഉണ്ടായും രാജാവു ഗ്രബിച്ചു കുറ സാദ്ധ്യചിത്രത്തായി.

ഇതിനിടയിൽ സപ്പസാധനങ്ങൾ എടുത്തു സൃഷ്ടിച്ചു വെച്ചുനായി സാഗരികയും സുസംഗതയും കദളീപ്പരഹത്തിനാ സമീപമെത്തി. അതിൻറെ അക്കത്തു നിന്നു സംസാരിക്കുന്ന പുതശ്ശമാത്രങ്ങെ ധ്യാനി കേട്ട് അവർ രൂക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു സില്ലാപം അറിയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇവർ സമീപമുണ്ടായെന്ന് അറിയാതെ വത്സലപ്പൻ സാഗരികയുടെ ലാവണ്ണത്തെ പ്രശംസിച്ചു തന്നിക്കണ്ണായ ആനന്ദത്തെ സൃചിത്വിച്ചു. സുസംഗത തന്റെ സവിയുടെ പ്രശംസ കേട്ട് സന്തോഷിച്ചു. “ഭരതിരൈ ഇനി താൻ ഒരു മഹാരാജനിരൈന്നപ്പോലെ ബുറ്റമാനിക്കും” എന്ന അറിയിച്ചു. സവിയുടെ ഫുംഗാലു കേട്ട് സാഗരികയുടെ മുഖവെള്ളം ലജ്ജയാൽ പക്കാ. സുസംഗത ചിത്രമലകം പിടിച്ചുവലിച്ചും കൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോവാരഞ്ഞു നാട്ടം നടിച്ച രാജസന്നിധിയിൽ വന്നാനിനു. അവിതക്കിതമായ നേരു സന്തുഷ്ടനാതിനു സംഗതി വത്തനിയ സുസംഗതയെ സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി വത്സലപ്പൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും അഉഭരണം എടുത്തു് അവസ്ഥക്കു സമ്മാനമായി ഏകാട്ടത്തു്.

ഇരു ഒദായ്യും കാണിച്ചു രാജാവിനെ അഭിവാദനം ചെയ്തു സുസംഗത ആഭ്രാനും സ്വീകരിക്കാതെ ഇങ്ങനെ

ബോധിപ്പിച്ച്:— “ആണ്ടാ, അലംകാരം അഞ്ചയുടെ അംഗവി യോഗം അവർക്കൊന്നില്ല. അതു സ്വപ്നമാനത്തു തന്നേ ഇത് ഓകാളുടെ. മഹാരാജാവേ, ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ധഹന്യം അടിയന്നറിയാം. പ്രിയസവിയുടെ ചിത്രം എന്ന് വരച്ചു കൊണ്ട് അവൾ കോപിച്ചു മുഖിത്തിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് വേണ്ടി മാധ്യസ്ഥം പറത്തു” എൻ്റെ ഗോഡയും കോപം പ്രശ്നപ്പിച്ചും ആയതു് എനിക്ക് ഒര് അനാറുഹവും പാഞ്ചാംഗമായ സംഭാവനയും ആകിം.”

ഈ മേളു വദ്ദേശാന്ത സാഗരിക നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് ഉടനെ ചെന്ന. .സുംസംഗതയുടെ ധാര്ഷിത്താർ കോപിച്ചു ലജ്ജാവിനയങ്ങൾ നിമിത്തം സംസാരിക്കാതെ അധോമുഖി യായ്ക്കില്ലെന്ന സാഗരികയൈക്കാണ്ടു രാജാവു് അവളുടെ കൈക്ക് പിടിച്ചു തന്റെ അരികെ ഇത്തതി. തന്റെ സ്നേഹിതയുടെ അധികപ്രസംഗം രേതുവായി രാജാവു് ഇന്നെന്ന അവിനയം ചൊയ്യാൻ തുനിന്തതാണെന്ന നിശ്ചയിച്ചു സാഗരിക കോപിച്ചു സവിയുടെ ഗോര ഗോക്കന്നതു കണ്ടു മറ്റാരാജാവു്, “ഭവതിയുടെ അഭ്യുദയത്തിനായി സവി ചെയ്യു ഈ അപരാധം ക്ഷമിച്ചുകൊംക്കു,” എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു.

സാഗരികയുടെ മുൻകോപം കണ്ടു വസന്തകൻ അവൾ വാസവദത്തക്ക സമയാണെന്നിക്കിപ്പുണ്ട്, “ഈതാ, ഇവിടെ രണ്ടാമത്രം വാസവദത്ത്” എന്നുചൂത്തിൽ പറത്തു.

ഈ വാസ്തവത്തെത്തരിറായി ധരിച്ച രാജാവു ഭയപ്പെട്ടു തന്റെ കണ്ണത്തെ ആഞ്ചേരിച്ചിപ്പുണ്ട് തയ്യാറായ സാഗരികയുടെ കരലതയെ വിട്ട് കളഞ്ഞു. സാഗരികയും സുംസംഗതയും ഓടിപ്പോയി തമാലവുക്കണ്ണളുടെ ഇടയിൽ ചെന്ന രക്ഷ മുംപിച്ചു.

തന്നെപ്പറ്റി വാസ്തവമായി വാസവദത്തെ അവിടെ എത്തി. രാജാവിന്റെ സംജ്ഞയപനം ഗ്രഹിച്ച വിദ്വാന്മകൾ ചിത്രമാ

ലകം എടുത്തു കൂടാതിൽ ഒളിച്ച് വെച്ചു. എല്ലാവരം മല്ലിക്കരയക്കാണ്റാൽ ചുറപ്പെട്ടു. മനോഹികാരങ്ങളെ അടക്കാൻ കഴിയാതെ വസന്തകൾ തന്നെന്ന് വയസ്സുന്നേറ്റി സാമ്പ്രദായം വിചാരിച്ചു ജനിച്ചു ആനന്ദം വെളിവാക്കാൻ തുള്ളിച്ചാട്ടി. അപ്പോൾ കൂടാതിൽ നിന്നു പലാക, നിലത്തു വിശേഷം രാജതി അതക്കൂടിക്കമായി വീണ പലകക്കെന്നു കേന്തു ക്രൈതാടം ആഖ്യായ്യുത്തേതാടം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ചിത്രങ്ങൾക്കാണിട്ടു രാജതിക്കരണായ വിസ്താരം എന്തായിരുന്നു? ഈവയുടെ താൽപര്യമെന്നുനാ രാജതി രാജാവിനോട് ചോദിച്ചു.

പ്രത്യേകപന്നമതിയായ വസന്തകൾ സമയോച്ചിതകായി പറഞ്ഞു:—“മഹാരാജാഈ, ഏത്തന്നെല്ലതെന്നറിയിച്ചിട്ടിട്ടും കൈ ഫലവുമില്ല. ഒരവന്ന തന്നെന്ന് ചിത്രം വരക്കുന്നതു സുസാധ്യമല്ല എന്നു എന്നു കൈ അഭിപ്രായം വരഞ്ഞു. എന്നേന്ന് അഭിപ്രായം നിരാധാരമെന്ന കാണിച്ചുണ്ടാൻ പ്രിയവയസ്യുടെ ചെങ്കു പ്രയത്നത്തിന്നേൻ ഫലമാണിതു. തന്നെന്ന് അംഗീകാരം രൂപീകരിക്കുന്നതു അഥവാ സാമർപ്പണം കൊണ്ടു സ്വീകരിക്കുന്നതു അഭിപ്രായം തേരേചുവണ്ണിച്ചുകഴിഞ്ഞു.”

ഈ സമാധാനം കൊണ്ടു തുട്ടിപ്പുട്ടാതെ രാജതി ചിത്രങ്ങളുടെ ഓടിക്കാണിച്ചു—“അഭ്യൂപതു, അബദ്ധയുടെ അഭികൈ അനുഭവമില്ലെന്നുത്തേതാട കൂടി ശ്രേണിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചിത്രം എഴുതി ഹലാബേന്നവുണ്ടം പ്രദർശിച്ചതു ആയ്യുവസന്തക്കനാണോ?” എന്ന ചോദിച്ചു.

“എന്നേന്ന പ്രാണേശവർ, അനുമാ വിചാരിക്കുന്നതെ. ഇതു എന്നു മുമ്പു കാണിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ കൈ പ്രതികൂതിയല്ല. എന്നാൽ അതു എന്നേന്ന കല്പനാശക്കിയുടെ സ്വഭാവം വിശ്വസിക്കു. നിത്യത്രോഗമായി കാലക്കേശം ചെങ്കുന്നതു പ്രധാനമായതു കൊണ്ടു സമയം ഇങ്ങനെ വിനിയോഗിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ.”

ഈ സംഭവം കാക്കതാലിയമാണെന്നു രാജാവു പറഞ്ഞു
തിനെ രാജ്ഞി വിശ്വസിച്ചില്ല. ഭർത്താവിനെ മൃഷിപ്പി
പ്പാൻ രാജ്ഞി ഇജ്ഞേഷ്ടകാതെ തുള്ളിപ്പേട്ട് ഭാവം നടപ്പിച്ചു.
കാരു മൃടി അഭിടെ താമസിച്ചു് ഉള്ളാനചാത്തപമനദിവിച്ചു
കൊണ്ടരാൻ ഉദയനെ നിബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും രാജ്ഞി
പെട്ടെന്ന തനിക്കു സൃഖക്ഷേത്രാധികാരിക്കുന്ന ഏന്ന പറഞ്ഞു്
അവിട്ടുനോ ചൊയ്യേണ്ടതു.

കമ്മുളിഗ്രഹത്തിൽ വെച്ചു സാഗരികയെ അല്ലെം കണ്ണ
മുതല്ലു വത്സരാജുനു സൃഖവും സ്വാസ്ഥ്യവും ഇല്ലാതായി.
അഭ്രഹം ക്ഷീണിച്ചു വളരെ കൂശനായി. രാജാവിനെൻ്റെ
ആധിയുടെ കാരണം വസന്തകൾ സപകാഞ്ചമായി അറിഞ്ഞു.
അഭ്രഹം അതിനെ പരിഹരിപ്പാൻ ആലോചിച്ചു. സൃഖ
സംഗതയെങ്കണ്ടു രാജാവിനെൻ്റെ അസ്പാസ്യകാരണം അഭി
ക്ഷു് അതിനെൻ്റെ നിവാരണാചായം കണ്ണു പിടിപ്പാൻ
അപേക്ഷിച്ചു. കാലാഗ്രബ്ദം ലിഡായ സൃഖ സംഗത സാഗരി
കയുടെ ദ്രിംഗ് മഹാരാജാവിനെൻ്റെ അവസ്ഥയെക്കാൾപാശ വലിയ
കണ്ണു മാണനുനു പറഞ്ഞു. ദ്രിംഗ് വെച്ചിരിതരായ ഇവതെട സ
മേമളിനത്തിനു പ്രയത്നിക്കാമെന്നു വാദാനും ചെയ്തു. അനു
വൈക്കേന്നും സാഗരിക വാസവദത്തയുടെ വേഷത്തിലും
സൃഖാഗ്രാത കാഞ്ചനമാലയുടെ വേഷത്തിലും മാധവീമണ്ണ
പത്തിൽ ചെന്നു രാജാവിനെ സന്ദർഭക്കേണാമെന്നു തീച്ചു
യാക്കി.

രാജാവിനെൻ്റെ എഴുപ്പയല്ലെത്തെ നീക്കാൻ വിക്രിയകൾം
സൃഖ സംഗതയും വളരെ നേരും ആലോചിച്ചു നിന്മിച്ചു ഈ
തന്ത്രം സഹായകമാക്കുമെന്ന് അവർ പ്രശ്നിക്കുമായി വിശ്വസിച്ചു.
സ്വാദിത്തങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിന്തും ജാഗ്രതകയായി
തന്നെ മഹാരാജ്ഞി ഈ കൂട്ടല്ലെല്ലാം അവിയാതിരിപ്പുാൻ
വേണ്ടിയ മുൻകുത്തലുംപാശ ചൊയ്യാൻ വിക്രിയകൾ വിട്ട്

പോയി. ദേവി ഈ തന്റെതേയും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് എല്ലാ വിവരങ്ങളേയും അറിവാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നങ്ങളെ പ്ലാം മലിച്ച.

സുത്രൻ അസ്തു മിച്ച്, സാധാഹാത്തിലേഡിംഗ് ട്രായക്സ് ഉദ്യാനപ്രദേശങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്തു. വിദ്യുത്കനോട് കൂടി രാജാവു മാധവിലതാഗ്രഹത്തിൽ ഫ്രേഡീച്ച് സങ്കേത സമലത്തിൽനാം. രാജാവു് ഒരു റിലാവഡിയത്തിൽ ഇതനാ ഫ്ലോം പൊസ്റ്റമനായി വസന്തകൾ ലതാഗ്രഹത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം കാത്തു കാവൽ നിന്നാം.

വസ്ത്രപഞ്ചാം കൂട്ടല്ലും ബന്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ വാസവദത്തക്ക സംക്ഷേപം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആ സാധി തനിക്ക് സ്വായമായുണ്ടായ കോ പമടക്കി. തന്റെ സപ്തത്തിയായി തെത്തുല്പീതിയിൽ പണ്ടുകൊള്ളുവാൻ സ്പൂല്പിക്കണമെല്ലാത്തു നിത്തുവാനം സു സംഗത നിയുക്തിചുവെച്ചു സങ്കേതസ്ഥാനത്തു സാഗരിക ദൈ കാത്തു കൊണ്ടിരുന്ന രാജാവിനെ എതിരേപ്പാനം ആ ലോചിച്ചു, കാശുനമാലയോട് കൂടി മഹാരാജനി പോയി.

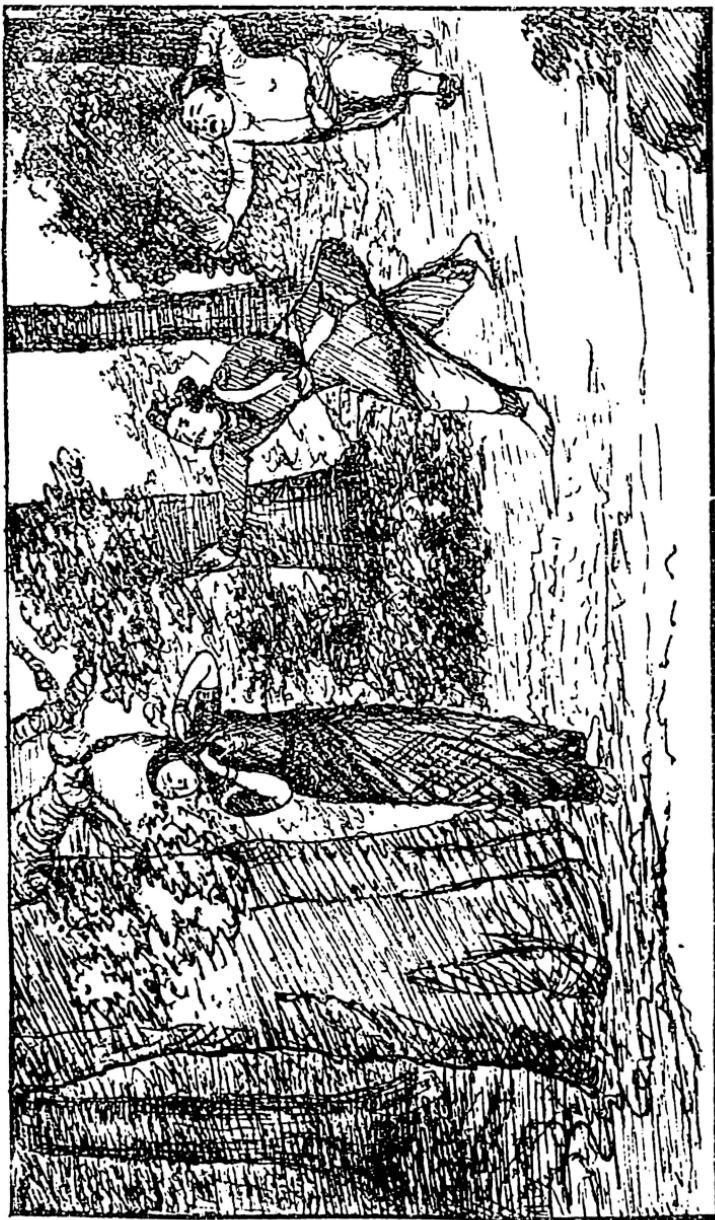
രാജ്ഞി വരുന്നതു കണ്ടിട്ട് വസന്തകൾ അതു സാഗരിക ധാരണനാ വിചാരിച്ചു തൽക്കഷണം അവളുടെ വരവു രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. വത്സലൻ ഇഫ്ലോം റൈറ്റ ത്തിൽ പ്രതിജ്ഞിച്ചു സെഷന്റുമുത്തി ബാഹ്യത്തിൽ ആവിം വിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന വിശ്വസിച്ചു് ഉൽക്കടമായ അന്നരാഘ തേതാട കൂടി തന്റെ ഭാന്ത്യോട് സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. സന്ധ്യാന്തരങ്ങളാൽ വിവേചനശക്കിക്ക ബലം ക്ഷയിച്ചു കാരണം രാജാവു സാഗരികയുടെ വേദവാം സംപ്രേഷിക്കായതുകൊണ്ടു് അവശ്യ പ്രത്യുംഗം വാസവദത്ത തന്നെ എന്ന വിശ്വസിച്ചു. തനിക്ക് സമൂഹമായി നില്ക്കുന്നതു സാഗരി കയാശണാം ഉന്നറിച്ചു രാജാവു പ്രയോഗിച്ചു സൗതിപദ

ഒരുക്കേട് വാസവദത്തയുടെ ഒരു വൈഹ്യത്കിരീകിലും രാജാവിശൻറെ വിശ്വാസവശ്വരന്മാരുടെ പരമകാഴ്ചയെ പുണ്ണിച്ചായി നിശ്ചയിപ്പുാൻ വേണ്ടി ആ സതീരിതം നിശ്വലമായെന്നും. ഈ വ്യാമോധം രാജാവിന്നു വളരെ രമണീയമായെന്ന് റിക്കേന്നു കണ്ടു. ആയതിനെന്ന അപനയിപ്പുാൻ മഹാരാജനി പ്രയതിക്കാതെ രാജാവിശൻറെ കാപട്ടത്തിശൻറെ അശായത്രം അഭിയുഖിയാൻ ഇഷ്ടിച്ചു. തന്നെ മുഖവിക്രാഡങ്ങൾ രാജാവിശൻറെ വിശ്വാസവദത്തെ മുട്ടപടം എക്കാണ്ടു മുഖം മറച്ചു സംസാരിക്കാതിതന്നു. കന്ത്രാജനസദ്ഗംഭീയ പജ്ജയം സാഗരിക, സംസാരിക്കണമെല്ലെന്നു രാജാവും വിശ്വസിച്ചു. “പ്രിയ സാഗരികേ, എത്ര അഭരംഗതേതാടു തുടി യാണു എന്നും ഭവതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതു! ഭവതിയുടെ പീപ്രസൗണ്ട്യം ലാവഞ്ഞവതിയായ വാസവദത്തെ ഒപ്പോ ലും ജയിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

രാജാവിശൻറെ ഈ ധാർശ്യം കേട്ട് അസഹ്യമായി വല്പിച്ചു ഫോപത്തെ അടക്കാൻ കഴിയാതെ രാജണി വിറച്ചു. രാജാവും കണ്ണാഡ്രോഷം ചെയ്യുന്നും ഉച്ചയോഗിച്ചു ഭജപാശത്തെ മേര തിച്ചു രാജണി സപത്രുധാര്യിനും അപമാനം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ മുട്ടവന്നും വലിച്ചു നിണ്ഠുതു തന്നെ സമജമായ പ്രാഭവതേതാടം അഭിമാനതേതാടം തുടി നിവിന്റെ നിന്നു, കണ്ണു തുടച്ചു പോവാൻ ക്രമാധാരി. വത്സരാജും ഇതു ചപലനായിതനുവെക്കിലും ഭായ്യിൽ നിപ്പാജമായ പ്രണയം ഉണ്ടായിതനുതു കൊണ്ടു തന്നെ അപരാധം ക്ഷമിപ്പുാൻ യാചിച്ചു. തന്നെ സ്നേഹപൂർത്തിയേയും അതഭരാതിശയ തേതയും രാജാവും പ്രശംസിച്ചു. രാജാവിശൻറെ പ്രസംഗത്താം അവസാനം വരേ കേൾക്കായോ രാജാവിശൻറെ ചാപല്പത്തെ നിന്നിക്കായോ ക്ഷമിക്കായോ ചെയ്യുതെ രാജണി ഭത്തുസന്നിധി വിട്ടു മാറി. ഈ കവിനമായ മാനദംഗതേയും മുസനക്കാ

ഈയ ഗ്രഹച്ഛൂലിന്മുതൽ കാത്ത് രാജാവു സാഗരികയെ ഒരിക്കലും കാണാൻ ഇടവരാതിതന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിതന്നു എന്ന വിചാരിച്ചു വിഷദ്ദത്തിൽ നിമണനായി.

രാജഞ്ചി പോയ ഉടനെ സാഗരിക മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം ദിംശ പിടിച്ചു ആ മാധവിന്മണ്ഡപത്തിൽ ചെന്ന. ഭാസ്ത്വം ത്താക്കണാർ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം സാഗരിക കേൾക്കാതിതന്നിട്ടില്ല. രാജാവു് അവളെ കാണാന്തിനു മുമ്പു് അവപു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭജ്ഞിയിൽ നിന്നു മാറിപ്പോയി. അവളുടെ കാലടിഡയാച്ചു കേടു വസന്തകൾ ഉദാഹരിപ്പിച്ചായ രാജഞ്ചി മനസ്സുലിംഗത്തു സന്ധാന താന്നിനായി വന്നിരിക്കയാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. രാജഞ്ചിയെ അദിവാദനം ചെയ്തു് ഷദായ്ത്രം പ്രശംസിപ്പാൻ വിഴുഷകൾ അടച്ചതു ചെന്ന. ഒരു ദേശം രംഗം കണ്ണ വിഴുഷകൾ തെട്ടിപ്പോയി. വള്ളികൾ പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാശം ഒരു മരക്കാമ്പിലിട്ട് താഴ്മികഫുത്തിൽ കെട്ടിത്തുണ്ടി മരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു മാന്‍രത്തണിയെ വിഴുഷകൾ കണ്ണ. അതു മഹാരാജഞ്ചിയും ധരിച്ചു് ഈ അത്രാസനവിപത്തു രാജാ വിനെ അറിയിപ്പാൻ ചാന്ന പോയി. പ്രഥമാദശം നിമി തന്മ വാസവദത്തു ഇന്നിന്നുക്കും ചെയ്യാൻ ഉച്ചതെന്നു പാശുംതാപത്താൽ എന്തും വെള്ളുതകി രാജാവു പ്രേയസി എയ രക്ഷിപ്പാൻ കാടിച്ചുന്നു. അതുപുരാഹത്താർ അഭി ഷിക്ഷയായ സാഗരിക പ്രാണത്രാഗം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എന്നു രാജാവു കണ്ണ. അപ്പോൾ രാജാവിന്റെ പ്രദയ തത്തിൽ ഉണ്ടായ അനേകം വികാരങ്ങൾ ഘോത്വായി അതു ക്രഷാഭിച്ചു് ഉത്തരംഗിതമായി. ഈ ശ്രോചനനീക്യാവസ്ഥ യിൽ അവപു മുംപേതത്തിലും തുടി കമനിയതരയായി റാജാവിനു തോന്തി. അവളുടെ കാടിപ്പിട്ടി ഇന്നിച്ചു പ്രേമോഹണ വിന്റെ പ്രാബല്യത്താൽ രാജാവു മേലിൽ സദ്ധത്തു

ஸுகர்ணக கு ஜோலேபும் அதிகாரம். 19-ஐ சூரிய மீண்டும்.

നായി നടക്കേണ്ടെന്നാരച്ചു സംകല്പിച്ചുപാ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു.

രാജാവിശൻറെ സന്ദർഭം വ്യസനകരമായിപ്പുത്ത് വസാനി ആത്മ കൊണ്ടു വാസവദത്താം മനസ്സാധം ഉണ്ടായി. ഭർത്താവു് അഭിമാനം ഉപേക്ഷിച്ചു കാല്ലുൽ വീണാ നമസ്സ രിച്ചു ക്ഷമിപ്പും ദൈനുഭായി യാചിച്ചതിനെക്കൂട്ടാക്കാതെ നിന്തുക്കും ബന്ധുമായി വിട്ടു പോയതു കൊണ്ടു് രാജഞ്ചി വിഷയ തിച്ചു. താൻ ഭർത്താവിശൻറെ നേരം ഇതു നിവൃത്തമായും സാഹസമായും മുഴുത്തിച്ചു പോയതു തന്റെ അഭ്യന്തര പദ്ധതികൾ ഒരു യോഗ്യഭായിലെപ്പുനാ രാജഞ്ചിക്കു ബോധുമായി. തെരുസന്നിധിയിൽ ചെന്ന സസ്യി ചെയ്തു വുന്ന് സ്നേഹം വാ ഫീപ്പിപ്പും രാജഞ്ചി ഉറച്ചു. സന്ധ്യാനം ചെയ്തു് അവും ദിവസമായ ഗാർഡുസുവചനവീപ്പും ഇരും ഇരുത്തെന്നു രാജഞ്ചി എത്ര ഒന്തുകുത്തേണ്ടുള്ളടക്കി പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു! ഉദയനന്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിരതിനായാലുമുഖം ഗ്രഹ തന്ത്രിൽ ശാന്തിസ്വാമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടെന്നു താൽപര്യവും രാജഞ്ചിയുടെ മനസ്സമന്വയത്തെ ത്രാവിതമാക്കിതീർത്തു. രാജഞ്ചി മാധ്യമി മണ്ഡിപ്പത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ രാജഞ്ചിയുടെ സങ്കുലിപ്പും ഭിവാസ്യജ്ഞാനങ്ങളായും വിച്ചു. കാരണം രാജാവു സാദ രികയും മായി സംസാരിച്ചു് ആനന്ദം അനുഭവിക്കായിരുന്നു. ഇതു കണ്ടു രാജഞ്ചിക്ക് അതിരിററ കോപം ഉണ്ടായി. വാസ വാദത്തെയും നീലലോചനങ്ങളിൽനിന്നു ചെങ്കണ്ണൽ ചുറ തത്തു ചാടി. അവളുടെ സൗഖ്യങ്ങളും കാംപുങ്ങളിൽ നിന്നു ചുറ ചെപ്പുടു കണ്ണാധനി ദുരാത്രു മുഴങ്ങുന്ന ഇടിയോ എന്നു തോന്തി. പ്രേക്ഷസിയുടെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ആവിഞ്ചാവ തന്താൽ രാജാവു് അതുനും പാഠിച്ചിച്ചു. സ്ഥാനം വിട്ടവാനോ ഭായ്യേം കരക്ഷം പറവാനോ സാധിക്കാതെ സ്കൂളും നായി. നിരാശാധികുത്താൽ ചുത്തശ്ശത്തും കളയാതെ എത്തുനേരയോ

വെയ്ക്കുന്ന അടുത്താഖ്യാത ഇന്ത്യൻ ചുമിച്ചു:— “അതിസാമത്ര്യ തോട് തീരി വേദിപ്പുചുമ്പിക്കുന്ന ഫൗംഗൾ നിമിത്തം സംഭവിച്ച തുപ്പാശങ്ങളാൽ കീടുമർശിവരുപ്പാശുട്ട് എന്ന പച്ചപ്പറമാത്മം അറിയിച്ചു. തുപ്പാശാലുകൾ അബ്ദിയം ക്ഷമിപ്പാൻ പ്രാത്മിക്കണം.” ഇടറുണ്ടാണ് പാശകൾ പറത്തും കൊണ്ട് വത്സലേരൻ വാസവദത്തയുടെ കാല്ലുകൾ നിലത്തു മണിൽക്കിടന്ന.

ഭർത്താവിന്റെ ഈ അനന്തരം കണ്ണിട്ടം ദയയോ ഭാക്ഷിശ്രമോ ലേണ്ട പോലും തോന്തിക്കില്ല. സാഡരിക പിരിച്ചണാക്കിയ ലതാപാശം എടുത്ത് ആ കഷ്ണഭ്രാംഖണബന മുറുകെ കെട്ടാൻ കാഞ്ചനമാലയോടും തന്റെ മുന്പിൽ നടപ്പാൻ സാഗരികയോടും രാജഞ്ചികള്ളിച്ചു. ഭാഗ്യവിധിനയായ ഈ കസ്തുകയെ ക്രൂഷമായി തെരിപിലിട്ട്. മഹാരാജാവും ഈ വിവരം വാസ്തവമായി അറിയാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി കസ്തുക ഉജ്ജയിനിയിൽ പോയിട്ടണണ്ട് ഒരു ശ്രൂതി പുറപ്പെട്ടവിച്ചു. രാജധിതം അനവത്തിച്ചു നടക്കുന്ന വിദ്ധികൾ സാഗരികയുടെ നിരയരാധിത്വം തെളിയിച്ചു് അവ ഒഴും ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു വിമോചിപ്പാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു്. എന്നാൽ രാജഞ്ചി തന്റെ നിശ്ചയം മാറ്റാൻ ഇപ്പോൾടാണതു കൊണ്ട് വസന്തകാലന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾ കൂടം മലിച്ചില്ല. വിദ്ധികൾക്കു കാത്രന്ത്രജീവിലും ദിവാകരങ്ങളായി കലാശിച്ചുവെങ്കിലും അവയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ദാനങ്ങൾ ജീവിലും വെളിച്ചതായപ്പോൾ രാജഞ്ചി അയാളെ ഒരു യൃത്തനായി വിചംഗിച്ചു ബന്ധനത്തിൽ വെച്ചു. അയാളുടെ അന്തര്മനയെ ഉപേക്ഷിക്കായും ചെയ്തു.

ഈപ്പോൾ വസന്തകവിയോഗത്താൽ എകാക്കിയായും വിച്ചു രാജാവു ചിന്താവ്യാകലനായി സ്വന്തതം പുറത്തു:— “അയ്യോ, എന്തെന്നു നിംഗാലുത്തിന്റെ അതിശയം! രാജഞ്ചി

വചന്നികയെ മറയ്ക്കുന്ന കോപമേധലാത്തെ അകറ്റുന്ന ഉപായപദ്ധനൾ എവിടെ? രാജതിരുടെ ഉദഗ്രന്ഥങ്ങാധത്തിൽനിന്ന് സാഗരികയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നെന്നും സാധുവായ വസന്തകഹന ഹാരാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിപ്പുണ്ട് മാർത്തും? ദേവിയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു കാഞ്ഞസിലിക്കശ്രമിക്കാം.”

വാസവദത്തയുടെ നിഞ്ഞക്കുണ്ടത്താലും സാഗരികയുടെ വിരദ്ധത്താലും വസന്തകഹൻറെ അസന്നിത്യത്താലും ഏകാകിയായ്ക്കീൻ രാജാവും തന്റെ ഭരവസ്ഥിതിയെ നിരക്കുന്ന ചിന്തിച്ചു ശോകം നിമിത്തം തുശ്ശഗാത്രനായ്ക്കീൻ. ശോകനിവാരണോപാധം ആലോചിച്ചു് ഉടനെ പ്രവൃത്തി കാതിരുന്നാൽ രാജാവു് ഉന്നതനുണ്ടി സിലി തുടക്കം എന്ന ബഹുജനങ്ങൾക്കു ഭോധ്യമായി.

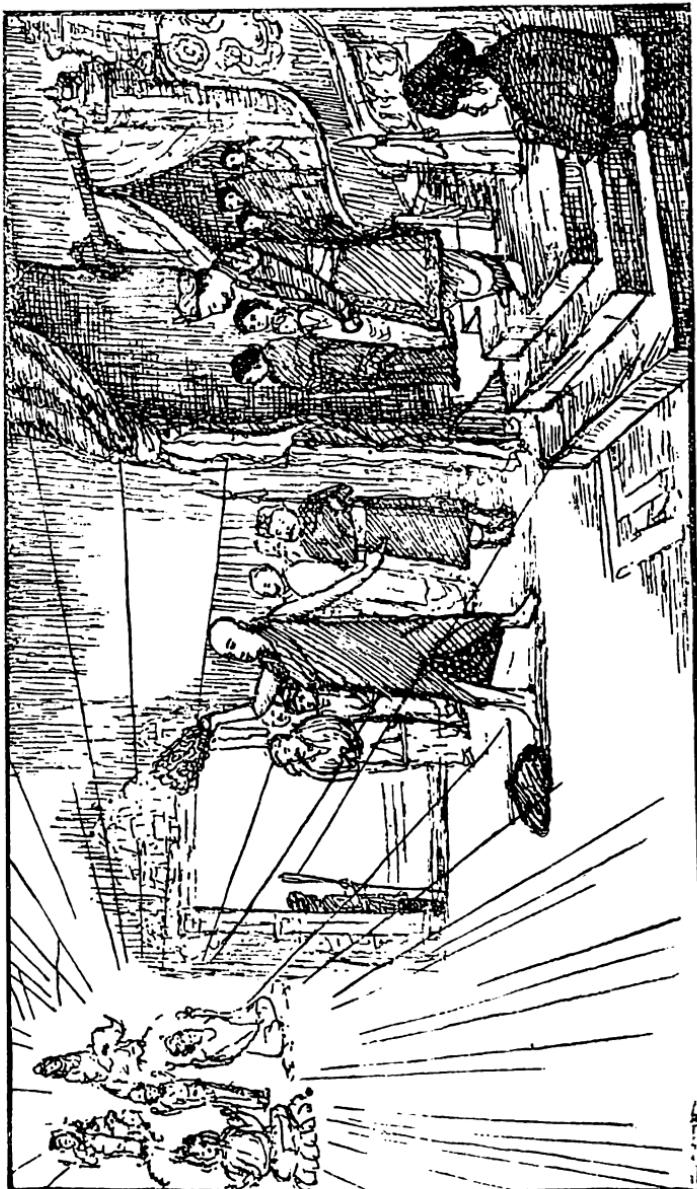
എന്നാൽ ദൈവാനൂളിലുത്താൻ ഈ വിപത്തു പുജകപാട്ടെ നേരിട്ടില്ല. വത്സരാജുത്തിൻറെ അതുത്തിയിലും ണായകോസലരാജും പിടിച്ചു സ്വാധീനമാക്കാൻ വത്സനു പറ്റി അയച്ചിതന്നുമണ്ഡപാണ് എന്ന സേനാധിപതി സമർപ്പിച്ചതിക്കൊള്ളുന്ന തട്ടെ അയച്ചിതന്നു വിജ്ഞപ്പിച്ചിരുത്തുന്ന ഉദയനും ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചു വിജയസിലിക്കാവശ്രയങ്ങളായ സന്നാധണങ്ങളും അയച്ചിക്കേണ്ടി വന്നു. അതുകൊണ്ടു വിശയാന്തരത്തിൽ വ്യാസംഗം ചെങ്കു കാരണം രാജാവിൻറെ മനസ്സിനു സ്വാസ്ഥ്യം ലഭിച്ചു, അദ്ദേഹം രാജുകായ്യങ്ങളിലും തുണ്ടിവെച്ചു. കോസലരാജുത്തെപിടിച്ചുടക്കിയ സൈന്യങ്ങളും തുടക്കി വിജയിയായ തമണ്പാണ് അച്ചിരേണു കൈശാംഖിയിൽ എത്തുമെന്നറിഞ്ഞു രാജാവു് എറിവും സ്ഥാപിച്ചുന്നുണ്ടായി.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ശംഖവസ്തിലിഡി എന്ന ക്രത ചെറുജാലികൾ രാജാധാനിയിൽ എത്തുമെന്നു കൈശാംഖിയിൽ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിനുമായ ഇന്ത്രജാലാലത്തെ രാജസന്നിധിയിൽ

പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ പ്രധാനമായി കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ വിദ്യേഷങ്ങൾ തന്നെ അന്തരുഹിക്കേണമെന്ന ശംഖരസിലിഡി മഹാരാജനിയോടു പ്രാത്മിച്ചു. രാജഞ്ചി ഒറ്റില്ലാലിക്കൾന്റെ അപേക്ഷയെ അനുവദിച്ചു. ഉത്സാഹ മായി എല്ലാ എല്ലാടക്കളിൽ ചെയ്തു രണ്ടു മൺകിങ്ങ് തന്ത്രിയി രിപ്പാൻ ആജത്രാവിച്ചു, കളി കണ്ണു രസിപ്പാനായി അന്തഃ ചുരുക്കിക്കൂട്ടു അറിയിച്ചു. നിബിഡതസമയത്തിനു മുമ്പു തന്നെ രാജശാലക്ഷിപ്പ് അഭമന്ത്രിയെ ജനങ്ങൾ വന്ന മുട്ടി. രാജാവും രാജഞ്ചിയും രാജാവിൽ പ്രവേശിച്ചു സ്വസ്ഥാനത്തു് ഇതന്നേപ്പാശ രാജാവു കളി തുടങ്ങുവാൻ കല്പിച്ചു.

രാജാജന്മത്തെ കേട്ട ഉടനെ ശംഖരസിലിഡി മെയിൽസ്റ്റീ ലിക്കാട്ടുട്ടത്തു് കന്ന കല്പുകൾ. ഹാ എന്താണുത്തു്! ഹാ അദ്ദേഹവും മായ പരമാണുത്തു്! ഇന്ത്രാദിവേവന്മാർ പ്രതു ക്ഷരായി സഭയിൽ ആവിഭിച്ചു. പ്രേക്ഷകന്മാർ ഭക്തി പൂർം ഏന്നിററ്റനിന്ന് അഭിവാദനം ചെയ്തു. തടവിൽ നിന്നു വിട്ടതൽ കിട്ടിയ വസന്തകൾ വന്ന ശംഖരസിലിഡി യോടു സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു:— “കാർജ്ജന്മനാബന്ധിൽ സാഗരികയെ കാണിക്കു. പ്രസന്നനായി രാജാവു” ഹൗദാന്ത്യത്തോ ഒട നല്ല സംഭാവന ചെയ്യും.” വിദ്യുഷകൾന്റെ ഉപദേശം അവസാനിക്കേണ്ടോക്കു ജാലവിദ്യക്കു മുടക്കം വന്നു.

സിംഹാസ്തിംഗനിനു രത്നാവലിയോടു കൂട്ടുത്ത കയ റിയിതനു വസു ഭ്രതിയും ബാദ്ധ്യനു കല്പുത്ത പൊളിഞ്ഞ ശേഷം ദൈവഗത്തും കരകാട്ടത്തു. അലുപ്പേദം സഹിച്ച തീവ്യരാത്രു ചെയ്തു കൈശാംഖിയിൽ എത്തി രാജസന്ദർഭ തനിനും അവസരം കാത്തു കൊണ്ടു പട്ടിവാതുക്കൾ നില്ക്കുന്ന എന്ന പ്രാസ്യമൾ വന്ന ഭോഗിപ്പിച്ചു. “വസു ഭ്രതി എൻ്റെ മത്രലഭവംശത്തിൽ ചേന്ന സംഖ്യയിരാക്കാതെ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ടാം” എന്ന രാജഞ്ചി

ବ୍ୟାକ୍ ଯେବେ କଥା କଥା

പറഞ്ഞു. അതു കേട്ട വത്സദ്രോഹം ചെന്തുജാലിക, നോട്ട് കളി നിൽക്കിക്കൊച്ചു വിത്രമിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അദ്ദോപ്പാം അയാൾ പീലിക്കുട്ട് എടുത്തു നന്ന കബുകിയ മഹാന്നത്തിൽ അശുഭ്യങ്ങളും തിരോദവിച്ചു. കാണിപ്പാൻ ബഹുവിഷയങ്ങളിനിയും ഉണ്ട്. അവരയിൽ എററവും അത്ഭുതകരമായതിനെക്കാണിപ്പാൻ അനവബ്ദിക്കേണമെന്ന് ചെന്തുജാലികൻ പ്രാത്മിച്ചു. രാജാവു് അയാളുടെ അപേക്ഷയെ സമർത്ഥമാണെന്നു കാണുന്നതു പറഞ്ഞയിച്ചു.

പണ്ടു തപ്പാലും റത്തമാനപത്രങ്ങളും ഇല്ലാതിനന്നതു കൊണ്ടു കുറവേരുന്നെല്ലിലേ വൃത്താന്തങ്ങൾ അറിയുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ കാര്യത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കാരണം അതിവിപ്രകൃഷ്ടമായ സിംഹാംബുദ്ധസ്താവകിലേ ബന്ധുക്കളുടെ കശലക്ഷ്യങ്ങളും അറിവാൻ വാസവദത്തു തിരക്കിയത്തോപ്പാം വത്സശൻരാസു ഭൂതിയുടെ അനുഗമനകാരണത്തെയും വികുചിതബാഹ്യവിനേറയും കാട്ടംബരങ്ങളുടെയും കശലത്തെയും കാറിച്ചു അനേപാഷിച്ചു. രത്നാവലി യാനപാത്രങ്ങൾനുത്താൽ നഷ്ടയായതു കൊണ്ടു തന്നെ അമേല്പിച്ചു കാഞ്ഞവും നിഃഖലമായപ്പേരായി വിചാരിച്ചു വിശ്വാസനായ മന്ത്രിക്ക് ഉടനടി മറുവടി പറവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വളരെ പണിപ്പെട്ട സകലമനോ വികാരങ്ങളും ഒരു വിധം അടക്കിക്കണ്ടു വസു ഭൂതി അറിയിച്ചു:— “സ്വാമി, വികുചിതബാഹ്യവേണ്ട മഹാരാജാ വിന്ന വധുവായി സമ്മാനിപ്പാൻ തന്നെ ചുതിയായ രത്നാവലിയെ എന്നേറയും വയസ്സും ബാഭുവ്യവേണ്ടയും വശം എപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നിഃഖലവരാൽ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടിൽ പൊളിഞ്ഞു നൂമ്പിയേപ്പായി; രജകമാരി സമുദ്രത്തിൽ വീണാശരം പോലും കണ്ണുകിട്ടിയില്ല. അദ്യോ കഷ്ടം.”

മന്ത്രിയുടെ കമ്മ മുഴവനം തീരനന്നതിനാ മുമ്പു “തീ, തീ” എന്ന നിലവിലും അരമനയുടെ അകത്തു നിന്ന കേപാക്കാ

രായി. അതിനാൽ രാജസഭയിൽ പരിഗ്രമമായി. സാഗരികയുടെ രക്ഷയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു രാജഞ്ചി വ്യാക, ലപ്പേട്ട്. രാജഞ്ചിയുടെ ഇഷ്ടമരിഞ്ഞത് “ ഉദയനൻ അശിഖ്യാലക്ക, ഒളിഷ്ടകാക്കാതെ എത്ത് ബാണം പോലെ ഹാടിസാഗരിക, യൈ ത്രേട്ടത്തു ചെന്നു. പ്രചബന്ധജ്ഞാലാഡാലക്ക, ഇം ചുറ്ററെപ്പേട്ട് അന്ന ഞങ്ങൾ പാടിപ്പുംതെ വിശ്വാദിച്ചു നില്ക്കുന്ന കൗക്കരയക്കണ്ട്. കാല്പ്പന്നേലകൾ നിമിത്തം അവപ്പാക്ക സെസ്പരമായി നടന്ന കൂട്ടായെന്നു കണ്ടു രാജാവു് അവരെ കൈകുളിൽ എടുത്തു ചുറ്റരു ചൂടി വന്നു. അതിനൊടു കൂടി അവുവസ്ഥിതമായി വൈകുത്തരുപങ്ങളിൽ തൃഞ്ചിച്ചുാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജ്വാലാമാ ലക്മ പോട്ടന്നനവെ കെട്ട് പോയി. അതിവിശ്വേഷമായ രാജമന്ദിരം ധാതോത കേട്ടു പററാതെ നിറം കാച്ചിയ തക്കം പോലെ ശോഭിച്ചു. സാഗരിക, യോട്ടകൂടി വത്സരോൾ വസ്ത്രത്തിയുമായി സല്പ ചിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മന്ത്രശാലയിൽ ചെന്നു. അവപ്പാക്ക് ഒരു അപകടകവും തട്ടാതെ രക്ഷയെപ്പേട്ടതു കണ്ടു വാസവദത്തു അതുന്നതം സന്ദേഹിച്ചു, അവളുടെ എ മുഖ്യാല നീക്കാൻ കല്പിച്ചു. വസ്ത്രത്തിയും ബാദ്യന്നം സാഗരികയെ സൃഷ്ടിച്ചു നോക്കി. തങ്ങൾ വിപന്നയായി എന്ന ഉംഗിച്ചിന്തന രത്നാവലിയാണെന്നു തിരിച്ചുറിഞ്ഞു, സന്ദേഹത്താലും ആദ്യമായി അതുവരുത്താലും പരവശ്രമാരായി, “അഘ്യ യോ ഭത്രാരികേ രത്നാവലി,” എന്ന ചുത്തിൽ നില വിളിച്ചു. “സർബ്രക്ഷനനായ ജഗദ്ദിശ്വരന്നുറ അനുഗ്രഹ തഥാൽ തങ്ങൾ ഭരമേറു കായ്ക്കും നിവർഖിപ്പാൻ സാധിച്ചുതു കൊണ്ടു തങ്ങൾ കൂത്തജ്ഞനമാതും ധന്യന്മാതും ആയി ദൗ വാനെ വന്നിച്ചു കൊഞ്ചുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു.

അരേന്നും ഇതു കേട്ട രാജഞ്ചി ആദ്യമായി പ്പേരും, ആദരം, അഭിമാനം, അപകടം, ലജ്ജ, അനുകാന മുതലായ വികാരങ്ങൾ തമ്മിൽ കലംഗിച്ചുതു നിമിത്തം രാജഞ്ചിയുടെ

എദയത്തിൽ വലിയ കേഷാഡം ഉണ്ടായി. “ഈ സാഗരിക്ക് തന്നെങ്ങാണോ എൻ്റെ ഭഗവിനി രഥാവലി? പ്രിയസാഖ ദിക്കേ, നിന്റെ മുത്താന്തം എന്തു കൊണ്ടു് എന്ന അർച്ചില്ലു്” എന്ന വാസ്വദത്തെ ചോദിച്ചു.

രാജ്ഞി സംസാരിക്കുന്നോടു വിദ്യുഷകൾ തന്റെ ശ്രീ ലോചനക്കുള്ളും ഘലിച്ചുതു കൊണ്ടു വളരെ സന്തോഷിച്ചു. പ്രിയസു് എത്തുംായ്യായിപ്പറിഗ്രഡിക്കേണ്ടിയിൽനാണെന്ന രഥാവലി തന്നെങ്ങാണോ സാഗരിക എന്ന് ഇപ്പോൾ തീച്ചു യായതു് കൊണ്ടു് അബാദൈക വിവാഹത്തിന് ഇന്നി യാതൊരു വിംഗ്ലി വും ഇല്ലെന്ന വിദ്യുഷകൾ വിശ്വസിച്ചു ചാരിതാത്മസി ലിഡാൾ ത്രജിച്ചുംടി ഒരുത്തം ചെയ്യുന്നോടു വിദ്യുഷകൾന്റെ മാറിടത്തിൽ ഇളക്കി പ്രകാശിക്കുന്ന മുത്തുമാലാരയെ വന്നു ഭേദിക്കണ്ടു്. അതു യാതുരാകാലത്തു രാജപുത്രി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു് മുക്കാഡാരം എന്ന തിരിച്ചറിഞ്ഞു് അതിന്റെ ആഗമത്തെ കണ്ണിച്ചു വസന്തക്കേന്നാടു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ വസന്തകൾ സാഗരികയും ഒട സവി സുസംഗത തന്നിക്കു സമ്മാനിച്ചുതാണു് ആ മുക്കാഡാവലിയെന്ന പറഞ്ഞു. സാഗരിക തടവ് പോകുന്ന സമയം മുക്കാഡാവലിയെ സൽപാത്രമായ ശ്രൂ മഹാന്നാശം സംഭാവന ചെയ്യുന്നു വേണ്ടി സുസംഗതകൾ എല്ലിച്ചു കൊടുത്തിയെന്ന. വസന്തക്കെന്നോടു ശ്രേഷ്ഠം നായും മുക്കാഡാരം അധികാരി ദാനം ചെയ്തു ദാനപ്പലം താഴ്ചാ സവി ഉടനെ അനാദിവിപ്പൂനായി ആൺഡിപ്പറിക്കേണ്ടു് എന്ന അപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിദ്യുഷകൾ പറഞ്ഞതുതു അമാത്മ ഭാഗണന്ന സാഗരികയും സുസംഗതയും സമ്മതിച്ചു. അതു കൊണ്ടു് സാഗരികയെന്ന രഥാവലി എന്ന മുണ്ടിനായി തത്തളിഞ്ഞത്തിനാൽ അരാമനയില്ലെന്നുവർ എല്ലാവരും എന്ന ദുഃഖം സന്തോഷിച്ചു.

സവ്വത്രസപ്തത്രനായ ദൈനംഗന്യരായ
ജീവനിയിൽ വന്ന് അഭിവാദനം ചെയ്ത് ഈ
ം ചമ്പ്യാനഞ്ചു കാരണം ഖോധിപ്പിച്ചു:— “സിംഹ
- പുത്രിയായ രഥാവലിയെ വിഖാഹം ചെയ്യുന്നവൻ
ക്ഷുണ്ണമൻ ആകും എന്ന സിഖാദേഹം കേട്ട് ഈ അള്ളു
ന്നതപദം സ്വാമി അന്നവിക്കേണമെന്ന അഭിലാഷത്താൽ
പ്രോത്തനായി ഞാൻ കാഞ്ചം സാധിപ്പിപ്പാൻ നിാന്തരം മു
യത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈശ്വരകൃപയാൽ എൻ്റെ പരി
അമ്മാർ ഇട്ടോൾ ഫലിച്ചു ഞാൻ കൂതായ്മനായി. ലാവ
ഞക്കുപാസാദത്തിനു പിടിച്ചു തീക്കിൽ മഹാരാജൻി മുതി
പ്പേട്ട് എന്ന വ്യാജം കാഞ്ചവശാൾ പുറപ്പെട്ടിക്കൊണ്ടി വന്നു.
ഭേദം ശ്രദ്ധയല്ലിനു വധിപ്പിപ്പാനഞ്ചു തത്പരതയാൽ ഈ
അമംഗലകരമായ വർത്തമാനം പ്രസിദ്ധമാക്കിയതു കൊണ്ടു
മഹാരാജൻി ക്ഷമിച്ചു എന്ന രംഗിക്കേണം എന്ന സവി
നയം പ്രായമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ഈ കേട്ട രാജൻി മുഴുച്ചു യായി; സചിവവരാൺറ
വൈചക്ഷണ്ണരതെ അഭ്യന്തരം ദ്രോംലിച്ചു. കൂടും നിമിത്തം
തമ്മിൽ കൊണ്ടാരു പരിചയിപ്പാനും സാധ്യമല്ലാത്ത രണ്ട്
ഭഗവിനിമാരു കുനിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു ഒരേ ഗ്രഹത്തിൽ നിബാ
സിപ്പിച്ചു ഗ്രഹിണിച്ചാദത്തിനും അംഗമായം ഭേദംഭാഗ്ര
സ്ഥാനിൽ സമഭാക്കകളും ആക്കിയതു കൊണ്ടും തന്റെ ഭേദം
വിശദം സാവംഭാമതപം കിട്ടാനും അനുഭാവപാശ്രൂമം
ചെയ്യുതു കൊണ്ടും മഹാരാജൻി തന്റെ കൂതുള്ളതയേയും
കൂതും തന്റെയേയും അറിയിച്ചു മന്ത്രിഗ്രൂപ്പും ബഹുമാനിച്ചു.

രഥാവലി തന്റെ ഭഗവിനിയെന്ന് അറിംതു രാജൻി
അതു തന്റെ ശാഖമായി ആലിംഗനം ചെയ്തു നിഃ്മാര
മായും നിഭ്രാക്കിണ്ണമായും നടത്തിയതിനു ക്ഷമിപ്പാൻ
അപേക്ഷിച്ചു. “എൻ്റെ കലവും ശീലവും അറിയാത്ത

தினால் ஜெஞ்சு தறி அரண்மை பூர்வம் கொண்டு எதான் கட்டு நூஸ்கிக்களில்லை. எதான், கவுசி தமை ஏது அறவரையவும் ஜெஞ்சு தறி செழிக்கில்லை என்று மாயி வோயிட்டிக்கொனா,” என்ன ரத்தாவல்பி புரை தலைநாடு அரசாங்கத்தின் நிதிஜிலைப்பகுதி ஒரு வாக்காடு எத்தனை கேட்க ராஜ்ஞி அரந்துநெடும் ஸங்கேதாஷி சூழ, தலைநாடு அரசாங்கம் எடுத்தது அவரையைக்கொண்டு ரத்தாவல்பியை அலும் விட்டு. அவற்றுமாயி மதாராஜஸ்காரனானில் சென்ன வாஸவத்தை பற்றிட்டு:— “ஸாமுநாஸ்வாரத்தில் தூட்டி யாரு செழியோால் அரஸாங்பூர் ஏராஷ்டிரங்களும் ஹட்கிளெட் ஸால்விக்கான். ஹவுயை அகாகாலி ஸமாஜ்க் அவற்றுமில்லை தூக்கான் புயானா செழியான் ஜாஜபல்யுமானமாய கை நக்கு முதல் அதுவரும் தனே. ஹதா அது நக்குமிகு ரத்தாவல்பியாக காயால் ஹவுகை அங்கிகரிசூட்டு ஸாப்கெஞ்சம்பை ஸமூலங்களை கொடுக்கி நீங்கள் அவரே செய்வதை அவரிகிசூட்டு அரசாங்கத்தியை தெற்றுவரலே கொடுத்து.

ഭേദ്യനികായി സ്വാത്മത്തെ തീരെ വിച്ച് കളഞ്ഞു
പതിയെ സ്വാത്മതല്ലോ എന്നു അഭ്യർത്ഥിത്തിനും ഉ
കൊടുക്കാതെ അന്ത്യസ്ഥിതിയും പ്രാണിതയായി വിക
വാസവദത്തെ ഭാരതാധിനാവിഗൗണിക്കും മുമ്പാൽ ഉത്തമൻ
ഓന്നക്കായി അവരുടെ വിജ്ഞാനത്തിൽ, ധിരം ദർശനരക്ഷാപാർ.

